

አሪት ዘፀአት

ምዕራፍ ፩

በግብፅ በእስራኤላውያን ላይ የደረሰው ግፍዕ

«ከአባታቸው ከያዕቆብ ጋር ወደ ግብፅ የገቡት የእስራኤል ልጆች ስሞች እነዚህ ናቸው፤ ሰው ሁሉ ከቤተ ሰቡ ጋር ገባ፤ ፎቤል፣ ስም ሥን፣ ሌዊ፣ ይሁዳ፣ ይሳኮር፣ ዛብሎን፣ ብን ያም፣ ጳዳን፣ ንፍታሌም፣ ጋድ፣ አሴር፣ ዩሴፍም አስቀድሞ በግብፅ ነበረ። ከያዕቆብ ጉል በት የወጡት ስሞች ሁሉ ሰባ፤ ነፍሶች ነበሩ፤ የሴፍም ሞተ፤ ወንድሞቹም፣ ያም ትውልድ ሁሉ። የእስራኤልም ልጆች በዙ፣ ተባዙም፤ የተጠሉም ሆኑ። እጅግም ጸኑ፤ ምድሪቱም በእነርሱ ሞላች።

* በግብፅ የሴፍን ያላወቀ ሌላ ንጉሥ ተነሣ። ማእሰም ሕዝቡን፣ «እነሆ፣ የእስራኤል ልጆች ሕዝብ ታላቅና ብዙ ሆነዋል፤ ከእኛም ይልቅ በርትተዋል፤ ነ፣ እንጠብብባቸው፤ የበዙ እንደ ሆነ ጦርነት በመጣብን ጊዜ በጠላቶቻችን ላይ ተደርበው በኋላችን ይወጉናልና፤ ከምድራችንም ያስወጡናልና።» ፤ በብርቱ ሥራም ያስጨንቋቸው ዘንድ የሠራተኞች አለቆችን ሾመባቸው፤ ለፈርዖንም ፈጽሞን፣ ራምሴንና የፀሐይ ከተማ የምትባል ሥንጥ ጸኑ ከተሞች አድርገው ሠሩ። ፤ ነገር ግን እንዳስጨነቁአቸው መጠን እንዲሁ በዙ፣ እጅግም ጸኑ፤ ግብፃውያንም የእስራኤልን ልጆች ይጸዩሉአቸው ነበር። ፤ ፤ ግብፃውያንም የእስራኤልን ልጆች በግፍዕ ገዙአቸው። ፤ በጸኑ ሥራ፣ በጭቃ፣ በጡብም፣ በእርሻም ሥራ ሁሉ፣ በመክራም በሚያሠሩአቸው ሥራ ሁሉ፣ ሕይወታቸውን ያስመርሩአቸው ነበር።

፤ የግብፅም ንጉሥ አንዲቱ ሲፓራ፣ ሁለተኛ ዩቱም ፎላ፣ የሚባሉትን የዕብራውያትን አዋላጆች እንዲህ ብሎ ተናገረ፡- ፤ «እናንተ ዕብራውያትን ሴቶች ስታዋልዱ ለመውለድ እንደ ደረሱ በአያችሁ ጊዜ፣ ወንድ ቢሆን ግደሉት፤ ሴት ብትሆን ግን አትግደሏት።» ፤ አዋላጆች ግን እግዚአብሔርን ፈሩ፤ የግብፅ ንጉሥም እንደ አዘዛቸው አላደረጉም፤ ወንዶቹን ሕፃናትንም አዳኑአቸው። ፤ የግብፅም ንጉሥ አዋላጆችን ጠርቶ፣ «ለምን እንዲህ አደረጋችሁ? ወንዶቹን ሕፃናትንስ ለምን አዳናችሁ?» አላቸው። ፤ አዋላጆችም ፈርዖንን፣ «የዕብራውያን ሴቶች እንደ ግብፅ ሴቶች ስላልሆኑ አዋላጆች ሳይገቡ ይወልዳሉ» አሉት። ፤ እግዚአብሔርም ለአዋላጆች መልካም አደረገላቸው፤ ሕዝቡም በዙ፣ እጅግም ጸኑ። ፤ እንዲሁም ሆነ፤ አዋላጆች እግዚአብሔርን ስለፈሩ ሴቶችን አደረገላቸው። ፤ ፈርዖንም፣ «የሚወለደውን ወንድ ልጅ ሁሉ ወደ ወንዝ ጣሉት፤ ሴትን ልጅ ሁሉ ግን በሕይወት አድኑአት» ብሎ ሕዝቡን ሁሉ አዘዘ።

ምዕራፍ ፪

የሙሴ ልደት

«ከሌዊ ወገን እንበረም የሚባል አንድ ሰው ነበረ፤ እርሱም ከሌዊ ሴቶች ልጆች ሚስትን አገባ። ፤ ሴቲቱም ፀነሰች፤ ወንድ ልጅም ወለደች፤ መልካምም እንደሆነ በአዩ ጊዜ ሦስት ወር ሸሸጉት። ፤ ደግሞም ሊሸሸጉት በአልቻሉ ጊዜ እናቱ የደንገል ሣጥን ለእርሱ ወስዳ ዝፍትና ቅጥራን ለቀለቀቸው፤ ሕፃኑንም አኖረች

፩ ግሪክ ሰባ. ሊ. «ሰባ አምስት» ይላል።
፪ «የተጠሉም ሆኑ» የሚለው በግሪክ ሰባ. ሊ. እና በዕብ. የለም።
፫ ዕብ. «ከእስራኤልም ልጆች የተነሣ ግብፃውያን ይፈሩ ነበር» ይላል።
፬ ግሪክ ሰባ. ሊ. «ሮያ» ይላል።

በት፤ በወንዝም ዳር ባለ በቁጠማ ውስጥ አስ ቀመጠችው። ፤እነቱም ምን እንደሚደርስበት ታውቅ ዘንድ በሩቅ ቆማ ትገብኝው ነበር። ፤የፈርዖንም ሴት ልጅ ልትታጠብ ወደ ወንዝ ወረደች፤ ደንገጥሮችዋም በወንዝ ዳር ይሄዱ ነበር፤ ሣጥኑንም በቁጠማ ውስጥ አየች፤ ደን ገጥሮዋንም ልካ አስመጣችው። ፤ሣጥኑን በከ ፈተችም ጊዜ ሕፃኑን አየች፤ እነሆም፡ ሕፃኑ በሣጥኑ ውስጥ ያለቅስ ነበር፤ የፈርዖንም ልጅ አዘነችለት፡ “ይህ ሕፃን ከዕብራውያን ልጆች አንዱ ነው” አለች። ፤የዚያም ሕፃን እንት ለፈርዖን ልጅ፡ “ሕፃኑን ታጠባልሽ ዘንድ ሄጄ የምታጠባ ሴት ከዕብራውያን ሴቶች ልጥራል ሽን?” አለቻት። ፤የፈርዖንም ልጅ፡ “ሂጂና ጥሪልኝ” አለቻት፤ ብላቴናዬቴም ሄዳ የሕፃኑን እናት ጠራች። ፤የፈርዖንም ልጅ፡ “ይህን ሕፃን ተንከባከበሽ አጥቢልኝ፤ ዋጋሽንም እስጥሻለሁ” አለቻት። ሴቲቱም ሕፃኑን ወስዳ አጠባችው። ፤ሕፃኑም በአደገ ጊዜ ወደ ፈርዖን ልጅ ወሰደችው፤ ለእርሱም ልጅ ሆነላት። እኔ ከውኃ አውጥቼዋለሁና ስትልም ስሙን ሙሴ ብላ ጠራችው ።

ሙሴ ወደ ምድያም እንደ ሸሸ

፤ከብዙ ቀን በኋላ እንዲህ ሆነ፤ ሙሴ አደገ፤ ወደ ወንድሞቹም ወጣ፤ መከራቸውንም ተመለከተ፤ የግብፅም ሰው ከወንድሞቹ ከእስራኤል ልጆች አንዱን ዕብራዊ ሰው ሲመታ አየ። ፤ወዲህና ወዲያ ተመለከተ፤ ማንንም አላየም፤ ግብፃዊውንም ገደለው፤ በአሸዋ ውስጥም ቀበረው። ፤በሁለተኛውም ቀን ወጣ፤ ሁለቱም የዕብራውያን ሰዎች ሲጣሉ አየ፤ ሙሴም በዳዩን፡ “ለምን ባልንጀራህን ትመታዋለህ?” አለው። ፤ወንድሙን የሚበድለውያም ሰው፡ “በእኛ ላይ አንተን አለቃ ወይስ ዳኛ ማን አደረገህ? ወይስ ግብፃዊውን ትናንት እንደ ገደልኸው ልትገድለኝ ትሻለህ?” አለው። ሙሴም፡ “በእውነት ይህ ነገር ታውቆአልን?” ብሎ ፈራ። ፤ፈርዖንም ይህን ነገር ሰማ፤ ሙሴንም ሊገድለው ፈለገ። ሙሴ ግን ከፈርዖን ፊት ከብለለ፤ በምድያምም ምድር ተቀመጠ፤ ወደ ምድያም ምድር በደረሰ ጊዜም በውኃው ጉድጓድ አጠገብ ዐረፈ።

፤ለምድያምም ካህን ሰባት ሴቶች ልጆች ነበሩት፤ የአባታቸውንም የዮቶርን በጎች ይጠብቁ ነበር፤ እነርሱም መጥተው ውኃ ቀዱ፤ የአባታቸውንም የዮቶርን በጎች ሊያጠጡ የውኃውን ገንዳ ሞሉ። ፤እረኞችም መጥተው ገፉአቸው፤ ሙሴ ግን ተነሥቶ አዳናቸው፤ እየቀዳም በጎቻቸውን አጠጣላቸው። ፤ወደ አባታቸውም ወደ ራጉኤል መጡ እርሱም፡ “ዛሬስ እንዴት ፈጥናችሁ መጣችሁ?” አላቸው። ፤እነርሱም፡ “አንድ የግብፅ ሰው ከእረኞች እጅ አዳነን፤ ደግሞም ቀዳልን፤ በጎቻችንንም አጠጣልን” አሉት። ፤ልጆቹንም፡ “ሰውዬው ወዴት ነው? ለምንስ ያን ሰው ተዋችሁት? ጥሩት፤ እንጂ ራም ይብላ” አላቸው። ፤ሙሴም ከዚያ ሰው ጋር ሊቀመጥ ወደደ፤ ልጁንም ሲጋራን ለሙሴ ሚስት ትሆነው ዘንድ ሰጠው። ፤የያችም ሴት ፀነሰች፤ ወንድ ልጅም ወለደች፤ ሙሴም፡ “በሌላ ምድር መጻተኛ ነኝ” ሲል ስሙን ጌርሳም ብሎ ጠራው። ዳግመኛም ፀነሰች፤ ወንድ ልጅም ወለደች፤ ስሙንም ኤልኤዜር አለው፤ የአባቱ ፈጣሪ ረዳቱ ነው ሲል።።

፤ከዚያም ከብዙ ቀን በኋላ እንዲህ ሆነ፤ የግብፅ ንጉሥ ሞተ፤ የእስራኤልም ልጆች ከባርነት የተነሣ አለቀሱ፤ ጮኹም፤ ስለ ባርነታቸውም ጩኸታቸው ወደ እግዚአብሔር ወጣ። ፤እግዚአብሔርም ጩኸታቸውን ሰማ፤ እግዚአብሔርም ከአብርሃምና ከይስሐቅ፤ ከያዕቆብም ጋር ያደረገውን ቃል ኪዳን ዐሰበ። ፤እግዚአብሔርም የእስራኤልን ልጆች ገብኛቸው፤ ታወቀላቸውም።

ምዕራፍ ፫

እግዚአብሔር ሙሴን በቊጥቋጦ ስር እንደ ጠራው

፤ሙሴም የአማቱን የምድያምን ካህን የዮቶርን በጎች ይጠብቅ ነበር፤ በጎቹንም ወደ ምድረ በዳ ዳርቻ ነዳ፤ ወደ እግዚአብሔርም ተራራ። ወደ ኮራብ መጣ። ፤የእግዚአብሔርም መልአክ ለሙሴ በእሳት ነበልባል በቊጥቋጦ መካከል ታየው፤ እነሆም፡ ቊጥቋጦው በእሳት ሲነድድ፡ ቊጥቋጦውም ሳይቃጠል አየ። ፤ሙሴም፡ “ልሂድና ቊጥቋጦው ስለምን አል

፩ “ዳግመኛም ፀነሰች፤ ወንድ ልጅም ወለደች፤ ስሙንም ኤልኤዜር አለው፤ የአባቱ ፈጣሪ ረዳቱ ነው ሲል” የሚለው በግሪክ ሰባ. ሊ. እና በዕብ. የለም።

፪ “ወደ እግዚአብሔር ተራራ” የሚለው በግሪክ ሰባ. ሊ. የለም።

ተቃጠለም? ይህን ታላቅ ራእይ ልይ” አለ።
 “እግዚአብሔር እርሱ ይመለከት ዘንድ እንደ መጣ በአየ ጊዜ እግዚአብሔር ከቀጥቋጠው ውስጥ እርሱን ጠርቶ፡ “ሙሴ! ሙሴ!” አለው እርሱም፡ “ይህ ምንድን ነው?” አለ።
 “ወደዚህ አትቅረብ፤ አንተ የቆምህባት ስፍራ የተቀደሰች መሬት ናትና፡ ጫማህን ከእግርህ አውጣ” አለው። ፤ደግሞም፡ “እኔ የአባቶችህ አምላክ፡ የአብርሃም አምላክ፡ የይስሐቅም አምላክ፡ የያዕቆብም አምላክ ነኝ” አለው። ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ያይ ዘንድ ፈርቶ አልና ፊቱን መለሰ። ፤እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “በግብፅ ያለውን የሕዝቤን መከራ በእውነት አየሁ፡- ከአሠሪዎቻቸውም የተነሣ ጩኸታቸውን ሰማሁ፤ ሥቃያቸውንም ዐውቄአለሁ፤ ፤ከግብፃውያንም እጅ አድናቸው ዘንድ፡ ከዚያችም ሀገር ወተትና ማር ወደምታፈስሰው ሀገር፡ ወደ ሰፊዬቱና ወደ መልካሚቱ ሀገር፡ ወደ ከነዓናውያንም፡ ወደ ኬጤዎናውያንም፡ ወደ አሞራዎናውያንም፡ ወደ ፊርዜዎናውያንም፡ ወደ ጌርጌሴዎናውያንም፡ ወደ ኤዌዎናውያንም፡ ወደ ኢያቡሴዎናውያንም ስፍራ አወጣቸው ዘንድ ወረድሁ። ፤አሁንም እነሆ፡ የእስራኤል ልጆች ጩኸት ወደ እኔ ደረሰ፤ ግብፃውያንም የሚያደርጉባቸውን ግፍ ደግሞ አየሁ። ፤አሁንም ና፤ ወደ ግብፅ ንጉሥ ወደ ፈርዖን እልክሃለሁ። ሕዝቤን የእስራኤልን ልጆች ከግብፅ ምድር ታወጣቸዋለሁ።” ፤ሙሴም እግዚአብሔርን፡ “ወደ ግብፅ ንጉሥ ወደ ፈርዖን እሄድ ዘንድ፡ የእስራኤልንም ልጆች ከግብፅ ምድር አወጣ ዘንድ እኔ ማን ነኝ?” አለው። ፤እግዚአብሔርም ሙሴን ተናገረው፡ እንዲህ ሲል፡ “በእውነት እኔ ከአንተ ጋር እሆናለሁ፤ እኔም እንደ ላክሁህ ይህ ለአንተ ምልክት ይሆንሃል፤ ሕዝቡን ከግብፅ በአወጣህ ጊዜ በዚህ ተራራ ላይ እግዚአብሔርን ታመልካላችሁ” አለው።

፤ሙሴም እግዚአብሔርን፡ “እነሆ፡ እኔ ወደ እስራኤል ልጆች እሄዳለሁ፤ የአባቶቻችሁ፤ አምላክ ወደ እናንተ ላከኝ እላቸዋለሁ፤ ስሙስ ማን ነው?” ብለው በጠየቁኝ ጊዜ ምን እላቸዋለሁ?” አለው። ፤እግዚአብሔርም ለሙሴ ነገረው፡ እንዲህ ሲል፡ “ያለና የሚኖር እኔ ነኝ፤ እንዲህ ለእስራኤል ‘ያለና የሚኖር’ ወደ እናንተ

ላከኝ ትላቸዋለህ” አለው። ፤ዳግመኛም እግዚአብሔር ሙሴን አለው፡ “ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ትላለህ፡- የአባቶቻችሁ፤ አምላክ፡ የአብርሃም አምላክ፡ የይስሐቅም አምላክ፡ የያዕቆብም አምላክ እግዚአብሔር ወደ እናንተ ላከኝ፤ ይህ ለዘለዓለም ስሜ ነው፤ እስከ ልጅ ልጅ ድረስም መታሰቢያዬ ይህ ነው። ፤ሂድ የእስራኤልንም ሽማግሌዎች ሰብስብ፤ እንዲህም በላቸው፡- የአባቶቻችሁ አምላክ፡ የአብርሃም አምላክ፡ የይስሐቅም አምላክ፡ የያዕቆብም አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ተገለጠልኝ፡- መጎብኘትን ጎብኘኋችሁ፤ በግብፅም የሚደረግባችሁን አየሁ፤ ፤እንዲህም አልሁ፡- ከግብፅ መከራ ወደ ከነዓናውያን፡ ወደ ኬጤዎናውያን፡ ወደ አሞራዎናውያን፡ ወደ ፊርዜዎናውያን፡ ወደ ጌርጌሴዎናውያን፡ ወደ ኤዌዎናውያን፡ ወደ ኢያቡሴዎናውያን ሀገር፡ ወተትና ማር ወደምታፈስሰ ሀገር አወጣችኋለሁ፤ ፤እነርሱም ቃልህን ይሰማሉ፤ አንተና የእስራኤል ሽማግሌዎች ወደ ግብፅ ንጉሥ ትገባላችሁ፡- የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር ጠርቶናል፤ አሁንም ለአምላካችን ለእግዚአብሔር እንሠዋ ዘንድ የሦስት ቀን መንገድ ወደ ምድረ በዳ እንሄዳለን ትሉታላችሁ። ፤ሀገር ግን በጽኑ እጅ ካልሆነ በቀር ትሄዱ ዘንድ የግብፅ ንጉሥ እንደ ማይፈቅድላችሁ እኔ አውቃለሁ። ፤እኔም እጄን እዘረጋለሁ፤ በማደርግባቸውም ተአምራቱ ሁሉ ግብፅን እመታለሁ፤ ከዚያም በኋላ ይለቅቋችኋል። ፤በግብፃውያንም ፊት ለዚህ ሕዝብ ሞገስን እሰጣለሁ፤ በምትሄዱ ጊዜ ባዶ እጃችሁን አትሄዱም፤ ፤ሀገር ግን እያንዳንዳቱ ሴት ከጎረቤቷ፡ በቤቷም ካለችው ሴት የብር ዕቃ፡ የወርቅ ዕቃ፡ ልብስም ትዋሰላችሁ፤ በወንዶችና በሴቶች ልጆቻችሁ ላይም ታደርጉታላችሁ፤ ግብፃውያንንም ትበዘብዛላችሁ።”

ምዕራፍ ፬

እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠው ተአምራዊ ኅይል

፤ሙሴም መለሰ፡ “እነሆ፡ ባያምኑኝ፡ ቃሌንም ባይሰሙ፡- ‘እግዚአብሔርም አልተገለጠልህም’ ቢሉኝ ምን እላቸዋለሁ?” አለ። ፤እግዚአብሔርም፡ “ይህ በእጅህ ያለው ምንድን

፩ ግሪክ ሰባ. ሊ. “የአባቶቻችን” ይላል።
 ፪ ግሪክ ሰባ. ሊ. “የአባቶቻችን” ይላል።

ነው?” አለው። እርሱም፡ “በትር ነው” አለ።
 “ወደ መሬት ጣለው” አለው፤ እርሱም በመ
 ሬት ጣለው፤ እባብም ሆነ፤ ሙሴም ከእርሱ
 ሸሸ። “እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “እጅህን ዘር
 ግተህ ጅራቱን ያዝ” አለው፤ ሙሴም እጁን
 ዘርግቶ፡ ጅራቱን ይዞ፡ አነሳው በእጁም በትር
 ሆነ። “እግዚአብሔርም፡ “የአባቶቻቸው አም
 ላክ፡ የአብርሃም አምላክ፡ የይስሐቅም አም
 ላክ፡ የያዕቆብም አምላክ እንደ ታየህ ያምኑ
 ሃል” አለው። “ዳግመኛም እግዚአብሔር፡
 “እጅህን ወደ ብብትህ አግባ አለው።” እጁ
 ንም ወደ ብብቱ አገባት፤ “እጅህንም ከብብ
 ትህ አውጣ” አለው፤ እጁንም ከብብቱ አውጣ፤
 እጁም ለምጽ ሆነች። “ዳግመኛም፡ “እጅህን
 ወደ ብብትህ መለሰ” አለው። እጁንም ወደ
 ብብቱ መለሳት፤ “እጅህን ከብብትህ አውጣ”
 አለው፤ እጁንም ከብብቱ አውጣ፤ ተመልሳም
 ገላውን መሰለች። “ደግሞም አለው፡ “እንዲ
 ህም ይሆናል፤ ባያምኑህ፡ በፊተኛዬቱም ምል
 ክት ቃልህን ባይሰሙ፡ በሁለተኛዬቱ ምልክት
 ቃልህን ያምናሉ። “እንዲህም ይሆናል፤ እነ
 ዜህን ሁለት ምልክቶች ባያምኑ፡ ቃልህንም
 ባይሰሙ፡ ከወንዙ ውኃን ውሰድ፤ በደረቁም
 መሬት ላይ አፍስሰው፤ ከወንዙም የወሰድኸው
 ውኃ በደረቁ መሬት ላይ ደም ይሆናል።”

፤ሙሴም እግዚአብሔርን አለው፡ “ጌታ
 ሆይ፡ እማልድሃለሁ፤ ትናንት፡ ከትናንት
 ወዲያ ባረያህን ከተናገርኸኝ ጀምሮ አፈ ትብ
 ሰው አይደለሁም። እኔ አፈ ኩልታፋ፡ ምላ
 ሴም ተብታባ የሆነ ሰው ነኝ።” ፤እግዚአብሔ
 ርም ሙሴን አለው፡ “ለሰው አፍን የሰጠ ማን
 ነው? ዲዳስ፡ ደንቆሮስ፡ የሚያይስ፡ ዕውርስ
 የሚያደርግ ማን ነው? እኔ እግዚአብሔር አይ
 ደለሁምን? ፤እንግዲህ አሁን ሂድ፤ እኔም አን
 ደበትህን አረታለሁ፤ ትናገረውም ዘንድ ያለ
 ህን አለብምሃለሁ” አለው። ፤ሙሴም፡ “ጌታ
 ሆይ፡ እማልድሃለሁ፤ መናገር የሚችል የምት
 ልከው ሌላ ሰው ፈልግ” አለው። ፤እግዚአብ
 ሔርም በሙሴ ላይ እጅግ ተቁጣ፤ እንዲህም
 አለ፡ “ሌዋዊው ወንድምህ አሮን አለ አይደ
 ለምን? እርሱ እንደሚናገርልህ፤ አውቃለሁ፤
 እነሆም፡ እርሱ ሊገናኝህ ይመጣል፤ በአየህም
 ጊዜ በልቡ ደስ ይሰዋል። ፤አንተም ትናገረዋ
 ለህ፡ ቃሉንም በአፉ ታደርገዋለህ፤ እኔ አንደ

በትህንና አንደበቱን አረታለሁ፤ የምታደርጉት
 ንም አለብማችኋለሁ። ፤እርሱ ስለ አንተ ከሕ
 ዝቡ ጋር ይነጋገራል፤ እርሱ አፍ ይሆንልሃል፤
 አንተም በእግዚአብሔር ዘንድ ትሆንለታለህ።
 ፤ይህችንም፤ ተአምራት የምታደርግባትን በትር
 በእጅህ ያዝ።”

የሙሴ ወደ ግብፅ መመለስ

፤ሙሴም ሄደ፤ ወደ አማቱ ወደ ዮቶርም
 ተመለሰ፤ “እስከ ዛሬ በሕይወት እንደ አሉ
 አይ ዘንድ ተመልሼ ወደ ግብፅ ወደ ወንድሞች
 እሄዳለሁ” አለው። ዮቶርም ሙሴን፡ “በደገና
 ሂድ” አለው። ፤ከብዙ ዘመንም በኋላ የግብፅ
 ንጉሥ ሞተ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን በምድ
 ያም፡ “ነፍስህን የሚሹአት ሰዎች ሁሉ ሞተ
 ዋልና ተመልሰህ ወደ ግብፅ ሂድ” አለው።
 ፤ሙሴም ሚስቱንና ልጆቹን ወሰደ፤ በአ
 ህዮች ላይም አስቀመጣቸው፤ ወደ ግብፅም
 ሀገር ተመለሰ፤ ሙሴም ያችን የእግዚአብሔ
 ርን በትር በእጁ ይዞ ሄደ። ፤እግዚአብሔርም
 ሙሴን አለው፡ “ወደ ግብፅ ተመልሰህ ስት
 ሄድ በእጅህ ያደረግሁትን ተአምራቱን ሁሉ
 በፈርዖን ፊት ታደርገው ዘንድ ተመልክት፤
 እኔ ግን ልቡን አጸናዋለሁ፤ ሕዝቡንም አይለ
 ቅቅም። ፤አንተ ግን ፈርዖንን እንዲህ ትለዋ
 ለህ፡- እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “እስራ
 ኤል የበገር ልጄ ነው፤ ፤ያመልኩኝ ዘንድ
 ሕዝቤን ልቀቅ አልሁህ፤ አንተም ልትለቅቃ
 ቸው ባትፈቅድ፤ እኔ የበገር ልጅህን እንደም
 ገድል ዕወቅ።”

፤እንዲህም ሆነ፤ በመንገድ ላይ በአደረበት
 ስፍራ የእግዚአብሔር መልአክ ተገናኘው፤ ሊገ
 ድለውም ፈለገ። ፤ሚስቱ ሲጋራም ባልጩት
 ወሰደች፤ የልጅዋንም ሸለፈት ገረዘች፤ “ይህ
 የልጄ የግርዛቱ ደም ስለ እርሱ ፈንታ ይሁን”
 ብላ ከእግሩ በታች ወደቀች። ፤ከእርሱም ሄደ፤
 የዚያ ጊዜ፡ “ይህ የልጄ የግርዛቱ ደም ስለ
 እርሱ ፈንታ ይሁን” ብላለችና።

፤እግዚአብሔርም አሮንን አለው፡ “ሄደህ
 በምድረ በዳ ሙሴን ተገናኘው፤” ሄደም በእ
 ግዚአብሔር ተራራ ተገናኘው፤ እርስ በርሳቸ
 ውም ተሳሳሙ። ፤ሙሴም እግዚአብሔር የላከ
 ውን ቃል ሁሉ፡ የአዘዘውንም ተአምራት ሁሉ
 ለአሮን ነገረው። ፤ሙሴና አሮንም ሄዱ፤ የእስ

፩ ዕብ. “ደገና እንዲናገር” ይላል።
 ፪ ግሪክ ሰባ. ሊ. “ወደ እባብነት የተለወጠችውን” የሚል ይጨምራል።

ራሱንም ልጆች ሽማግሌዎች ሁሉ ሰበሰቡ። ለእርንም እግዚአብሔር ለሙሴ የነገረውን ቃል ሁሉ ተናገረ፤ ተአምራቱንም በሕዝቡ ፊት አደረገ። ሕዝቡም አመኑ፤ ደስም አላቸው፤ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ጎብኝቶአልና፤ ጭንቀታቸውንም አይቶአልና፤ ሕዝቡም ራሳቸውን ዝቅ አድርገው ሰገዱ።

ምዕራፍ ፮

ሙሴና አሮን በፈርዖን ፊት

ከዚህም በኋላ ሙሴና አሮን ወደ ፈርዖን ገብተው እንዲህ አሉት፡ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ‘በምድረ በዳ በዓል ያደርግልኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ።’” ፈርዖንም፡ “የእስራኤልን ልጆች እለቅቅ ዘንድ ቃሉን የምሰማው እርሱ እግዚአብሔር ማን ነው? እግዚአብሔርን አላውቅም፤ እስራኤልንም ደግሞ አልለቅቅም” አለ። የእነርሱም፡ “ቸነፈር ወይም ሰይፍ እንዳይጥልብን የሦስት ቀን መንገድ በምድረ በዳ እንድንሄድ፡ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር እንድንሠዋ የዕብራውያን አምላክ ጠራን” አሉት። የግብፅ ንጉሥም፡ “እናንተ ሙሴና አሮን፡ ሕዝቡን ለምን ሥራቸውን ታስተዋላችሁ? ወደ ተግባራችሁ ሂዱ” አላቸው። ፈርዖንም ለሕዝቡ አለ፡ “እነሆ፡ ሕዝቡ በምድር በጣም በዝተዋል፤ እናንተም ከሥራቸው አሳርፋችኋቸዋል። ፈርዖንም በዚያ ቀን የሕዝቡን አሠሪዎችና ጸሓፊዎች እንዲህ ሲል አዘዘ፡- “እንደ ወትሮው ለጡብ ሥራ ደግሞ ገለባ ለሕዝቡ አትሰጡ፤ ነገር ግን እነርሱ ሄደው ለራሳቸው ገለባ ይሰብስቡ። ጭድሞ ያደርጉት የነበረውን የጡብ ቍጥር እንዲሁ በየቀኑ በእነርሱ ላይ አድርጉት፤ ምንም ከእርሱ አታጉድሉ፤ ሥራ ሰልጥተዋልና ስለዚህ፡- ‘ለአምላካችን እንድንሠዋ እንሂድ’ እያሉ ይጮሃሉ። በእነዚህ ሰዎች ላይ ሥራው ይከበድባቸው፤ ይህን ብቻ ያስባሉ፤ ከንቱ ቃልም አያስቡም።” የሕዝቡም አሠሪዎችና ጸሓፊዎች ወጡ፤ ሕዝቡንም፡ “ፈርዖን እንዲህ ይላል፡- እንግዲህ ገለባ አይሰጣችሁም፤ እናንተ ሂዱ፤ ከምታገኙበትም ስፍራ ገለባ ሰብስቡ፤ ከምትሠሩት ጡብ ግን ምንም አይጉድልም” አሉአቸው። ሕዝቡም ሁሉ ስለ ገለባ እብቅ ሊሰበሰቡ በግብፅ ምድር ሁሉ ተበተኑ። የአሠሪዎቹም፡ “ገለባ ትቀበሉበት እንደነበረ ጊዜ የቀን ሥራችሁን ጨርሱ” እያሉ

ያስቸኩሉአቸው ነበር። የፈርዖንም ሹሞች፡ “ጭድሞ ታደርጉት እንደ ነበራችሁ እንደ ትናንትናውና እንደ ትናንትና በስቲያው የተቈጠረውን ጡብ ዛሬስ ስለምን አትጨርሱም?” እያሉ በእስራኤል ልጆች ላይ የተሾሙትን አለቆች ይገርፉ ነበር።

የእስራኤል ልጆች አለቆችም ወደ ፈርዖን ገቡ፡ “ለምን በአገልጋዮችህ እንዲህ ታደርጋለህ? ገለባ አይሰጡአቸውም፤ ጡቡንም ሥራ ይሉአቸዋል፤ እነሆም፡ አገልጋዮችህ ይገረፋሉ፤ ይገፋሉም፤ ግፉም በአንተ ሕዝብ ላይ ነው” ብለው ጮኹ። የእርሱ ግን፡ “እናንተ አርፋችኋል፤ በዝናችኋል፤ ስለዚህም፡- ‘እንሂድ ለእግዚአብሔርም እንሠዋ’ ትላላችሁ። እሁንም ሂዱ፤ ሥራ፤ ገለባም አይሰጡአችሁም፤ የጡቡን ቍጥር ግን ታመጣላችሁ” አላቸው። የእስራኤልም ልጆች አለቆች ዕለት ዕለት ከምትሠሩት ከጡቡ ቍጥር ምንም አታጉድሉ ባሉአቸው ጊዜ ነገሩ እንደ ከፋባቸው አዩ። የፈርዖንም ዘንድ ሲወጡ ሙሴንና አሮንን በፊታቸው ቆመው ተገናኙአቸው። ለእነርሱም፡ “በፈርዖንና በሹሞቹ ፊት ሽታችንን አግምታችሁታልና፤ ይገድለንም ዘንድ ሰይፍን በእጁ ሰጥታችሁታልና እግዚአብሔር ይመልከታችሁ፤ ይፍረድባችሁም” አሉአቸው።

ሙሴ ወደ እግዚአብሔር ያቀረበው አቤቱታ ለሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተመለሰና፡ “ጌታ ሆይ፡ ስለምን ይህን ሕዝብ አስከፋህ? ስለ ምንስ ላክኸኝ? በሰምህ እናገር ዘንድ ወደ ፈርዖን ከገባሁ ወዲህ፡ ይህን ሕዝብ አስከፍቶታልና፤ እንተም ሕዝብህን ከቶ አላዳንኸውም” አለ።

ምዕራፍ ፯

የእስራኤል ከግብፃውያን አርነት መውጣት እንደ ተረጋገጠ

የእግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “በጸናች እጅ ይለቅቃቸዋልና፤ በተዘረጋችም ክንድ ከምድሩ አስወጥቶ ይሰድዳቸዋልና አሁን በፈርዖን የማደርገውን ታያለህ።” የእግዚአብሔርም ሙሴን ተናገረው አለውም፡ “እኔ እግዚአብሔር ነኝ። የለአብርሃምም፡ ለይስሐቅም፡ ለያዕቆብም ሁሉን እንደሚችል አምላክ ተገለጥሁ፤ ነገር ግን ስሜ እግዚአብሔር አልታወቀላቸውም ነበር። የነበሩባትንም የከነዓንን ምድር

፳

እሰጣቸው ዘንድ ከእነርሱ ጋር ቃል ኪዳኔን አቆምሁ። ፳ደግም እኔ ግብፃውያን የገዙአቸውን የእስራኤልን ልጆች ልቅሶ ሰማሁ፤ ቃል ኪዳኔንም አሰብሁ።” ፻ሰለዚህም ፈጥነህ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው፡ “እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከግብፃውያንም ተገኝነት አወጣችኋለሁ፤ ከባርነታቸውም አድናችኋለሁ፤ በተዘረጋ ክንድ፤ በታላቅ ፍርድም እታደጋችኋለሁ፤ ፻ለኔም ሕዝብ እንድትሆኑ እቀበላችኋለሁ፤ አምላክም እሆናችኋለሁ፤ እኔም ከግብፃውያን ባርነት ያወጣኋችሁ እግዚአብሔር አምላካችሁ እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። ፻ለአብርሃምና ለይስሐቅ፣ ለያዕቆብም እሰጣት ዘንድ እጄን ወደ ዘረጋሁባት ምድር አገባችኋለሁ፤ እርሰዋንም ርስት አድርጌ እሰጣችኋለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።” ፻ሙሴም ይህን ለእስራኤል ልጆች ተናገረ፤ እነርሱ ግን ከሰውነታቸው መጨነቅ፣ ከሥራቸውም ክብደት የተነሣ ቃሉን አልሰሙትም።

፻እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፡- ፻“ግባ፤ የእስራኤልን ልጆች ከሀገሩ ይለቅቅ ዘንድ ለግብፅ ንጉሥ ለፈርዖን ንገረው።” ፻ሙሴም በእግዚአብሔር ፊት፡ “እነሆ፣ የእስራኤል ልጆች አልሰሙኝም፤ እንዴትስ ፈርዖን ይሰማኛል? እኔም አንደበተርቱዕ አይደለሁም” ብሎ ተናገረ። ፻እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን ተናገራቸው፤ የግብፅ ንጉሥ ፈርዖንም የእስራኤልን ልጆች ከግብፅ እንዲያወጣቸው ይነግሩት ዘንድ አዘዛቸው።

የሙሴና የአሮን ትውልድ

፻የአባቶቻቸውም ቤት አለቆች እነዚህ ናቸው። የእስራኤል የበጎር ልጅ የሮቤል ልጆች ሄኖሳ፣ ፍሉስ፣ አስሮን፣ ከርሚ፤ እነዚህ የሮቤል ትውልድ ናቸው። ፻የሰምዖንም ልጆች፤ ይሙኤል፣ ያሚን፣ አኡድ፣ ያኪን፣ ሱሐር፣ የፊኒቃዊቱም ልጅ ሳኡል፤ እነዚህ የሰምዖን ትውልድ ናቸው። ፻እነዚህም እንደ ወገኖቻቸው የሌዊ ልጆች ስሞች ናቸው፤ ጌድሶን፣ ቀዓት፣ ሜራሪ ናቸው። የሌዊም የሕይወት ዘመን መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ነው። ፻የጌድሶንም ልጆች በየአባታቸው ወገን ሎቤኒ፣ ሰሜኢ ናቸው።

፻የቀዓትም ልጆች እንበረም፣ ፩ ይስዓር፣ ኪብሮን፣ ዑዝኤል ናቸው፤ የቀዓትም የሕይ

ወቱ ዘመን መቶ ሠላሳ ሦስት ዓመት ነው። ፻የሜራሪ ልጆች ሞሐሊ፣ ሐሙሲ ናቸው። እነዚህም እንደ ትውልዳቸው የሌዊ ትውልድ ናቸው። ፻እንበረምም የአባቱን ወንድም ልጅ ዮካብድን አገባ፤ አሮንንና ሙሴን፣ እጎታቸውንም ማርያምን ወለደችለት፤ የእንበረምም የሕይወቱ ዘመን መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ነው። ፻የይስዓርም ልጆች ቆሬ፣ ናሬግ፣ ዝክሪ ናቸው። ፻የዑዝኤልም ልጆች ሚሳኤል፣ ኤልሳፋን፣ ሴትሪ ናቸው። ፻አሮንም የአሚናዳብን ልጅ የነአሶንን እጎት ኤልሳቢጥን አገባ። እርሰዋም ናዳብንና አብዩድን፣ አልዓዛርንና ኢታም ርን ወለደችለት። ፻የቆሬ ልጆች አሴር፣ ሕልቃና፣ አብያሳፍ ናቸው፤ እነዚህ የቆሬ ልጆች ትውልድ ናቸው። ፻የአሮንም ልጅ አልዓዛር ከፋትኤል ልጆች ሚስትን አገባ፤ እርሰዋም ፊንሐስን ወለደችለት። እነዚህም በየወገኖቻቸው የሌዊውያን አባቶች አለቆች ናቸው። ፻እነዚህ አሮንና ሙሴ እግዚአብሔር፡ “ከግብፅ ምድር ከሠራዊቶቻቸው ጋር የእስራኤልን ልጆች አውጡ” ያላቸው ናቸው። ፻እነዚህ የእስራኤልን ልጆች ከግብፅ ያወጡ ዘንድ ከግብፅ ንጉሥ ከፈርዖን ጋር የተነጋገሩ ናቸው፤ እነዚህም ሙሴና አሮን ናቸው።

እግዚአብሔር ለሙሴና አሮን የሰጠው ትእዛዝ

፻እግዚአብሔርም በግብፅ ሀገር ሙሴን በተናገረው ቀን እንዲህ ሆነ፤ ፻እግዚአብሔር ሙሴን፡ “እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ እኔ የምነግርህን ሁሉ ለግብፅ ንጉሥ ለፈርዖን ንገር” ብሎ ተናገረው። ፻ሙሴም በእግዚአብሔር ፊት፡ “እነሆ፣ እኔ አንደበተርቱዕ አይደለሁም፤ እንዴትስ ፈርዖን ይሰማኛል?” አለ።

ምዕራፍ ፯

፻እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “እነሆ፣ እኔ ለፈርዖን አምላክ አድርጌሃለሁ፤ ወንድምህም አሮን ነቢይ ይሆንልሃል። ፻ያዝሁህን ነገር ሁሉ አንተ ትነግረዋለህ፤ ወንድምህም አሮን የእስራኤልን ልጆች ከሀገሩ ይለቅቅ ዘንድ ለፈርዖን ይንገረው። ፻እኔም የፈርዖንን ልብ አጸናለሁ፤ በግብፅ ምድርም ድንቁንና ተአምራቱን አበዛለሁ። ፻ፈርዖንም አይሰማችሁም፤ እጄንም በግብፅ ላይ አደርጋለሁ፤ የእስራኤልንም ልጆች ሕዝቤን በጎይሌ በታላቅ ፍርድ

፩ ግሪክ ሰባ. ሊ. “አምብራም” ይላል።

ከግብፅ ሀገር አወጣለሁ። ጭብጫዎንም እጄን በግብፅ ላይ በዘረጋሁ ጊዜ፤ የእስራኤልንም ልጆች ከመካከላቸው በአወጣሁ ጊዜ፤ እኔ እግ ዜአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ።” ፤ሙሴና አሮንም እንዲህ አደረጉ፤ እግዚአብሔር እንዳ ዘዛቸው አደረጉ። ፤ፈርዖንንም በተናገሩት ጊዜ ሙሴ ለማንያ ዓመት ሆኖት ነበር፤ አሮንም ለማንያ ሦስት ዓመት ሆኖት ነበረ።

የአሮን ተአምራዊት በትር

፤እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን እንዲህ ሲል ተናገራቸው፡- ፤“ፈርዖን፡- ተአምራት ንና ድንቅን አላዩኝ ሲላችሁ፤ ወንድምህ አሮ ንን፡- ‘በትርህን ወስደህ በፈርዖንና በሹሞቹ ፊት ጣላት’ በለው፤ እባብም ትሆናለች።” ፤ሙሴና አሮንም ወደ ፈርዖን ገቡ፤ እግዚአ ብሔርም እንዳዘዛቸው እንዲሁ አደረጉ፤ አሮ ንም በትርን በፈርዖንና በሹሞቹ ፊት ጣለ፤ እባብም ሆነች። ፤ፈርዖንም ጠቢባንና መተ ተኞችን ጠራ፤ የግብፅም ጠንቋዮች በአስማታ ቸው እንዲሁ ደግሞ አደረጉ። ፤እያንዳንዳቸ ውም በትራቸውን ጣሉ፤ እባቦችም ሆኑ፤ የአ ሮን በትር ግን በትራቸውን ዋጠች። ፤እግዚ አብሔርም እንደ ተናገረ፤ የፈርዖን ልብ ጸና፤ መስማትንም እንቢ አለ።

ዐሥሩ መቅሠፍታት

፩፡ የውኃ ወደ ደም መለወጥ

፤እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “ሕዝቡን እንዳይለቅቅ የፈርዖን ልብ ደነደነ። ፤ማልደህ ወደ ፈርዖን ሂድ፤ እነሆ፤ ወደ ውኃ ይወ ጣል፤ ትገናኘውም ዘንድ አንተ በወንዝ ዳር ትቆማለህ፤ እባብም ሆኖ የተለወጠችውን በትር በእጅህ ትወስዳለህ። ፤እንዲህም ትለዋለህ፡- ‘የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር፡- በም ድረ በዳ እንዲያመልኩኝ ሕዝቤን ልቀቅ’ ብሎ ወደ አንተ ላከኝ፤ እነሆም፤ እስከ ዛሬ አል ሰማህም። ፤እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ በዚህ ታው ቃለህ፤ እነሆ፤ እኔ የወንዙን ውኃ በእጄ ባለ ችው በትር እመታለሁ፤ ውኃውም ወደ ደም ይለወጣል። ፤በወንዙም ያሉት ዓሦች ይሞ ታሉ፤ ወንዙም ይገማል፤ ግብጫዎንም የወ ንዙን ውኃ ለመጠጣት አይችሉም።” ፤እግዚ አብሔርም ሙሴን አለው፡ “ወንድምህ አሮ ንን፡- ‘በትርህን ውሰድ፤ በግብፅ ውኆች፤ በወ

ንዘቻቸው፤ በመስኖዎቻቸውም፤ በኩሬዎቻቸ ውም፤ በውኃ ማከማቻቸውም ሁሉ ላይ እጅ ህን ዘርጋ’ በለው፤ ደምም ይሆናል።” በግብ ፅም ሀገር ሁሉ በዕንጨት ዕቃና በድንጋይ ዕቃ ሁሉ ደም ሆነ

፤ሙሴና አሮንም እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው እንዲሁ አደረጉ፤ አሮንም በትርን አነሣ፤ በፈር ዖንና በሹሞቹ ፊት የወንዙን ውኃ መታ፤ የወ ንዙም ውኃ ሁሉ ተለውጦ ደም ሆነ። ፤በወን ዙም የነበሩ ዓሦች ሞቱ፤ ወንዙም ገማ፤ ግብ ጻውያንም ከወንዙ ውኃ ይጠጡ ዘንድ አልቻ ሉም፤ ደሙም በግብፅ ሀገር ሁሉ ሆነ። ፤የግ ብፅም ጠንቋዮች በአስማታቸው እንዲሁ አደ ረጉ፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረ የፈርዖን ልብ ጸና፤ አልሰማቸውምም። ፤ፈርዖንም ተመልሶ ወደ ቤቱ ገባ፤ በዚህም ሁሉ ልቡ አልተመለሰም። ፤የግብጫዎንም ሁሉ ከወንዙ ውኃ ይጠጡ ዘንድ አልቻሉምና በወንዙ ዳር ውኃ ሊጠጡ ቁፈሩ። ፤እግዚአብሔርም ወን ዙን ከመታ በኋላ ሰባት ቀን ተፈጸመ።

ምዕራፍ ፮

፪፡ ንጉንቸር

፤እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “ወደ ፈር ዖን ግባ፤ እንዲህም በለው፡- እግዚአብሔር እን ዲህ ይላል፡- ያመልኩኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ። ፤ለመልቀቅ እንቢ ብትል ግን እነሆ፤ ሀገርህን ሁሉ በንጉንቸሮች እመታለሁ፤ በወንዙም ንጉን ቸሮችን ያፈላል፤ ወጥተውም ወደ ቤትህ፤ ወደ መኝታ ቤትህ፤ ወደ አልጋህም፤ ወደ ሹሞች ህም ቤት፤ በሕዝብህም ላይ፤ ወደ ቡሃቃዎ ችህም፤ ወደ ምድጃዎችህም ይገባሉ፤ ንጉ ንቸሮችም በአንተ፤ በሕዝብህም፤ በሹሞች ህም ሁሉ ላይ ይወጣሉ።” ፤እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “ወንድምህን አሮንን፡- ‘በትር ህን ይዘህ በወንዞቹና በመስኖዎቹ፤ በውኃ ማከ ማቻዎቹም ላይ እጅህን ዘርጋ፤ ንጉንቸሮችንም አውጣ’ ” በለው። ፤አሮንም በግብፅ ውኆች ላይ እጁን ዘረጋ፤ ንጉንቸሮቹም ወጡ፤ የግብ ፅም ሀገር ሸፈኑ። ፤የግብፅ ጠንቋዮችም በአስ ማታቸው እንዲህ አደረጉ፤ በግብፅም ሀገር ላይ ንጉንቸሮችን አወጡ።

፤ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን ጠርቶ፡ “ንጉ ንቸሮቹን ከእኔ፤ ከሕዝቤም እንዲያርቅ ወደ እግዚአብሔር ጸልዩልኝ፤ ለእግዚአብሔርም ይሠዋ ዘንድ ሕዝቡን እለቅቃለሁ” አላቸው።

፰፻፪

፱ ሙሴም ፈርዖንን፡ “ጓጉንቸሮቹ ከአንተ፡ ከሕዝብህም፡ ከቤቶችህም እንዲጠፉ፡ በወንዙም ብቻ እንዲቀሩ፡ ለአንተ፡ ለሹሞችህም፡ ለሕዝብህም መቼ እንድጸልይ ቅጠረኝ” አለው። ፈርዖንም፡ “ነገ” አለው። ፲ ሙሴም፡ “ከእግዚአብሔር በቀር ሌላ አምላክ እንደሌለ ታውቅ ዘንድ እሺ እንደ አልህ ይሁን። ፲፩ ጓጉንቸሮቹም ከአንተ፡ ከቤቶችህም፡ ከመንደሮችህም፡ ከሹሞችህም፡ ከሕዝብህም ይሄዳሉ፤ በወንዙም ብቻ ይቀራሉ” አለው። ፲፪ ሙሴና አሮንም ከፈርዖን ዘንድ ወጡ፤ ሙሴም ፈርዖን እንደ ቀጠረው ስለ ጓጉንቸሮቹ መራቅ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ። ፲፫ እግዚአብሔርም ሙሴ እንደ አለ አደረገ፤ ጓጉንቸሮቹም ከቤት፡ ከመንደርም፡ ከሜዳም ሞቱ። ፲፬ እንደ ክምርም አድርገው ሰበሰቡአቸው፤ ምድርም ገማች። ፲፭ ፈርዖንም ጸጥታ እንደ ሆነ በአየ ጊዜ ልቡ ደነደነ፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረው አልሰማቸውም።

፫፡ ቅማል

፲፮ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “አሮንን፡- ‘በትርህን በእጅህ ዘርጋ፤ የምድሩንም ትቢያ ምታ’ በለው፤ ቅማልም በግብፅ ሀገር ሁሉ በሰውና በእንስሳ ላይ ይወጣል።” ፲፯ አሮንም እጁን ዘረጋ፤ በበትሩም የምድሩን ትቢያ መታው፤ በሰውና በእንስሳም ላይ ቅማል ሆነ፤ በግብፅ ሀገር ሁሉ የምድር ትቢያ ሁሉ ቅማል ሆነ። ፲፰ የግብፅ ጠንቋዮችም በአስማታቸው ቅማል ያወጡ ዘንድ እንዲሁ አደረጉ፤ ነገር ግን አልቻሉም፤ ቅማሉም በሰውና በእንስሳ ላይ ነበረ። ፲፱ ጠንቋዮችም ፈርዖንን፡ “ይህስ የእግዚአብሔር ጣት ነው” አሉት፤ የፈርዖን ልብ ግን ጸና፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረ አልሰማቸውም።

፬፡ ተናካሽ ዝንብ

፳ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “ማልደህ ተነሣ፤ በፈርዖንም ፊት ቁም፤ እነሆ፡ እርሱ ወደ ውኃ ይወርዳል፤ እንዲህም በለው፡- እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- በምድረ በዳ እንዲያመልኩኝ ሕዝቤን ልቀቅ። ፳፩ ሕዝቤን ለመልቀቅ እንቢ ብትል ግን እነሆ፡ በአንተ፡ በሹሞችህም፡ በሕዝብህም፡ በቤቶችህም ላይ የውሻ ዝንብ እስድዳለሁ፤ የግብፃውያን ቤቶች፡ የሚኖሩባትም ምድር ሁሉ በውሻ ዝንብ ይመላሉ። ፳፪ በዚያም ቀን የምድር ሁሉ አምላክ እኔ እግ

ዚአብሔር እንደ ሆነው ታውቅ ዘንድ፡ በዚያ የውሻ ዝንብ እንዳይሆን ሕዝቤ የሚቀመጥባትን የጌሜምን ምድር እለያለሁ። ፳፫ በሕዝቤና በሕዝብህ መካከል እለያለሁ፤ ይህም ነገር ነገ በምድሪቱ ላይ ይሆናል።” ፳፬ እግዚአብሔርም እንዲህ አደረገ፤ የውሻው ዝንብም በፈርዖን ቤት፡ በሹሞቹም ቤቶች ውስጥ፡ በግብፅም ሀገር ሁሉ መጣ፤ ምድሪቱም ከውሻው ዝንብ የተነሣ ጠፋች።

፳፭ ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን ጠርቶ፡ “ሂዱ፤ በዚያች ምድር ለአምላካችሁ ሠዉ” አላቸው። ፳፮ ሙሴም፡ “ለእግዚአብሔር ለአምላካችን ግብፃውያን እርም የሚሉትን እንሠዋለንና እንዲሁ ይሆን ዘንድ አይቻልም፤ እነሆ፡ ግብፃውያን እርም የሚሉትን እኛ በፈታቸው ብንሠዋ በድንጋይ ይወግሩናል። ፳፯ እኛስ ለእግዚአብሔር ለአምላካችን እንሠዋ ዘንድ እግዚአብሔር እንዳዘዘን የሦስት ቀን መንገድ ወደ ምድረ በዳ እንሄዳለን” አለ። ፳፰ ፈርዖንም፡ “ለእግዚአብሔር ለአምላካችሁ በምድረ በዳ ትሠዉ ዘንድ እለቅቃችኋለሁ፤ ነገር ግን በጣም ርቃችሁ አትሂዱ፤ ወደ እግዚአብሔርም ጸልዩልኝ” አለ። ፳፱ ሙሴም፡ “እነሆ፡ ከአንተ ዘንድ እወጣለሁ፤ ወደ እግዚአብሔርም እጸልያለሁ፤ የውሻ ዝንቡም ከአንተ፡ ከሹሞችህና ከሕዝብህ ነገ ይርቃል፤ ነገር ግን ለእግዚአብሔር ይሠዉ ዘንድ ሕዝቡን እንደማትለቅቅ እንደገና ማታለልን አትድገም።” ፴ ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ወጣ፤ ወደ እግዚአብሔርም ጸለየ። ፴፩ እግዚአብሔርም ሙሴ እንደ አለ አደረገ፤ የውሻውንም ዝንብ ከፈርዖን፡ ከሹሞቹም፡ ከሕዝቡም አራቀ፤ አንድ ስንኳ አልቀረም። ፴፪ ፈርዖንም በዚህ ጊዜ ደግሞ ልቡን አደነደነ፤ ሕዝቡንም አልለቀቀም።

ምዕራፍ ፱

፩፡ የእንስሳት ዕልቂት

፳፫ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “ወደ ፈርዖን ገብተህ እንዲህ በለው፡- የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ያመልኩኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ። ፳፬ ሕዝቤን ልትለቃቸው እንቢ ብትል፡ ብትይዛቸውም፡ እነሆ፡ የእግዚአብሔር እጅ በሜዳ ውስጥ በአሉት በከብቶችህ፡ በፈረሶችህ፡ በአህዮችህ፡ በግመሎችህ፡ በበሬዎችህ፡ በበጎችህ ላይ ትሆናለች፤ ይኸውም እጅግ ጽኑዕ ሞት ነው። ፳፬ በዚያ

ጊዜም በግብፃውያን ከብቶችና በእስራኤል ልጆች ከብቶች መካከል ልዩነት አደርጋለሁ። ከእስራኤልም ልጆች ከብቶች አንዳች አይሞትም።” ፩እግዚአብሔርም፡ “ነገ እግዚአብሔር ይህን ነገር በምድር ላይ ያደርጋል ብሎ ጊዜን ወሰነ።” እግዚአብሔርም ያን ነገር በነጋው አደረገ፤ የግብፅም ከብት ሁሉ ሞተ፤ ከእስራኤል ልጆች ከብት ግን አንድ ስንኳ አልሞተም። ፪ፈርዖንም ከእስራኤል ልጆች ከብት አንድ ስንኳ እንዳልሞተ በአየ ጊዜ ልቡ ደነደነ፤ ሕዝቡንም አልለቀቀም።

፮፡ ሻህኝ

፩እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን፡ “እጃችሁን ሞልታችሁ ከምድጃ አመድ ውስዳ፤ ሙሴም በፈርዖንና በሹሞቹ ፊት ወደ ሰማይ ይበትነው። ፪እርሱም በግብፅ ሀገር ሁሉ ትቢያ ይሆናል፤ በግብፅም ሀገር ሁሉ በሰውና በእንስሳ ላይ ሻህኝ የሚያመጣ ቍስል ይሆናል” አላቸው። ፫ሙሴም አመዱን በፈርዖን ፊት ወስዶ ወደ ሰማይ በተነው፤ በሰውና በእንስሳም ላይ ሻህኝ የሚያመጣ ቍስል ሆነ። ፬ጠንቋዮችም ቍስል ስለ ነበረባቸው በሙሴ ፊት መቆም አልቻሉም፤ ቍስል ጠንቋዮችንና ግብፃውያንን ሁሉ ይዘቸው ነበርና። ፭እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ አጸና፤ እግዚአብሔርም ለሙሴና ለአሮን፡ እንደ ተናገረው አልሰማቸውም።

፯፡ በረዶ

፮እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “ማልደህ ተነሣ፤ በፈርዖንም ፊት ቆመህ እንዲህ በለው፡- የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- እንዲያመልኩኝ ሕዝቤን ልቀቅ። ፫በምድር ሁሉ እንደ እኔ ያለ እንደሌለ ታውቅ ዘንድ በሰውነትህ፡ በአገልጋዮችህም፡ በሕዝብህም ላይ መቅሠፍቴን ሁሉ በዚህ ጊዜ እልካለሁ። ፬አሁን እጄን ዘርግቼ አንተን እመታሃለሁ፤ ሕዝብህንም እገድላቸዋለሁ፤ ምድራችሁም ትመታለች። ፭ነገር ግን ኅይሌን እገልጥብህ ዘንድ፡ ሰሜም በምድር ሁሉ ላይ ይነገር ዘንድ ስለዚህ ጠበቅሁህ። ፮አንተ ግን እንዳትለቃቸው ገና በሕዝቤ ላይ ትታበያለህ፤ ፯እነሆ፡ ከተመሠረተች ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እንደ

እርሱ ያለ በግብፅ ሆኖ የማያውቅ እጅግ ታላቅ በረዶ ነገ በዚህ ጊዜ አዘንባለሁ። ፱አሁን እንግዲህ፡ ከብቶችህንም በሜዳም ያለህን ሁሉ ፈጥነህ ሰብስብ። በሜዳ የተገኘ ወደ ቤት ያልገባ ሰውና እንስሳ ሁሉ በረዶ ወርዶበት ይሞታልና።” ፳ከፈርዖን ሹሞች የእግዚአብሔርን ቃል የፈራ ከብቶቹን፤ ወደ ቤቶቹ ሰበሰቡ። ፳፻እግዚአብሔርን ቃል በልቡ ያላሰበ ግን ከብቶቹን በሜዳ ተወ።፻

፳፻እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ፤ በግብፅም ሀገር ሁሉ በሰውና በእንስሳም በምድርም ቡቃያ ሁሉ ላይ በረዶ ይሆናል።” ፳፻ሙሴም እጁን ወደ ሰማይ ዘረጋ፤ እግዚአብሔርም ነጉድጓድና በረዶ ላከ፤ እሳትም ወደ ምድር ወረደ፤ እግዚአብሔርም በግብፅ ሀገር ሁሉ ላይ በረዶ አዘነበ። ፳፻በረዶም ነበረ፤ በበረዶውም መካከል እሳት ይቃጠል ነበር፤ በረዶውም በግብፅ ሀገር ሁሉ ሕዝብ ከኖረበት ጊዜ ጀምሮ እስከዚች ቀን እንደ እርሱ ያልሆነ እጅግ ብዙና ጠንካራ ነበረ። ፳፻በረዶውም በግብፅ ሀገር ሁሉ በሜዳ ያለውን ሁሉ ሰውንና እንስሳን መታ፤ በረዶውም የእርሻን ቡቃያ ሁሉ መታ። የጫካውንም ዛፍ ሁሉ ሰበረ። ፳፻የእስራኤል ልጆች ተቀምጠው በነበሩባት በጌሌም ሀገር ብቻ በረዶ አልወረደም።

፳፻ፈርዖንም ልኮ ሙሴንና አሮንን ጠራ፤ “አሁንም በደልሁ፤ እግዚአብሔር ጻድቅ ነው፤ እኔና ሕዝቤ ግን ኅጢአተኞች ነን። ፳፻እንግዲህ ወደ እግዚአብሔር ጻልዩልኝ፤ የአምላክ ነጉድጓድ፡ በረዶውም፡ እሳቱም ጸጥ ይላል፤ እኔም እለቅቃችኋለሁ፤ ከዚያም በኋላ ከዚህ አትቀመጡም” አላቸው። ፳፻ሙሴም፡ “ለፈርዖን ከከተማ በወጣሁ ጊዜ እጄን ወደ እግዚአብሔር እዘረጋለሁ፤ ምድሪቱም ለእግዚአብሔር እንደ ሆነች ታውቅ ዘንድ ነጉድጓዱ ጸጥ ይላል፤ በረዶውም፡ ዝናቡም ደግሞ አይወርድም። ፳፻ነገር ግን አንተና ሹሞችህ እግዚአብሔር አምላክን ምንጊዜም እንደማትፈሩ አውቃለሁ” አለው። ፳፻ተልባውና ገብሱ ተመታ፤ ገብሱ አሸቶ፤ ተልባውም አፍርቶ ነበርና። ፳፻ስንዴውና አጃው ግን አልተመቱም፤ ገና ቡቃያ ነበሩና። ፳፻ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ከከ

፩ ግሪክ ሰባ. ሊ. “ለሙሴና ለአሮን” አይልም፤ ዕብ. “ሙሴን” ብቻ ይጻፋል።
 ፪ ዕብ. “አገልጋዮቹንና ከብቶቹን” ይላል።
 ፫ ዕብ. “አገልጋዮቹንና ከብቶቹን” ይላል።

ተማ ወጣ፤ እጁንም ወደ እግዚአብሔር ዘረጋ፤ ነገድጓዱም፤ በረዶውም ጸጥ አለ፤ ዝናቡም በምድር ላይ አላካፋም። ፳፩፡ፈርዖንም ዝናቡ፤ በረዶውም፤ ነገድጓዱም ጸጥ እንደ አለ በአየ ጊዜ በደልን ጨመረ፤ እርሱና ሹሞቹም ልባቸውን አደነደኑ። ፳፪፡የፈርዖንም ልብ ጸና፤ እግዚአብሔርም በሙሴ አፍ እንደ ተናገረ የእስራኤልን ልጆች አልለቀቀም።

ምዕራፍ ፲

፩፡ የአንበጣ መንጋ

፩እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፡ “ወደ ፈርዖን ግባ፤ እኔ የፈርዖንንና የሹሞቹን ልብ አጽንኹአለሁና፡ ተአምራቴ በእነርሱ ላይ በትክክል ይመጣ ዘንድ፤ በግብፃውያንም ላይ የተዘበበትሁትን ሁሉ፡ ያደረግሁባቸውንም ተአምራቴን በልጆቻችሁና በልጅ ልጆቻችሁ ጆሮች ትነግሩ ዘንድ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።” ፫ሙሴና አሮንም ወደ ፈርዖን ገቡ፤ አሉትም፡ “የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- እኔን ማፈርን እስከ መቼ እንቢ ትላለህ? ያመልኩኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ። ፬ሕዝቤን ለመልቀቅ እንቢ ብትል ግን፤ እነሆ፤ ነገ በዚህ ጊዜ በተራራዎችህ ሁሉ ላይ አንበጣን አመጣለሁ፤ ፭የምድሩንም ፊት ይሸፍናል፤ ምድሩን ለማየት አይቻልም፤ ከበረዶውም ተርፎ በምድር ላይ የቀረላችሁን ትርፍ ሁሉ ይበላል፤ ያደገላችሁንም የእርሻውን ዛፍ ሁሉ ይበላል፤ ፮ቤቶችህም የሹሞችህም ሁሉ ቤቶች፤ የግብፃውያን ሁሉ ቤቶች በእርሱ ይሞላሉ፤ አባቶችህ፤ የአባቶችህም አባቶች በምድር ላይ ከተቀመጡበት ቀን ጀምሮ እስከዚህ ቀን ድረስ እንደ እርሱ ያለ ያላዩት ነው።” ፯ሙሴም ተመልሶ ከፈርዖን ዘንድ ወጣ። ፪የፈርዖንም ሹሞች፡ “ይህ ሰው እስከ መቼ እንቅፋት ይሆንብናል? አምላካቸውን እግዚአብሔርን ያመልኩት ዘንድ ሰዎችን ልቀቅ፤ ግብፅስ እንደ ጠፋች ገና አታውቅምን?” አሉት። ፪ሙሴንና አሮንንም ወደ ፈርዖን ጠሩአቸው፤ ፈርዖንም እንዲህ አላቸው፡ “ሂዱ፤ አምላካችሁን እግዚአብሔርን አምልኩ፤ ነገር ግን ከእናንተ ጋር የሚሄዱት እነ

ማን ናቸው?” ፫ሙሴም አለው፡ “እኛ ከታናናሾቻችንና ከሹሞቻችንና ከወንዶችና ሴቶች ልጆቻችን ጋር እንሄዳለን፤ በጎቻችን ገና ላሞቻችንም እንወስዳለን። የአምላካችን የእግዚአብሔር በዓል ነውና።” ፬ፈርዖንም አላቸው፡ “እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን፤ እነሆ፤ እናንተን ስለቅ ልጆቻችሁንም መልቀቅ አለብኝን? ክፉ ነገር እንደሚገጥማችሁ ዕውቁ። ፭እንዲህም አይደለም፤ እናንተ ወንዶቹ ሂዱ፤ ይህን ፈልጋችኋልና እግዚአብሔርን አምልኩ” አላቸው። ፯ሙሴንና አሮንንም ከፈርዖን ፊት አስወጡአቸው።

፪እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “በግብፅ ሀገር ላይ እጅህን ዘርጋ፤ አንበጣም በምድር ላይ ይወጣል፤ ከበረዶውም የተረፈውን የምድር ቡቃያ ሁሉና የዛፍን ፍሬ ሁሉ ይበላል።” ፫ሙሴም በትሩን ወደ ሰማይ ዘረጋ፤ እግዚአብሔርም የደቡብን ነፋስ ያን ቀን ሁሉ ሌሊቱንም ሁሉ አመጣ፤ ማለዳም በሆነ ጊዜ የደቡብ ነፋስ አንበጣን አመጣ። ፬አንበጣም በግብፅ ሀገር ሁሉ ላይ ወጣ፤ በግብፅም ዳርቻ ሁሉ ላይ ተቀመጠ፤ እጅግም ብዙና ጠንካራ ነበር፤ ይህንም የሚያህል አንበጣ በፊት አልነበረም፤ ወደፊትም ደግሞ እንደ እርሱ አይሆንም። ፭የምድሩንም ፊት ፈጽሞ ሸፈነው፤ ሀገሪቱም ጠፋች፤ የሀገሪቱን ቡቃያ ሁሉ ከበረዶውም የተረፈውን፤ በዛፍ የነበረውን ፍሬ ሁሉ በላ፤ ለምለም ነገር በዛፍች ላይ፤ በእርሻውም ቡቃያ ሁሉ ላይ በግብፅ ሀገር ሁሉ አልቀረም። ፮ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን በፍጥነት ጠራ፡ “በአምላካችሁ በእግዚአብሔር ፊት፤ በእናንተም ላይ በደልሁ፤ ፫አሁን እንግዲህ እንደገና በዚህ ጊዜ ብቻ ኅጢአቱን ይቅር በሉኝ፤ ይህንም ሞት ብቻ ከእኔ ያነሣልኝ ዘንድ ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር ጸልዩልኝ” አላቸው። ፬ሙሴም ከፈርዖን ፊት ወጣ፤ ወደ እግዚአብሔርም ጸለየ። ፭እግዚአብሔርም ከባሕር፣ ዐውሎ ነፋሱን አስወገደ፤ አንበጣዎችንም ወስዶ በኤርትራ ባሕር ውስጥ ጣላቸው፤ አንድ አንበጣም እንኳን በግብፅ ዳርቻ ሁሉ አልቀረም። ፮እግዚአብሔር የፈርዖንን ልብ አጸና የእስራኤልንም ልጆች አልለቀቀም።

፱፡ ጨለማ

፩እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ፤ በግብፅም ሀገር ላይ ጨለማ

፩ ዕብ. “የምሥራቅ” ይላል።
 ፪ ዕብ. “የምሥራቅ” ይላል።
 ፫ ዕብ. “ከምዕራብ” ይላል።

ይሁን፤ ጨለማውም የሚዳሰስ ነው። አለው።
 ፳፻፲፱ ስም እጁን ወደ ሰማይ ዘረጋ፤ በግብፅም ሀገር ሁሉ ላይ ጽኑ ጨለማና ጭጋግ ሦስት ቀን ሆነ፤ ፳፻፲፱ ስም ወንድሙን አላየም፤ ሦስት ቀን ሙሉም ከመኝታው ማንም አልተነሣም፤ ለእስራኤል ልጆች ሁሉ ግን በተቀመጡበት ስፍራ ሁሉ ብርሃን ነበራቸው። ፳፻፲፱ ስም ሙሴንና አሮንን ጠርቶ፤ “ሂዱ፤ አምላካችሁ እግዚአብሔርን አምልኩ፤ ነገር ግን በጎቻችሁ ንና ከብቶቻችሁን ብቻ ተወ፤ ልጆቻችሁና ሴቶቻችሁ፤ ግን ከእናንተ ጋር ይሂዱ” አላቸው። ፳፻፲፱ ስም አለው፤ “አይሆንም! አንተ ደግሞ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር የምንሠቀው መሥዋዕትንና የሚቃጠል መሥዋዕትን ትሰጠናለህ። ፳፻፲፱ ስም ከብቶቻችን ከእኛ ጋር ይሂዱ፤ አንድ ሰከጥም አይቀርም፤ አምላካችንን እግዚአብሔርን ለማምለክ ከእነርሱ እንወስዳለንና፤ አምላካችንን እግዚአብሔርን እንደምናመልከው ከዚያ እስክንደርስ አናውቅም።” ፳፻፲፱ ስም እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ አጸና፤ ሊለቅቃቸውም አልወደደም። ፳፻፲፱ ስም ሙሴን፤ “ከእኔ ዘንድ ሂድ፤ በፊቱ በምትታይበት ቀን ትሞታለህና ዳግመኛ ፊቱን እንዳታይ ተጠንቀቅ” አለው። ፳፻፲፱ ስም፤ “እንደ ተናገርህ ይሁን፤ ፊትህን እንደገና አላይም” አለ።

ምዕራፍ ፲፩

ስለ መጨረሻው መቅሠፍት ማስጠንቀቂያ

እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፤ “በፈርዖን ንና በግብፅ ላይ ገና አንዲት መቅሠፍት አመጣለሁ፤ ከዚያም በኋላ ከዚያ ይለቅቃችኋል፤ ሲለቅቃችሁም ከመነሻ ገንዘብ ጋር ይሰድዳችኋል። ፳፻፲፱ ስም ወንዱ ከወዳጁ፤ ሴቲቱም ከወዳጅዋ የብርና የወርቅ ዕቃ፤ ልብስም ይዋሱ ዘንድ በሕዝቡ ጀሮ በስውር ተናገር።” እግዚአብሔርም በግብፃውያን ፊት ለሕዝቡ ሞገስን ሰጠ፤ አዋሱአቸውም፤ ይህ ሙሴም በግብፃውያንና በፈርዖን፤ በሹሞቹም ፊት እጅግ የከበረ ሰው ነበረ።
 ፳፻፲፱ ስም አለ፤ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- በእኩለ ሌሊት እኔ በግብፅ መካከል እገባለሁ፤ በግብፅም ሀገር ያለ በኩር ሁሉ፤ በዙፋኑ ከሚቀመጠው ከፈርዖን በኩር ጀምሮ

በወፍጮ እግር እስካለችው እስከ አገልጋዩቱ በኩር ድረስ፤ የከብቱም በኩር ሁሉ ይሞታል። በግብፅም ሀገር ሁሉ አስቀድሞ እንደ እርሱ ያልሆነ፤ ኋላም ደግሞ እንደ እርሱ የማይሆን ታላቅ ጩኸት ይሆናል። እግዚአብሔር ግን በግብፃውያንና በእስራኤል መካከል ታላቅ ልዩነትን እንደሚያደርግ እንድታውቁ በእስራኤል ልጆች መካከል ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ ድረስ ውሻ ምላሱን አያንቀሳቅሰዋቸውም። ፳፻፲፱ ስም ዚህ አገልጋዮችህ ሁሉ፡- አንተ ውጣ፤ የሚከተሉህም ሕዝብ ሁሉ ከዚያች ምድር ይውጡ እያሉ ወደ እኔ ይወርዳሉ፤ ለእኔም ይሰግዳሉ፤ ከዚያም በኋላ እወጣለሁ።” ሙሴም በጽኑ ቍጣ ከፈርዖን ዘንድ ወጣ።

እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፤ “ተአምራቱና ድንቁ በግብፅ ሀገር ብዙ እንዲሆን ፈርዖን አይሰማችሁም።” ፳፻፲፱ ስም አሮንም እነዚህን ተአምራቶችና ድንቆች ሁሉ በፈርዖን ፊት አደረጉ፤ እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ አጸና፤ የእስራኤልንም ልጆች ከግብፅ ምድር ለመልቀቅ እንቢ አለ።

ምዕራፍ ፲፪

ፋሲካ

እግዚአብሔርም በግብፅ ሀገር ሙሴንና አሮንን እንዲህ ብሎ ተናገራቸው፡- “ይህ ወር የወርች መጀመሪያ ይሁናችሁ፤ የዓመቱም መጀመሪያ ወር ይሁናችሁ። ፳፻፲፱ ስም ለእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ ተናገሩ፤ በሉአቸውም፡- በዚህ ወር በዐሥረኛው ቀን ሰው ሁሉ ለአባቱ ቤተ ሰቦች ቤቶች አንድ አንድ ጠቦት፤ እያንዳንዱ ሰውም ለራሱ ቤተ ሰብእ አንድ ጠቦት ይውሰድ። በበጌት ያሉት ሰዎች ጥቂት ቢሆኑ፤ አንድ በግም የማይጨርሱ ቢሆኑ በጉን ሊጨርሱ በሚበቁ በሰዎች ቍጥር እያንዳንዱ በአጠገቡ የሚኖረውን ጎረቤቱን ይውሰድ። ንውር የሌለበት የአንድ ዓመት ተባት ጠቦት ለእናንተ ይሁን፤ ከበጎች ወይም ከፍየሎች ውሰዱ። በዚህም ወር እስከ ዐሥራ አራተኛ ቀን ድረስ ጠብቁት፤ የእስራኤልም ልጆች ማኅበር ሁሉ ሲመሽ ይረዱት። ከደሙም ወስደው በሚበሉበት ቤት ሁለቱን መቃንና ጉቡን ይቅቡት። በእሳትም የተጠበሰውን ሥጋውን በዚ

፩ ግሪክ ሰባ. ሊ. “ዕቃችሁ” ይላል።
 ፪ አንዳንድ የግእዝ ዘርዕ “እብነት ንጉብር” ብሎ ይጨምራል።

ያች ሌሊት ይብሉ፤ ቁጣውን እንጀራም ከመራራ ቅጠል ጋር ይብሉት። ጥሬውንም፣ በውኃም የበለለውን አትብሉ፤ ነገር ግን በእሳት የተጠበሰውን ራሱን፣ እግሩንና ሆድ ዕቃውን ብሉት። ከእርሱም እስከ ጥዋት አንዳች አታስቀሩ፤ አጥንቱንም ከእርሱ አትስበሩ፤ ከእርሱም እስከ ጥዋት የተረፈ ቢኖር በእሳት አቃጥሉት። ፤ወገባቸውን ታጥቃችሁ፣ ጫማችሁን በእግራችሁ ተጫምታችሁ፣ በትራችሁንም በእጃችሁ ይዛችሁ እንዲህ ብሉት፡- እየቸኩላችሁም ትበሉታላችሁ፤ እርሱ የእግዚአብሔር ፋሲካ ነውና። ፤እኔም በዚያች ሌሊት በግብፅ ሀገር አልፋለሁ፤ በግብፅም ሀገር ከሰው እስከ እንስሳ ድረስ በኩርን ሁሉ እንድላለሁ፤ በግብፅም አማልክት ሁሉ ላይ በቀልን አደርግባቸዋለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ። ፤ደሙም ባላችሁባቸው ቤቶች ምልክት ይሆንላችኋል፤ ደሙንም አያለሁ፤ እናንተንም እሰውራችኋለሁ፤ እኔም የግብፅን ሀገር በመታሁ ጊዜ የጥሩት መቅሠፍት አይመጣባችሁም። ፤ይህም ቀን መታሰቢያ ይሁናችሁ፤ ለእግዚአብሔርም በዓል ታደርጉታላችሁ፤ ለልጅ ልጃችሁም ሥርዐት ሆኖ ለዘለዓለም ታደርጉታላችሁ።

የቁጣ በዓል

፤“ሰባት ቀን ቁጣ ትበላላችሁ፤ በመጀመሪያም ቀን እርሾውን ከቤታችሁ ታወጣላችሁ፤ ከመጀመሪያውም ቀን አንሥቶ እስከ ሰባተኛው ቀን እርሾ ያለበትን እንጀራ የሚበላ ነፍስ ከእስራኤል ተለይቶ ይጥፋ። ፤የመጀመሪያዬቱ ቀን ቅድስት ትባላላች፤ እንዲሁም ሰባተኛው ቀን ቅድስት ትሁንላችሁ፤ ለነፍስ ከሚሠራው ሥራ ሁሉ በቀር ማናቸውንም ሥራ ሁሉ አትሥሩ። ፤በዚህም ቀን ሠራዊታችሁን ከግብፅ ሀገር አወጣዋለሁና ይህን ትእዛዝ ጠብቁት፤ እንግዲህ ይህን ቀን ለልጅ ልጃችሁ ለዘለዓለም ሥርዐት አድርጋችሁ ትጠብቃላችሁ። ፤ከመጀመሪያውም ወር በዐሥራ አራተኛው ቀን ሠርክ ጀምራችሁ እስከዚህ ወር ሃያ አንደኛ ቀን ሠርክ ድረስ ቁጣ ትበላላችሁ። ፤ሰባት ቀን በቤታችሁ እርሾ አይገኝ፤ እርሾ ያለበትንም እንጀራ የሚበላ ሁሉ ያሰው ከመጸተኛው ጀምሮ እስከ ሀገር ልጅ ድረስ፣ ከእስራኤል ማኅበር ተለይቶ ይጥፋ። ፤እርሾ ያለበትን ምንም አትብሉ፤ በቤቶቻችሁም ሁሉ ውስጥ ቁጣ ብሉ።”

የመጀመሪያው ፋሲካ

፤መሴም የእስራኤልን ልጆች ሽማግሌዎች ጠርቶ አላቸው፡ “ሂዱና በየወገናችሁ ጠበት ውሰዱ፤ ለፋሲካም እረዱት። ፤ከሂሶጵ ቅጠልም ጭብጥ ውሰዱ፤ በዕቃ ውስጥ ባለውም ደም ንከሩት፤ በዕቃውም ውስጥ ከአለው ደም ሁለቱን መቃኖችና ጉበኑን እርጩ፤ ከእናንተም አንድ ሰው እስኪነጋ ድረስ ከቤቱ ደጅ አይወጣ። ፤እግዚአብሔር ግብፃውያንን ይመታ ዘንድ ያልፋልና፤ ደሙንም በጉበኑና በሁለቱ መቃኖች ላይ በአየ ጊዜ እግዚአብሔር በሩን ያልፋል፤ አጥፊውም ይመታችሁ ዘንድ ወደ ቤታችሁ እንዲገባ አይተወውም። ፤ለእናንተ ለልጆቻችሁም ለዘለዓለም ይሆናችሁ ዘንድ ይህን ሕግ ጠብቁ። ፤እግዚአብሔር እንደ ተናገረ ወደሚሰጣችሁ ሀገር በገባችሁ ጊዜ ይህን አምልኮ ጠብቁት። ፤ልጆቻችሁ፡- ‘ይህ ሥርዐት ለእናንተ ምንድር ነው?’ ባሉአችሁ ጊዜ እናንተ፡- ‘ይህ በግብፅ ሀገር የእስራኤልን ልጆች ቤቶች ሰውሮ ግብፃውያንን በመታ ጊዜ፣ ቤቶቻችንን የአዳነ የእግዚአብሔር የፋሲካው መሥዋዕት ነው’ ትሉአቸዋላችሁ።” ሕዝቡም ተገንበሱ፤ ሰገዱም። ፤የእስራኤልም ልጆች ሄዱ፤ እንዲህም አደረጉ፤ እግዚአብሔር ሙሴንና አርንን እንደ አዘዛቸው እንዲሁ አደረጉ።

፲፡ የግብፃውያን የበኩር ልጆች ሞት

፤እንዲህም ሆነ፤ እኩለ ሌሊት በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር በዙፋን ከተቀመጠው ከፈርዖን በኩር ጀምሮ እስከ ውኃ ቀጅዋ ምርኮኛ በኩር ድረስ፣ በግብፅ ምድር በኩሩን ሁሉ፣ የእንስሳውንም በኩር ሁሉ መታ። ፤ፈርዖንም፣ ሹሞቹም ሁሉ፣ ግብፃውያንም ሁሉ በሌሊት ተነሡ፤ የሞተ የሌለበት ቤት አልነበረምና በግብፅ ምድር ሁሉ ታላቅ ልቅሶ ሆነ። ፤ፈርዖንም ሙሴንና አርንን በሌሊት ጠርቶ አላቸው፡ “እናንተ የእስራኤልም ልጆች ተነሡ፤ ከሕዝቤ መካከል ውጡ፤ ሂዱም፤ እንዳላችሁም እግዚአብሔርን አምልኩት፤ ፤በጎቻችሁንም፣ ላሞቻችሁንም ውሰዱ፤ ሂዱም፤ እኔንም ደግሞ ባርኩኝ።”

፤ግብፃውያንም ፈጥነው ከምድሩ ይወጡ ዘንድ ሕዝቡን ያስቸኩሉአቸው ነበር፡ “ሁላ

፩ ግእዙ “የእርሻ ሥራ አትሥሩ” ይላል።

ችንም እንቃታለን” ብለዋልና። ሕዝቡም ሊጡን ሳይበካ ተሸከሙ፤ ቡሃቃውንም በልብሳቸው ጠቅልለው በትከሻቸው ተሸከሙት። የእስራኤልም ልጆች ሙሴ እንዳዘዘ አደረጉ። ከግብፃውያንም የብርንፍ የወርቅን ዕቃ፣ ልብስንም ተዋሱ። እግዚአብሔርም ለሕዝቡ በግብፃውያን ፊት ሞገስን ሰጠ፤ እነርሱም አዋሱአቸው። እነርሱም ግብፃውያንን በዘበዙአቸው።

እስራኤላውያን ከግብፅ እንደ ወጡ

የእስራኤልም ልጆች ከራምሴ ተነሥተው ወደ ሱኮት ሄዱ፤ ከጓዝ ጋር ካሉት ሌላ ስድስት መቶ ሺህ ሰው የሚያህል እግረኛ ነበረ። ደግሞም ሌላ ብዙ ድብልቅ ሕዝብ፣ መንጎችና ላሞችም እጅግ ብዙም ከብቶች ከእነርሱ ጋር ወጡ። ከግብፅም ከእነርሱ ጋር ያወጡትን ሊጥ ቂጣ እንጎቻ አድርገው ጋገሩት። አልቦካም ነበርና፤ ግብፃውያንም ስለ አስወጡአቸው ይቁዩ ዘንድ አልተቻላቸውምና፤ ለመንገድም ስንቅ አላሰናዱም ነበርና። የእስራኤልም ልጆች በግብፅ ምድርና በከነዓን ምድር እነርሱና አባቶቻቸው የተቀመጡት ዘመን አራት መቶ ሠላሳ ዓመት ነው። እንዲህም ሆነ፤ አራት መቶ ሠላሳ ዓመት ከተፈጸመ በኋላ የእግዚአብሔር ሠራዊት ሁሉ በሌሊት ከግብፅ ምድር ወጣ። ይህች ሌሊት ከግብፅ ምድር ስላወጣቸው ለእግዚአብሔር የተጠበቀች ናት፤ ይህች ሌሊት በእስራኤል ልጆች ሁሉ ዘንድ እስከ ልጅ ልጃቸው ድረስ ለእግዚአብሔር የተጠበቀች ናት።

የፋሲካ ሕግ

እግዚአብሔርም ሙሴንና አርንን አላቸው። “ይህ የፋሲካ ሕግ ነው፤ ከእርሱ ባዕድ ሰው አይብላ። አገልጋይ ወይም ቡብር የተገዛ ቢኖር ከተገረዘ በኋላ ያን ጊዜ ከእርሱ ይብላ። ጥገኛና ሞያተኛ ግን ከእርሱ አይብሉ። በአንድ ቤትም ይበላ፤ ከሥጋውም አንዳች ከቤት ወደ ሜዳ አታውጡ፤ አጥንቱንም አትሰበሩ። የእስራኤልም ማኅበር ሁሉ ያድርጉት። የእግዚአብሔርን ፋሲካ ያደርግ ዘንድ ወደ እናንተ የመጣ መጻተኛ ቢኖር ወንዱን ሁሉ ትገርዛለህ፤ ያን ጊዜም ፋሲካ ያደርግ ዘንድ ይገባል፤ እንደ ሀገር ልጅም ይሆንላችኋል፤ ያልተገረዘ ሁሉ ግን ከእርሱ አይብላ። ለሀገር ልጅ፣ በእናንተ መካከልም ለሚቀመጡ መጻተኞች አንድ ሥርዐት ይሆናል።” የእስራኤል

ልም ልጆች ሁሉ እንዲህ አደረጉ፤ እግዚአብሔር ሙሴንና አርንን እንደ አዘዘ እንዲሁ አደረጉ። በዚያም ቀን እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ከሠራዊታቸው ጋር ከግብፅ ምድር አወጣቸው።

ምዕራፍ ፲፫

በኩር ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ መሆኑ

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፡- “በእስራኤል ልጆች ዘንድ ከሰውም፣ ከእንስሳም መጀመሪያ የተወለደውን ማሕፀንን የሚከፍት በኩር ሁሉ ለእኔ ለይልኝ፤ የእኔ ነው።”

የቂጣ በዓል

ሙሴም ሕዝቡን አለ፡ “ከባርነት ቤት ከግብፅ የወጣችሁባትን ይህችን ቀን ዐስቡ፤ እግዚአብሔር ከዚህ ቦታ በበረታች እጅ አውጥቶአችኋልና። ስለዚህ የቦካ እንጀራ አትብሉ። እናንተ በዚች ቀን በሚያዝያ ወር ወጥታችኋልና። እግዚአብሔርም ለእናንተ ይሰጣት ዘንድ ለአባቶቻችሁ ወደማለላቸው፣ ወተትና ማር ወደምታፈስስ ምድር፣ ወደ ከናኔዎናውያን፣ ወደ ኬጢዎናውያንም፣ ወደ አሞራዎናውያንም፣ ወደ ኤዌዎናውያን፣ ወደ ኢያቡሴዎናውያንም፣ ወደ ጌርጌሴዎናውያንም፣ ወደ ፊርዌዎናውያንም ምድር በአገባችሁ ጊዜ ይህችን ሥርዐት በዚህ ወር አድርጉ። ስድስት ቀን ቂጣ ትበላላችሁ፤ ሰባተኛውም ቀን የእግዚአብሔር በዓል ይሆናል። ሰባት ቀንም ሙሉ ቂጣ ትበላላችሁ፤ በእናንተም ዘንድ እርሾ ያለ በት እንጀራ አይታይ፤ በአውራጃዎቻችሁ ሁሉ እርሾ አይኑር። በዚያም ቀን፡- ከግብፅ በወጣሁ ጊዜ እግዚአብሔር አምላክ ስለአደረገልኝ ነው” ስትል ለልጅህ ትነግረዋለህ። እግዚአብሔርም በበረታች እጅ ከግብፅ አውጥቶሃልና የእግዚአብሔር ሕግ በአፍህ ይሆን ዘንድ በእጅህ እንደ ምልክት፣ በዐይኖችህም መካከል እንደ መታሰቢያ ይሁንልህ። ከቀን ወደ ቀን በየጊዜው ይህን ሕግ ጠብቁት።

“እግዚአብሔርም ለአባቶችህ እንደማለ ወደ ከነዓናውያን ምድር በአገባህ ጊዜ፣ እርስዎንም ለአንተ በሰጠህ ጊዜ፣ ማሕፀንን የሚከፍተውን ሁሉ ለይ፤ ከመንጋህና ከከብትህም መጀመሪያ የሚወለደው ተባት ለእግዚአብሔር ይሆናል። የአህያውን በኩር በበግ ትለውጡ

ዋለህ፤ ባትለውጠው ግን ትዋጀዋለህ።፩ የሰውንም በኩር ሁሉ ከልጆችህ መካከል ትዋጀዋለህ። ።እንዲህም ይሆናል፤ ከዚህ በኋላ ልጅህ፡- ‘ይህ ምንድን ነው?’ ብሎ በጠየቀህ ጊዜ እንዲህ ትለዋለህ፡- እግዚአብሔር በብርቱ እጅ ከባርነት ቤት ከግብፅ ምድር አወጣን፤ ።ፈርዖንም እኛን ለመልቀቅ እንቢ ባለ ጊዜ እግዚአብሔር ከሰው በኩር ጀምሮ እስከ እንስሳ በኩር ድረስ በግብፅ ምድር ያለውን በኩር ሁሉ ገደለ፤ ስለዚህ ወንድ ሆኖ ማሕፀንን የከፈተውን ሁሉ ለእግዚአብሔር እሠዋለሁ፤ ነገር ግን የልጆችን በኩር ሁሉ እዋጃለሁ። ።እግዚአብሔርም በብርቱ እጅ ከግብፅ አውጥቶሃልና በእጅህ እንደ ምልክት፡ ከዐይኖችህም እንደማይርቅ ነገር ይሁንልህ።”

የደመና ዐምድና የእሳት ዐምድ

።እንዲህም ሆነ፤ ፈርዖን ሕዝቡን በለቀቀ ጊዜ፡ ምንም ቅርብ ቢሆን እግዚአብሔር በፍልስጥኤማውያን ምድር መንገድ አልመራቸውም፤ እግዚአብሔር፡ “ሕዝቡ ሰልፉን በአየጊዜ እንዳይጸጸተው፤ ወደ ግብፅም እንዳይመለስ” ብሎአልና። ።ነገር ግን እግዚአብሔር ሕዝቡን በዙሪያ መንገድ በኤርትራ ባሕር ባለችው ምድረ በዳ መራቸው። የእስራኤልም ልጆች በአምስተኛው ትውልድ ከግብፅ ምድር ወጡ። ።ሙሴም የዮሴፍን ዐጽም ከእርሱ ጋር ወሰደ፡ “እግዚአብሔር መገብኝትን በገብኛችሁ ጊዜ ዐጽሜን ውሰዱ፤ ከእናንተም ጋር ከዚህ አውጡ” ብሎ የእስራኤልን ልጆች አምሎአቸው ነበርና። ።የእስራኤል ልጆችም ከሱ ከት ተጓዙ፤ በምድረ በዳውም ዳር በአቶም፤ ሰፈሩ። ።እግዚአብሔርም መንገድ ሊያሳያቸው ቀን በዐምደ ደመና፤ ሌሊትም በዐምደ እሳት ይመራቸው ነበር። ።ዐምደ ደመናው በቀን፤ ዐምደ እሳቱም በሌሊት ከሕዝቡ ፊት ከቶ ፈቀቅ አላለም።

ምዕራፍ 10

እስራኤል ቀይ ባሕርን መሻገራቸው

።እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፡- ።“ተመልሰው በመግደሉና በባሕር መካከል፤

ከል፡ በብሔልሴፍን ፊት ለፊት ባለው ገላጣ መንደር አንጻር እንዲሰፍሩ ለእስራኤል ልጆች ተናገር፤ ከእርሱም አጠገብ በባሕር ዳር ትሰፍራላችሁ። ።ፈርዖንም ለሕዝቡ ስለ እስራኤል ልጆች፡- ‘በምድር ይቅበዘበዛሉ፤ ምድረ በዳም ዘጋቻቸው’ ይላል። ።እኔም የፈርዖንን ልብ አጸናለሁ፤ እርሱም ከኋላቸው ይከተላቸዋል፤ እኔም በፈርዖንና በሠራዊቱ ሁሉ ላይ እከብራለሁ፤ ግብፃውያንም ሁሉ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ ያውቃሉ።” እነርሱም እንዲሁ አደረጉ። ።ሕዝቡም እንደ ከብለሉ ለግብፅ ንጉሥ ነገሩት፤ የፈርዖንና የሹሞቹም ልብ በሕዝቡ ላይ ተለወጠና፡ “እንዳይገዙልን የእስራኤልን ልጆች የለቀቅነው ምን ማድረጋችን ነው?” አሉ። ።ፈርዖንም ሰረገላውን አሰናዳ፤ ሕዝቡንም ከእርሱ ጋር ሰበሰበ። ።ስድስት መቶ የተመረጡ ሰረገሎችንም፤ የግብፅንም ፈረሶች ሁሉ ወስዶ ሁሉንም ከሦስት ከፈላቸው። ።እግዚአብሔርም የግብፅን ንጉሥ የፈርዖንንና የሹሞቹን ልብ አጸና፤ እርሱም የእስራኤልን ልጆች አሳደደ፤ የእስራኤልም ልጆች ከፍ ባለች እጅ ወጡ። ።የግብፃውያንም፤ የፈርዖን ፈረሶች፤ ሰረገሎቹም፤ ፈረሰኞቹም፤ ሠራዊቱም ሁሉ አሳደዱአቸው፤ በባሕሩ ዳር በብሔልሴፍን ፊት ለፊት ባለው ገላጣ መንደር አንጻርም ሰፍረው አገኙአቸው።

።ፈርዖንም በቀረበ ጊዜ የእስራኤል ልጆች ዐይናቸውን አነሡ፤ እነሆም፡ ግብፃውያን ሲከተሉአቸው አዩ፤ የእስራኤልም ልጆች እጅግ ፈሩ፤ የእስራኤልም ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ። ።ሙሴም አሉት፡ “በግብፅ መቃብር ስላልኖረ በምድረ በዳ እንሞት ዘንድ አወጣኸን? ከግብፅ ታወጣን ዘንድ ይህ ያደረግህ ብን ምንድን ነው? ።በምድረ በዳ ከምንሞት ብንገዛላቸው ይሻለናልና፡- ‘ተወን፤ ለግብፃውያን እንገዛ’ ብለን በግብፅ ሳለን ያልንህ ቃል ይህ አይደለምን?” ።ሙሴም ለሕዝቡ፡ “አትፍሩ፤ ዛሬ የምታዩአቸውን ግብፃውያንን ለዘለዓለም አታዩአቸውምና ቁሙ፤ ዛሬ ለእናንተ የሚያደርጋትን የእግዚአብሔርን ማዳን እዩ። ።እግዚአብሔር ስለ እናንተ ይዋጋል፤ እናንተም ዝም ትላላችሁ” አላቸው።

።እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “ለምን ትጮኸብኛለህ? ከብቶቻቸውን እንዲነዱ ለእ

፩ ዕብ. “በጠበት ትዋጀዋለህ ባትዋጀው ግን አንገቱን ትሰብረዋለህ” ይላል።
 ፪ ዕብ. “ኤታም” ይላል።
 ፫ ዕብ. “እንዲጓዙ” ይላል።

ሰራኤል ልጆች ንገር። ፤ አንተም በትርህን አንግ፤ እጅህንም በባሕሩ ላይ ዘርጋ፤ ክፈለውም፤ የእስራኤልም ልጆች በባሕሩ ውስጥ በየብስ ያልፋሉ። ፤ እነሆም፤ እኔ የፈርዖንንና የግብፃውያንን ልብ አጸናለሁ፤ በኋላቸውም ይገባሉ፤ በፈርዖንና በሠራዊቱም ሁሉ፤ በሰረገሎቹም፤ በፈረሰኞቹም ላይ እከብራለሁ። ፤ ግብፃውያንም በፈርዖንና በሰረገሎቹ፤ በፈረሰኞቹም ላይ ክብር በአገኘሁ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ።” ፤ በእስራኤልም ሠራዊት ፊት ይሄድ የነበረው የእግዚአብሔር መልአክ ፈቀቅ ብሎ በኋላቸው ሄደ፤ የደመናውም ዐምድ ከፊታቸው ፈቀቅ ብሎ በኋላቸው ቆመ፤ በግብፃውያን ሰፈርና በእስራኤል ሰፈር መካከልም ገባ፤ በዚያም ጭጋ ግና ጨለማ ነበረ፤ ሌሊቱም አለፈ፤ ሌሊቱንም ሁሉ እርስ በእርሳቸው አልተቃረቡም።

፤ ሙሴም በባሕሩ ላይ እጁን ዘረጋ፤ እግዚአብሔርም ሌሊቱን ሁሉ ጽኑ የአዜብ ነፋስ አምጥቶ ባሕሩን አስወገደው፤ ባሕሩንም አደረቀው፤ ውኃውም ተከፈለ። ፤ የእስራኤልም ልጆች በባሕሩ መካከል በየብስ ገቡ፤ ውኃውም በቀኛቸውና በግራቸው እንደ ግድግዳ ሆነላቸው። ፤ የግብፃውያንም፤ የፈርዖን ፈረሶችና ሰረገሎች፤ ፈረሰኞቹም ሁሉ እያሳደዱ በኋላቸው ወደ ባሕር መካከል ገቡ። ፤ ንጋትም በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር በእሳትና በደመና ዐምድ ሆኖ የግብፃውያንን ሠራዊት ተመለከተ፤ የግብፃውያንንም ሠራዊት አወከ። ፤ የሰረገሎቹንም መንኲራኩር አሰረ፤ ወደ ጭንቅም አገባቸው፤ ግብፃውያንም፤ “እግዚአብሔር ስለ እነርሱ ይዋጋላቸዋልና ከእስራኤል ፊት እንሸሽ” አሉ።

ግብፃውያን እንደ ሰጠሙ

፤ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፤ “እጅህን በባሕሩ ላይ ዘርጋ፤ ውኃውም በግብፃውያን፤ በሰረገሎቻቸውም፤ በፈረሰኞቻቸውም ላይ ይመለስ፤ ይሸፍናቸውም።” ፤ ሙሴም እጁን በባሕሩ ላይ ዘረጋ፤ ባሕሩም ማለዳ ወደ መፍሰሱ ተመለሰ፤ ግብፃውያንም ከእርሱ ሸሹ፤ እግዚአብሔርም ግብፃውያንን በባሕሩ መካከል ጣላቸው። ፤ ውኃውም ተመልሶ በኋላቸው ወደ ባሕር የገቡትን ሰረገሎችን፤ ፈረሰኞችንም፤

የፈርዖንንም ሠራዊት ሁሉ ከደነ፤ ከመጡትም ሁሉ አንድ ስንኳ የቀረ የለም። ፤ የእስራኤል ልጆች ግን በባሕሩ ውስጥ በየብስ ሄዱ፤ ውኃውም በቀኛቸውና በግራቸው እንደ ግድግዳ ሆነላቸው። ፤ እግዚአብሔርም በዚያ ቀን እስራኤልን ከግብፃውያን እጅ አዳናቸው፤ እስራኤልም ግብፃውያን እንደ ሞቱ በባሕር ዳር አዩ። ፤ የእስራኤልም እግዚአብሔር በግብፃውያን ላይ ያደረጋትን ታላቂቱን እጅ አዩ፤ ሕዝቡም እግዚአብሔርን ፈሩ፤ በእግዚአብሔርም አመኑ፤ ባሪያውንም ሙሴን አከበሩ። ፤

ምዕራፍ ፲፭

የሙሴ መዝሙር

፤ በዚያ ጊዜም ሙሴና የእስራኤል ልጆች ይህን መዝሙር ለእግዚአብሔር ዘመሩ፤ እንዲህም ብለው ተናገሩ፡-

- “ለእግዚአብሔር እንዘምራለን፤ በክብር እጅግ ከፍ ከፍ ብሎአልና፤ ፈረሱንና ፈረሰኞቹን በባሕር ጣለ። ፤ እኔን ለማዳን ረዳትና ሰዋሪ ሆነኝ፤ ይህ አምላኬ ነው፤ አመሰግነውማለሁ፤ የአባቴ አምላክ ነው፤ ከፍ ከፍም አደርገዋለሁ። ፤ እግዚአብሔር፤ ጦርነትን ያጠፋል፤ ስሙም እግዚአብሔር ነው፤ ፤ የፈርዖንን ሰረገሎች፤ ሠራዊቱንም በባሕር ጣላቸው። በሦስት የተከፈሉ ፈረሰኞችም በኤርትራ ባሕር ሰጠሙ። ፤ ማዕበልም ከደናቸው፤ ወደ ባሕር ጥልቀት እንደ ድንጋይ ሰጠሙ። ፤ አቤቱ፤ ቀኝህ በኃይል ከበረ፤ አቤቱ፤ ቀኝህ ጠላቶችን አደቀቀ። ፤ በክብርህም ብዛት ጠላቶችህን አጠፋህ፤ ቀጣህን ሰደድህ፤ እንደ ገለባም በላቸው። ፤ በቀጣህ እስትንፋስ ውኃው ቆመ፤ ውኃዎች እንደ ግድግዳ ቆሙ፤ ሞገዱም በባሕር መካከል ረጋ። ፤ ጠላትም፡- ‘አሳድጄ እይዛቸዋለሁ፤ ምርኮም እካፈላለሁ፤ ነፍሴንም አጠግባ ታለሁ፤

፤ ዕብ. እና ግሪክ ሰባ. ሊ. “እግዚአብሔርንና ባሪያውን ሙሴን አመኑ” ይላል።
 ፤ ዕብ. “እግዚአብሔር ተዋጊ ነው” ይላል።

፪

- በሰይፌም እንድላለሁ፤ በእጄም እንዛ ለሁ፣ አለ።
- ፲ ነፋስህን ላክህ፤ ባሕርም ከደናቸው፤ በብዙ ውኆች ውስጥ እንደ አረር ሰጠሙ።
- ፲፩ አቤቱ፡- በአማልክት መካከል አንተን የሚመስል ማን ነው? በቅዱሳንም ዘንድ እንደ አንተ የከበረ ማን ነው? በምስጋና የተደነቅህ ነህ፤ ድንቅንም የምታደርግ ነህ፤
- ፲፪ ቀኝህን ዘረጋህ፤ ምድርም ዋጠቻቸው።
- ፲፫ በቸርነትህ የተቤገሃቸውን ሕዝብህን መራህ፤ በጎይልህ ወደ ቅዱስ ማደሪያህ ጠራሃ ቸው።
- ፲፬ አሕዛብ ሰሙ፤ ተቈጡም፤ በፍልስጥኤም የሚኖሩትን ምጥ ያዛቸው።
- ፲፭ ያን ጊዜ የኤዶም አለቆች ሸሹ፤ የሞዓብንም አለቆች መንቀጠቀጥ ያዛ ቸው፤ በከነዓን የሚኖሩ ሁሉ ቀለጡ።
- ፲፮ ፍርሀትና ድንጋጤ ወደቀባቸው፤ የክንድህ ብርታትም ከድንጋይ ይልቅ ጸና፤ አቤቱ፡ ሕዝብህ እስኪያልፉ ድረስ፤ የተቤገሃቸው እኒህ ሕዝብህ እስኪያልፉ ድረስ፤
- ፲፮ አቤቱ፡ አንተ ታስገባቸዋለህ፤ በመመስገኛህ ተራራም፤ ትተክላቸዋለህ፤ አቤቱ፡ ለማደሪያህ ባደረግኸው ሰፍራ፤ አቤቱ፡ እጆቻህ ባዘጋጁት መቅደስ፤
- ፲፮ እግዚአብሔር ለዘለዓለም እስከ ዘለዓለምም ይነግሳል።

ማሕሌተ ማርያም እኅተ ሙሴ

፲፱ “የፈርዖን ፈረሶች ከሰረገሎቹና ከፈረሰኞቹ ጋር ወደ ባሕር ገቡ፤ እግዚአብሔርም የባሕሩን ውኆች መለሰባቸው፤ የእስራኤል ልጆች ግን በባሕሩ መካከል በየብስ አለፉ፤ ውኃውም ለእነርሱ በቀኝ እንደ ግድግዳ፤ በግራም እንደ ግድግዳ ሆነላቸው።”፤ ፳ የአሮን እኅት ነቢይቱ ማር

ያምም ከበሮ በእጅዋ ወሰደች፤ ሌቶችም ሁሉ በከበሮና በዝማሬ በኋላዋ ወጡ። ፳፩ ማርያምም አስቀድማ ለእግዚአብሔር እንዘምር አለች፡ “ለእግዚአብሔር እንዘምር በክብር እጅግ ከፍ ከፍ ብሎአልና፤ ፈረሱንና ፈረሰኛውን በባሕር ጥሎአልና።”

መራራው ውኃ እንደ ጣፈጠ

፳፪ ሙሴም የእስራኤልን ልጆች ከኤርትራ ባሕር አውጥቶ ወደ ሱር ምድረ በዳ ወሰዳ ቸው። በምድረ በዳም ሦስት ቀን ተጓዙ፤ ይጠጡም ዘንድ ውኃ አላገኙም። ፳፫ ወደ ማራም በመጡ ጊዜ ከማራ ውኃ ሊጠጡ አልቻሉም፤ ውኃው መራራ ነበርና፤ ስለዚህ የዚያ ስፍራ ስም “መሪር” ተብሎ ተጠራ። ፳፬ ሕዝቡም፡ “ምን እንጠጣለን?” ብለው በሙሴ ላይ አንጉራጎሩ። ፳፭ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ጮኸ፤ እግዚአብሔርም ዕንጨትን አሳየው፤ በውኃ ውም ላይ ጣለው፤ ውኃውም ጣፈጠ። በዚያም ሥርዐትንና ፍርድን አደረገላቸው፤ በዚያም ፈተናቸው። ፳፮ እርሱም፡ “አንተ የአምላክህን የእግዚአብሔርን ቃል አጥብቀህ ብትሰማ፤ በፊቱም መልካምን ብታደርግ፤ ትእዛዙንም ብታደምጥ፤ ሥርዐቱንም ሁሉ ብትጠብቅ፤ በግብፃውያን ላይ ያመጣሁትን በሽታ አላደርሱብህም፤ እኔ ፈዋሽህ እግዚአብሔር ነኝና” አለ።

፳፯ እነርሱም ወደ ኤሎም መጡ፤ በዚያም ዐሥራ ሁለት የውኃ ምንጮችና ሰባ የዘንባባ ዛፎች ነበሩባት፤ በዚያም በውኃው አጠገብ ሰፈሩ።

ምዕራፍ ፲፮

መናና ድርጭት እንደ ወረደላቸው

፳፱ የእስራኤልም ልጆች ማኅበር ሁሉ ከኤሎም ተጓዙ፤ ከግብፅ ሀገር ከወጡ በኋላ በሁለተኛው ወር ከወሩም በዐሥራ አምስተኛው ቀን በኤሎምና በሰና መካከል ወዳለችው ወደ ሲን ምድረ በዳ መጡ። ፳፻ የእስራኤልም ልጆች ማኅበር ሁሉ በሙሴና በአሮን ላይ አንጉራጎሩ። ፳፻፲ የእስራኤልም ልጆች አሉአቸው፡ “በሥጋው ምንቸት አጠገብ ተቀምጠን እስክንጠግብ ድረስ እንጀ

፪ ግሪክ ሰባ. ሊ. እና ዕብ. “በርስትህ ተራራ” ይላል።
፫ “ውኃውም ለእነርሱ በቀኝ እንደ ግድግዳ፤ በግራም እንደ ግድግዳ ሆነላቸው” የሚለው በግሪክ ሰባ. ሊ. እና ዕብ. የለም።

ራና ሥጋ በምንበላበት ጊዜ በግብፅ ምድር በእግዚአብሔር እጅ ምንው በሞትን! ይህን ጉባኤ ሁሉ በራብ ልትገድሉ እኛን ወደዚች ምድር በዳ አምጥታችኋልና።”

፩እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “በሕጌ ይሄዱ ወይም አይሄዱ እንደ ሆነ እኔ እንድረትናቸው፡ እነሆ፡ ከሰማይ እንጀራን አዘንብላችኋለሁ፤ ሕዝቡም ወጥተው ለዕለት ለዕለት የሚበቃቸውን ይሰብስቡ። ፩እንዲህም ይሆናል፤ በስድስተኛው ቀን ያመጡትን ያዘጋጁ፤ ዕለት ዕለትም ከሚለቅሙት ይልቅ ሁለት እጥፍ ይሁን” አለው። ፪ሙሴና አሮንም ለእስራኤል ልጆች ሁሉ፡ “እግዚአብሔር ከግብፅ ምድር እንደ አወጣችሁ ማታ ታውቃላችሁ፤ ፫እግዚአብሔርንም ክብር ጥዋት ታያላችሁ፤ በእግዚአብሔር ላይ ያንጎራጎራችሁትን ሰምቶአልና፤ በእኛም ላይ የምታንጎራጎሩ እኛ ምንድን ነን?” አሉ።

፬ሙሴም፡ “እግዚአብሔር ያንጎራጎራችሁበትን ማንጎራጎራችሁን ሰምቶአልና በመሸ ጊዜ ትበሉ ዘንድ ሥጋን፡ በማለዳም ትጠግቡ ዘንድ እንጀራን እግዚአብሔር ይሰጣችኋል፤ እኛም ምንድን ነን? ማንጎራጎራችሁ በእግዚአብሔር ላይ ነው እንጂ በእኛ ላይ አይደለም” አለ። ፭ሙሴም አሮንን፡ “ለእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ፡ “ማንጎራጎራችሁን ሰምቶአልና ወደ እግዚአብሔር ፊት ቅረቡ” በል” አለው። ፮አሮንም ለእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ በተናገረ ጊዜ ወደ ምድር በዳ ፊታቸውን አቀኑ፤ እነሆም፡ የእግዚአብሔር ክብር በደመናው ታየ። ፯እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡- ፪“የእስራኤልን ልጆች ማንጎራጎር ሰማሁ፡- ማታ ሥጋን ትበላላችሁ፤ ማለዳም እንጀራን ትጠግባላችሁ፤ እኔም እግዚአብሔር አምላካችሁ እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ በላቸው።”

፫እንዲህም ሆነ፤ በመሸ ጊዜ ድርጭቶች መጡ፤ ሰፈሩንም ሸፈኑት፤ በማለዳም በሰፈሩ ዙሪያ ጠል ወድቆ ነበር። ፬የወደቀው ጠል በአለፈ ጊዜ፡ እነሆ፡ በመሬት ላይ እንደ ውርጭ ነጭ ሆኖ ድንብላል የሚመስል ደቃቅ ነገር በምድር በዳ ታየ። ፭የእስራኤልም ልጆች በአዩት ጊዜ እርስ በርሳቸው፡ “ይህ ምንድን ነው?” ተባባሉ። ያ ምን እንደሆነ አላወቁምና። ሙሴም አላቸው፡ “ትበሉ ዘንድ እግዚአብሔር የሰጣችሁ እንጀራ ይህ ነው። ፮ታደርጉት ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዘው ነገር ይህ ነው፡- እያንዳንዱ ሰው ለቤተ ሰቡ ለእያንዳንዱ አንድ ጎሞር ይሰብስብ፤ እንደ ቤተ ሰቡ ቍጥር ለእ

ያንዳንዱ በድንኳኑ አብረውት ከሚኖሩት ጋር ይሰብስብ።” ፮የእስራኤልም ልጆች እንዲሁ አደረጉ፤ አንዱ አብዝቶ፡ አንዱም አሳንሶ ሰበሰበ። ፯በጎሞርም በሰፈሩት ጊዜ እጅግ ለሰበሰበ አልተረፈውም፤ ጥቂትም ለሰበሰበ አልጉ ደለበትም፤ ሁሉም እያንዳንዱ ሰው ለየቤቱ ሰበሰበ። ፱ሙሴም፡ “የእስራኤልን ልጆች ማንም ከእርሱ አንዳች ለነገ አያስቀር” አላቸው። ፳ነገር ግን ሙሴን አልሰሙትም፤ አንዳንድ ሰዎችም ከእርሱ ለነገ አስቀሩ፤ እርሱም ተላ፤ ሸተተም፤ ሙሴም ተቈጣቸው።

፳ሰውም ሁሉ ለየራሱ ጥዋት ጥዋት ሰበሰበ፤ ፀሐይም በተከሰ ጊዜ ቀለጠ። ፳፮እንዲህም ሆነ፤ በስድስተኛው ቀን ሁለት እጥፍ አድርገው እያንዳንዳቸው ሁለት ጎሞር እንጀራ ሰበሰቡ፤ የማኅበሩም አለቆች ሁሉ መጥተው ለሙሴ ነገሩት። ፳፫ሙሴም፡ “እግዚአብሔር የተናገረው ይህ ነው፡- ነገ ዕረፍት፡ ለእግዚአብሔርም የተቀደሰ ሰንበት ነው፤ ነገ የምትጋግሩትን ዛሬ ጋግሩ፤ የምትቀቅሉትንም ቀቅሉ፤ የተረፈውንም ሁሉ ለነገ እንዲጠበቅ አኑሩ” አላቸው። ፳፭ሙሴም እንደ አዘዘ ለነገ አኖሩት፤ አልሸተተም፤ ትልም አልሆነበትም። ፳፭ሙሴም፡ “የእግዚአብሔር ሰንበት ዛሬ ነውና ብሉት፤ ዛሬ በሜዳ አታገኙትም። ፳፮ስድስት ቀን ልቀሙት፤ ሰባተኛው ቀን ግን ሰንበት ነው፤ በእርሱ አይገኝም” አለ። ፳፯በሰባተኛውም ቀን እንዲህ ሆነ፤ ከሕዝቡ አንዳንድ ሰዎች ሊለቅሙ ወጡ፤ ግን ምንም አላገኙም። ፳፰እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “ትእዛዘኛንና ሕጎኛን ለመስማት እስከ መቼ እንቢ ትላላችሁ? ፳፱እግዚአብሔር ሰንበትን እንደ ሰጣችሁ እዩ፤ ስለዚህ በስድስተኛው ቀን የሁለት ቀን እንጀራ ሰጣችሁ፤ ሰው ሁሉ በቤቱ ይቀመጥ፤ በሰባተኛውም ቀን ማንም ከቤቱ አይሄድ” አለው። ፳ሕዝቡም በሰባተኛው ቀን ዐረፈ።

፳፻የእስራኤልም ልጆች ስሙን መና ብለው ጠሩት፤ እርሱም እንደ ድንብላል ዘር ነጭ ነው፤ ጣዕሙም እንደ ማር እንጀራ ነው። ፳፻ሙሴም፡ “እግዚአብሔር ያዘዘው ነገር ይህ ነው፡- ከግብፅ ምድር በአወጣችሁ ጊዜ በምድር በዳ ያበላላችሁን እንጀራ ያዩ ዘንድ ከእርሱ አንድ ጎሞር ሙሉ ለልጅ ልጆቻችሁ ይጠበቅ” አለ። ፳፻ሙሴም አሮንን፡ “አንድ የወርቅ መሶብ ወስደህ ጎሞር ሙሉ መና አግባበት፤ ለልጅ ልጆችሁም ይጠበቅ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት አኑረው” አለው። ፳፻እግዚአ

ብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው እንዲሁ ይጠበቅ ዘንድ አሮን በምስክሩ ፊት አኖረው። ፳፻፲፱ ራኤልም ልጆች ወደሚኖሩባት ምድር እስከሚ መጡ ድረስ አርባ ዓመት መና በሉ። ፳፻፴ ወደ ፊኒቆንም፤ ምድር እስኪመጡ ድረስ መና በሉ። ጎሞርም የሦስት ላዳን፤ መስፈሪያ ዐሥ ረኛ ክፍል ነው።

ምዕራፍ ፲፯

ውኃ ከዓለት እንደ ፈለቀላቸው

(ዘዳ. ቆ፣ ፩-፲፫)

፻እስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ እግዚአብሔር እንዳዘዘ ከሲን ምድረ በዳ ሊገዙ ተነሡ፤ በራፊድም ሰፈሩ፤ በዚያም ሕዝቡ የሚጠጡት ውኃ አልነበረም። ፳፻፴፱ ሕዝቡም ሙሴን ተጠሉት፡ “የምንጠጣውን ውኃ ስጠን?” አሉ። ሙሴም፡ “ለምን ተጠሉኛላችሁ? እግዚአብሔርን ለምን ትፈታተናላችሁ?” አላቸው። ፳፻፴፱ በዚያ ስፍራ ውኃ ተጠመ፡ “እኛንና ልጆቻችንን፤ ከብቶቻችንንም በጥማት ልትገድል ለምን ከግብፅ አወጣኸን?” ሲሉ በሙሴ ላይ አንጐራጐሩ። ፳፻፵፱ ሙሴም፡- ወደ እግዚአብሔር ጮኸ፤ እንዲህም አለ፡ “ለዚህ ሕዝብ ምን ላድርግ? በድንጋይ ሊወግሩኝ ጥቂት ቀርቶአቸዋልና።” ፳፻፶፱ እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “በሕዝቡ ፊት እለፍ፤ ከእስራኤልም ሽማግሌዎችን ከአንተ ጋር ውሰድ፤ ወንዙንም የመታህባትን በትር በእጅህ ይዘሃት ሂድ። ፳፻፷፱ እኔ በዚያ በከ ፊብ በዓለት ላይ በፊትህ እቆማለሁ፤ ዓለቱንም ትመታለህ፤ ሕዝቡም ይጠጣ ዘንድ ከእርሱ ውኃ ይወጣል” አለው። ሙሴም በእስራኤል ልጆች ፊት እንዲሁ አደረገ። ፳፻፸፱ እስራኤልም ልጆች ክርክር፡ “እግዚአብሔር በመካከላችን ነውን? ወይስ አይደለም?” ሲሉ እግዚአብሔርን ስለ ተፈታተኑት የዚያን ስፍራ ስም “መን ሱት” ደግሞም “ጋእዝ” ብሎ ጠራው።

እስራኤል ዐማሌቃውያንን ድል እንደ አደረጉ ፳፻፱፱ ዐማሌቃም መጥቶ ከእስራኤል ጋራ በራ ፊድ ተዋጋ። ፳፻፺፱ ሙሴም ኢያሱን፡ “ጎልማሶችን ለአንተ ምረጥ፤ ሲነጋም ወጥተህ ከዐማሌቅ ጋር ተዋጋ፤ እኔም በተራራው ራስ ላይ እቆ

ማለሁ፤ የእግዚአብሔርም በትር በእጄ ናት” አለው። ፳፻፺፱ ኢያሱም ሙሴ እንደ አለው አደረገ፤ ወጥቶም ከዐማሌቅ ጋር ተዋጋ፤ ሙሴና አሮን፡ ሐርም ወደ ኮረብታው ራስ ወጡ። ፳፻፺፱ እንዲህም ሆነ፤ ሙሴ እጁን በአነሣ ጊዜ እስራኤል ድል ያደርግ ነበር፤ እጁንም በአወረደ ጊዜ ዐማሌቅ ድል ያደርግ ነበር። ፳፻፺፱ ሙሴ እጆች ግን ከብደው ነበር፤ ድንጋይም ወሰዱ፤ በበታቸውም አኖሩ፤ እርሱም ተቀመጠበት፤ አሮንና ሐርም አንዱ በዚህ አንዱ በዚያ ሆነው እጆቹን ይደግፉ ነበር፤ ፀሐይም እስክትገባ ድረስ እጆቹ ተዘርግተው ነበር። ፳፻፺፱ ኢያሱም ዐማሌቅንና ሕዝቡን በሰይፍ ስለት አሸነፈ።

፳፻፺፱ እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “የዐማሌቅን ዝክር ከሰማይ በታች ጨርሼ እደመስሳለሁና ይህን ለመታሰቢያ በመጽሐፍ ጻፈው፤ በኢያሱም ጆሮ ተናገር” አለው። ፳፻፺፱ ሙሴም መሠዊያ ሠራ፤ ስሙንም “ምምሕፃን”፤ ብሎ ጠራው፤ ፳፻፺፱ እግዚአብሔር በተሰወረች እጅ ዐማሌቅን እስከ ልጅ ልጅ ይዋጋልና።

ምዕራፍ ፲፰

ዮቶር ሙሴን እንደ መከረው

፻የምድያም ካህን የሙሴ አማት ዮቶር እግዚአብሔር ለሙሴና ለሕዝቡ ለእስራኤል ያደረገ ውን ሁሉ፡ እግዚአብሔርም እስራኤልን ከግብፅ እንደ አወጣ ሰማ። ፳፻፺፱ በዚያ ጊዜ የሙሴ አማት ዮቶር ትቶአት የነበረውን የሙሴን ሚስት ሲፓራን፡ ሁለቱንም ልጆቻቸውን ወሰደ። ፳፻፺፱ የአንደኛው ስም ጌርሳም ነበረ፤ አባቱ “በሌላ ሀገር ስደተኛ ነበርሁ” ብሎአልና፤ የሁለተኛውም ስም አልዓዛር ነበረ፤ “የአባቴ አምላክ ረዳኝ፤ ከፈርዖንም እጅ አዳኝ” ብሎአልና። ፳፻፺፱ የሙሴ አማት ዮቶርም ከልጆቹና ከሚስቱ ጋር በእግዚአብሔር ተራራ አጠገብ በምድረ በዳ ወደ ሰፈረ ወደ ሙሴ መጣ። ፳፻፺፱ ሙሴንም፡ “እነሆ፡ አማትህ ዮቶር፡ ሚስትህም ከእርስዎም ጋር ሁለቱ ልጆችህ መጥተውልሃል” አሉት። ፳፻፺፱ ሙሴም አማቱን ሊገናኝ ወጣ፤ እጅ ነሣው፤ ሳመውም፤ እርስ በርሳቸውም ሰላምታ ተሰጣጡ፤ ወደ ድንኳኑም ገቡ። ፳፻፺፱ ሙሴም እግዚአብሔር በፈርዖንና በግብፃውያን ላይ ስለ

፩ ዕብ. “ከነዓን” ይላል።
፪ ዕብ. “የኢፍ” ይላል።
፫ ዕብ. “ይህዊህ ንሲ” ይላል።

እስራኤል ያደረገውን ሁሉ፤ በመንገድም ያገኛቸውን ድካም ሁሉ፤ እግዚአብሔርም እንደ አዳናቸው ለአማቱ ነገረው። ፱ዮቶርም እግዚአብሔር ያደረገላቸውን ቸርነት ሁሉ፤ ከግብፃውያን እጅና ከፈርዖን እጅ እንደ አዳናቸው ሰምቶ በሁሉ አደነቀ። ፲ዮቶርም፡ “ከግብፃውያን እጅና ከፈርዖን እጅ ሕዝቡን የአዳነ እግዚአብሔር ቡሩክ ነው። ፲እግዚአብሔርም ግብፃውያንን ከሚመኩባቸውና ከሚገዙላቸው አማልክት ሁሉ እንዲበልጥ አሁን ዐወቅሁ” አለ። ፲፱የሙሴ አማት ዮቶርም የሚቃጠል መሥዋዕትንና ሌላ መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር ወሰደ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ከሙሴ አማት ጋር እንጀራ ሊበሉ አርንና የእስራኤል ሽማግሌዎች ሁሉ መጡ።

የዳኞች መሾም
(ዘዳ. ፩፣ ፱-፲፰)

፲እንዲህም ሆነ፤ በነጋው ሙሴ በሕዝቡ ሊፈርድ ተቀመጠ፤ ሕዝቡም በሙሴ ፊት ከጥዋት እስከ ማታ ድረስ ቆመው ነበር። ፲ዮቶርም ሙሴ በሕዝቡ ላይ የሚያደርገውን ሁሉ አይቶ እንዲህ አለው፡ “ብቻህን ተቀምጠህ በሕዝቡ የምታደርገው ይህ ምንድን ነው? ሕዝቡ ሁሉ ከጥዋት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ በዙሪያህ ቆመዋል።” ፲፱ሙሴም አማቱን፡ “ሕዝቡ ከእግዚአብሔር ፍርድ ለመጠየቅ ወደ እኔ ይመጣሉ፤ ፲ነገርም ቢኖራቸው ወደ እኔ ይመጣሉ፤ በዚህና በዚያ ሰውም መካከል እፈርዳለሁ፤ የእግዚአብሔርንም ሥርዐትና ሕግ አስታውቃቸዋለሁ” አለው። ፲፲የሙሴም አማት አለው፡ “አንተ የምታደርገው ይህ ነገር ትክክል አይደለም። ፲፳አንተ፣ ከአንተም ጋር ያለው ሕዝብ ትደክማላችሁ፤ ይህ ነገር ይከብድብሃል፤ አንተ ብቻህን ልታደርገው አትችልም። ፲፲አሁንም እመክርሃለሁና ስማኝ፤ እግዚአብሔርም ከአንተ ጋር ይሆናል፤ አንተ በእግዚአብሔር ፊት ለሕዝቡ ሁን፤ ነገራቸውንም ወደ እግዚአብሔር አድርስ፤ ፲የእግዚአብሔርንም ሥርዐቱንና ሕጉን መስክርላቸው፤ የሚሄዱበትንም መንገድ፤ የሚያደርጉትንም ሥራ ሁሉ አሳያቸው። ፲፳አንተም ከሕዝቡ ሁሉ ኅያላን ሰዎችን፣ እግዚአብሔርን የሚፈሩትን እውነተኛች ሰዎችን፣ ትዕቢትንም የሚጠሉ ሰዎችን ፈልግ። ከእነርሱም የሺህ አለቆችን፣ የመቶ አለቆችን፣ የአምሳ አለቆችን፣ የዐሥርም አለቆችን ሹምላቸው። ፲፳በሕዝቡ ላይ ሁል ጊዜ ይፍረዱ፤ የከ

በዳቸውን ነገር ወደ አንተ ያምጡት፤ ቀላሉን ነገር ሁሉ እነርሱ ይፍረዱ፤ ያቃልሉልሃል፤ ይረዱሃልም። ፲፳፱ይህንም ቃሌን ብታደርግ፣ እግዚአብሔር ያበረታሃል፤ መፍረድም ትችላለህ፤ ሕዝቡም ሁሉ በሰላም ወደ ስፍራው ይመለሳል።” ፲፳፱ሙሴም የአማቱን ቃል ሰማ፤ እንደ አለውም አደረገ። ፲፳፳ሙሴም ከእስራኤል ሁሉ ችሎታ ያላቸውን ሰዎች መረጠ፤ በሕዝቡም ላይ የሺህ አለቆች፣ የመቶ አለቆች፣ የአምሳም አለቆች፣ የዐሥርም አለቆች አድርጎ ሾማቸው። ፲፳፳በሕዝቡም ላይ ሁልጊዜ ፈረዱ፤ የከበዳቸውንም ነገር ወደ ሙሴ አመጡ፤ ቀላሉን ነገር ሁሉ ግን እነርሱ ፈረዱ። ፲፳፳ሙሴም አማቱን አሰናበተው፤ እርሱም ወደ ሀገሩ ተመለሰ።

ምዕራፍ ፲፱

እስራኤል ወደ ሲና እንደ ደረሰ

፲የእስራኤል ልጆች ከግብፅ ምድር ከወጡ በኋላ በሦስተኛው ወር በዚያ ቀን ወደ ሲና ምድረ በዳ መጡ። ፲ከራፊድም ተነሥተው ወደ ሲና ምድረ በዳ መጡ፤ በዚያም እስራኤል በተራራው ፊት ሰፈሩ። ፲፱ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ዘንድ ወጣ፤ እግዚአብሔርም ከተራራው ጠርቶ አለው፡ “ለያዕቆብ ቤት እንዲህ በል፤ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ነገር፤ በግብፃውያን ያደረግሁትን፣ እንደ ንስር ክንፍም እንደ ተሸከምኋችሁ፣ ወደ እኔም እንዳመጣኋችሁ አይታችኋል። ፲አሁንም ቃሌን በእውነት ብትሰሙ፣ ኪዳንንም ብትጠብቁ፣ ምድር ሁሉ የእኔ ናትና ከአሕዛብ ሁሉ የተመረጠ ርስት ትሆኑልኛላችሁ። ፲እናንተም የክህነት መንግሥት፣ የተቀደሰም ሕዝብ ትሆኑኛላችሁ፤ ይህንም ቃል ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው።” ፲፱ሙሴም መጣ፤ የሕዝቡንም ሽማግሌዎች ጠርቶ እግዚአብሔር ያዘዘውን ይህን ቃል ሁሉ በፊታቸው ተናገረ። ፲ሕዝቡም ሁሉ አንድ ቃል ሆነው፡ “እግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እንሰማለን፤ እናደርጋለንም” ብለው መለሱ፤ ሙሴም የሕዝቡን ቃል ወደ እግዚአብሔር አደረሰ። ፲እግዚአብሔር ሙሴን፡ “ከአንተ ጋር ስነጋገር ሕዝቡ እንዲሰሙ፣ ደግሞም ለዘለዓለም እንዲያምኑብህ፣ እነሆ፣ በዐምደ ደመና ወደ አንተ እመጣለሁ” አለው። ሙሴም የሕዝቡን ቃል ለእግዚአብሔር ነገረ። ፲እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “ውረድ፤ ዛሬና ነገ ራሳቸውን ያንጹ፤ ልብሳቸውንም ያጥቡ ዘንድ ሕዝቡን እዘዛቸው።

፤ በሦስተኛውም ቀን ሕዝቡ ሁሉ ሲያዩ እግዚአብሔር በሲና ተራራ ላይ ይወርዳልና ለሦስተኛው ቀን ተዘጋጅተው ይጠብቁ። ፤ ለሕዝቡም በዙሪያው ወሰን አድርገዋቸው፤ ወደ ተራራው እንዳትወጡ፤ ከእርሱ ማንኛውንም ክፍል እንዳትነኩ ተጠንቀቁ፤ ተራራውንም የነካ ፈጽሞ ይሞታል” ብለህ ንገራቸው፤ ፤ የማንም እጅ አይንካ፤ የሚነካውም ሁሉ በድንጋይ ይወገራል፤ ወይም በፍላጻ ይወጋል፤ እንስሳ ወይም ሰው ቢሆን የቀረበ አይደለም። የመለከት ድምፅና ደመና በተራራው በዐለፈ ጊዜ ወደ ተራራው ይውጡ። ፤ ሙሴም ከተራራው ወደ ሕዝቡ ወረደ፤ ሕዝቡንም ቀደሰ፤ ልብሳቸውንም አጠቡ። ፤ ሕዝቡንም፡ “ለሦስተኛው ቀን ተዘጋጅ፤ ወደ ሴቶቻችሁም አትቅረቡ” አለ።

፤ እንዲህም ሆነ፤ በሦስተኛው ቀን በማለዳ ጊዜ ነጉድንድና መብረቅ፡ ከባድም ደመና፡ ጉምም በሲና ተራራ ላይ ሆነ፤ እጅግም የበረታ የቀንደ መለከት ድምፅ ተሰማ፤ በሰፈሩም የነበሩት ሕዝብ ሁሉ ተንቀጠቀጡ። ፤ ሙሴም ሕዝቡን ከእግዚአብሔር ጋር ለማገናኘት ከሰፈር አወጣቸው፤ በተራራውም እግርጌ ቆሙ። ፤ እግዚአብሔርም በእሳት ስለ ወረደበት የሲና ተራራ ሁሉ እንደ ምድጃ ጢስ ይጤስ ነበር፤ ከእርሱም እንደ እቶን ጢስ ያለ ጢስ ይወጣ ነበር፤ ተራራውም ሁሉ እጅግ ይናወጥ ነበር፤ ሕዝቡም ፈጽመው ደነገጡ። ፤ የቀንደ መለኮቱም ድምፅ እጅግ እየፈጠነ በርትቶ ይሰማ ነበር። ሙሴም ተናገረ፤ እግዚአብሔርም በድምፅ መለሰለት። ፤ እግዚአብሔርም በሲና ተራራ ላይ ወደ ተራራው ራስ ወረደ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን ወደ ተራራው ራስ ጠራው፤ ሙሴም ወጣ። ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “ውረድ፤ ይህንም ለመረዳት ወደ እግዚአብሔር እንዳይቀርቡ፤ ከእነርሱም ብዙ እንዳይጠፉ ለሕዝቡ አስጠንቅቃቸው፤ ፤ ወደ እግዚአብሔርም የሚቀርቡት ካህናት ደግሞ እንዳያጠፋቸው ራሳቸውን ይቀድሱ” አለው። ፤ ሙሴም እግዚአብሔርን፡ “ሕዝቡ ወደ ሲና ተራራ ይወጡ ዘንድ አይችሉም፤ አንተ፡- በተራራው ዙሪያ ወሰን አድርግ፤ ቀድሰውም ብለህ አስጠንቅቀኻቸዋል” አለው። ፤ እግዚአብሔርም፡ “ሂድ፤ ውረድ፤ አንተ አሮንንም ከአንተ ጋር ትወጣላችሁ፤ ካህናቱና ሕዝቡ ግን እግዚአብሔር እንዳያጠፋቸው ወደ እግዚአብሔር ይወጡ ዘንድ አይደሉ።” አለው። ፤ ሙሴም ወደ ሕዝቡ ወረደ፤ ይህንም ነገራቸው።

ምዕራፍ ፳

ዐሠርቱ ትእዛዛት

(ዘዳ. ፩፡ ፩-፳፩)

እግዚአብሔርም ይህን ቃል ሁሉ አንዲህብሎ ተናገረ፡- ፤ “ከግብፅ ምድር ከባርነት ቤት ያወጣሁህ እግዚአብሔር አምላክህ እኔ ነኝ፤

፤ “ከእኔ በቀር ሌሎችን አማልክት አታምልክ።

፤ “በላይ በሰማይ ከአለው፡ በታችም በምድር ከአለው፡ ከምድርም በታች በውኃ ከአለው ነገር የማናቸውንም ምስል ለአንተ አምላክ አታድርግ። ፤ አትስገድላቸው፤ አታምልካቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ቀናተኛ አምላክ ነኝና። በሚጠሉኝ እስከ ሦስተኛና አራተኛ ትውልድ ድረስ የአባቶችን ገጠኢት በልጆች ላይ የማመጣ፤ ፤ ለሚወድዱኝ፡ ትእዛዜንም ለሚጠብቁ እስከ ሺህ ትውልድ ድረስ ምሕረትን የማደርግ አምላክ ነኝና።

፤ “እግዚአብሔርን የአምላክህን ስም በከንቱ አትጥራ፤ አምላክህ እግዚአብሔር ስሙን በከንቱ የሚጠራውን ከበደል አያነጻውምና።

፤ “የሰንበትን ቀን ትቀድሳት ዘንድ አስብ። ፤ ስድስት ቀን ሥራህን ሥራ፤ ተግባርህንም ሁሉ አድርግ፤ ፤ ሰባተኛው ቀን ግን ለእግዚአብሔር ለአምላክህ ሰንበት ናት፤ አንተ፡ ወንድ ልጅህም፡ ሴት ልጅህም፡ ሎሌህም፡ ገረድህም፡ አህያህም፡ ከብትህም፡ በደጆችህም ውስጥ ያለ እንግዳ በእርስዎ ምንም ሥራ አትሥሩ፤ ፤ እግዚአብሔር በስድስት ቀን ሰማይንና ምድርን፡ ባሕርንም፡ በውስጣቸው ያለውንም ሁሉ ፈጥሮ በሰባተኛው ቀን ዐርፎአልና፤ ስለዚህ እግዚአብሔር የሰንበትን ቀን ባርኮታል፤ ቀድሶታልም።

፤ “አባትህንና እናትህን አክብር፤ መልካም እንዲሆንልህ፡ እግዚአብሔር አምላክህ በሚሰጥህ ምድርም ዕድሜህ እንዲረዝም።

- ፤ “አትግደል።
- ፤ “አታመንዝር።
- ፤ “አትስረቅ።
- ፤ “በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር።
- ፤ “የባልንጀራህን ሚስት፡ የባልንጀራህን ቤት አትመኝ፤ እርሻውንም፡ ሎሌውንም፡ ገረዱንም፡ በራውንም፡ አህያውንም፡ ከብቱንም ሁሉ ከባልንጀራህ ገንዘብ ሁሉ ማንኛውንም አትመኝ።”

የሕዝቡ መፍራት
(ዘዳ. ፮፡ ፳፩-፴፫)

፪ ሕዝቡም ሁሉ ነጎድጓዳንና መብረቁን፤ የቀንደ መለከቱን ድምፅ፤ ተራራውንም ሲጤስ አይ፤ ሕዝቡም ሁሉ ፈርተው ርቀው ቆሙ። ፫ መሴንም፤ “አንተ ከእኛ ጋር ተናገር፤ ነገር ግን እንዳንሞት እግዚአብሔር ከእኛ ጋር አይናገር” አሉት። ፬ መሴም ለሕዝቡ፤ “እግዚአብሔር ሊፈትናችሁ፤ ጎጧኦችንም እንዳትሠሩ እርሱን መፍራት በእናንተ ያድር ዘንድ መጥቶ አልና አትፍሩ” አላቸው። ፭ ሕዝቡም ርቀው ቆሙ፤ መሴም እግዚአብሔር ወዳለበት ወደ ጨለማው ቀረበ።

መሠዊያውን የሚመለከት ሕግ

፮ እግዚአብሔር መሴን አለው፤ “ለያዕቆብ ቤት ለእስራኤልም ልጆች እንዲህ በል፡- እኔ ከሰማይ እንደ ተናገርኋችሁ እናንተ አይታችኋል። ፫ የብር አማልክትን አታምልኩ፤ የወርቅ አማልክትንም አታምልኩ። የዕንጨትና የድንጋይ አምላክንም አታምልኩ፤ እንዲህ ያለ አምላክን ለእናንተ አታድርጉ። ፬ ከአፈርም መሠዊያ ሥራልኝ፤ የሚቃጠለውንና የደኅንነት መሥዋዕትህን፤ በጎችህንም፤ በሬዎችህንም ሠዋበት፤ ስሜን ባስጠራሁበት ስፍራ ሁሉ ወደ አንተ መጥቼ እባርክሃለሁ። ፭ የድንጋይም መሠዊያ ብታደርግልኝ ጠርበህ አትሥራው፤ በመሣሪያ ብትነካው ታረክሰዋለህና። ፮ ጎፍረተ ሥጋህ በእርሱ እንዳይገለጥ ወደ መሠዊያዬ በደረጃ አትውጣ።

ምዕራፍ ፳፩

ስለ ባሪያዎች የተሰጠ ሕግ
(ዘዳ. ፲፮፡ ፲፪-፲፰)

፪ “በፊታቸው የምታደርገው ሥርዐት ይህ ነው። ፫ ብራዊ ባሪያ የገዛህ እንደ ሆነ ስድስት ዓመት ያገልግልህ፤ በሰባተኛውም ዓመት በነጻ አርነት ይውጣ። ፬ ብቻውን መጥቶ እንደ ሆነ ብቻውን ይውጣ፤ ከሚስቱም ጋር

መጥቶ እንደ ሆነ ሚስቱ ከእርሱ ጋር ትውጣ። ፫ ጌታው ሚስት አጋብቶት እንደ ሆነ ወንዶች ወይም ሴቶች ልጆች ብትወልድለት፤ ሚስቱና ልጆቹ ለጌታው ይገዙ፤ እርሱም ብቻውን ነጻ ይውጣ። ፬ ባሪያውም፡- ጌታዬን፤ ሚስቴን፤ ልጆችንም እወድዳለሁ፤ አርነትም አልወጣም ብሎ ቢናገር፤ ፫ ጌታው ወደ ቤተ እግዚአብሔር ፈራጆች ይውሰደው፤ ወደ ደጃም፤ ወደ መቃኑም አቅርቦ አፍንጫውን፤ በወስፌ ይብሳው፤ ለዘለዓለምም ባሪያው ይሁነው።

፫ “ሴት ልጁን ለባርነት አሳልፎ የሰጠ ቢኖር ሴቶች ባሪያዎች አርነት እንደሚወጡ እርስዎ ትውጣ። ፬ እርሱ ከታጩት በኋላ ጌታዎን ደስ ባታሰኘው በዎጆ ይሰደዳት፤ ነገር ግን ለሌላ ወገን ይሸጣት ዘንድ አይገባውም። እርሱ አርክሶአታልና። ፬ ልጁም ሊድራት ቢወድድ፤ ለሴት ልጆች የሚገባውን ያድርግላት፤ ከእርስዎም ሌላ ቢያገባ፤ ቀለብዎን፤ ልብስዎንም፤ ለጋብቻዎም ተገቢውን ይስጣት፤ እንዳልበደላትም ምስክር ያሰማባት። ፫ ይህንም ሦስት ነገር ባያደርግላት ያለ ገንዘብ ነጻ ትውጣ።

ዐመፀኞች የሚቀጡበት ሕግ

፫ “ሰው ሰውን ቢመታ፤ ቢሞትም፤ የመታው ፈጽሞ ይገደል። ፫ ሳይፈቅድ ቢመታው፤ ባይሸምቅበትም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ድንገት በእጁ ቢጥለው፤ ገዳዩ የሚሸሸበትን ስፍራ እኔ አደርግልሃለሁ። ፫ ሰው ግን ቢሸምቅ ጠላቱንም በተንኩል ቢገድለውና ቢማፀን፤ እንዲገደል ከመሠዊያዬ አውጥተህ ውሰደው።

፫ “አባቱን ወይም እናቱን የሚማታ ይገደል።

፫ “አባቱን ወይም እናቱን የሚሰድብ በሞት ይቀጣ።

፫ “ከእስራኤል ልጆች አንዱን የሰረቀ ወይም ግፍ የፈጸመበት፤ ወይም አሳልፎ ቢሰጠው፤ ወይም በእርሱ ዘንድ ቢገኝ፤ እርሱ ይገደል።

፫ “ሁለት ሰዎችም እርስ በርሳቸው ቢጣሉ፤ አንዱም ሌላውን በድንጋይ ወይም በጡጫ ቢመታ፤ ያም ባይሞት ነገር ግን በአልጋው ላይ ቢተኛ፤ ፫ ተነሥቶም በምርኩዝ ወደ ሜዳ

፩ ዕብ. “እኛም እንሰማለን” የሚል ይጨምራል።
፪ ግእዙ “ወደ ብርሃን ገባ” ይላል።
፫ “የዕንጨትና የድንጋይ አምላክን አታምልኩ” የሚለው በግሪክ ሰባ. ሊ. እና በዕብ. የለም።
፬ ግሪክ ሰባ. ሊ. እና ዕብ. “ጆሮውን” ይላል።
፫ “እንዳልበደላትም ምስክር ያሰማባት” የሚለው በግሪክ ሰባ. ሊ. እና በዕብ. የለም።

ቢወጣ፤ የመታው ንጹሕ ነው፤ ነገር ግን ተግባሩን ስላስፈታው ገንዘብ ይክፈለው፤ ለባለ መድኃኒትም ይክፈልለት።

፳፻“ሰውም ወንድ ባሪያውን ወይም ሴት ባሪያውን በበትር ቢመታ፤ በእጁ ቢሞትበትም፤ ፈጽሞ ይቀጣ፤ ፳፻የተመታው ግን አንድ ወይም ሁለት ቀን ቢቆይ ገንዘቡ ነውና አይቀጣ።”

፳፻“ሁለት ሰዎች እርስ በርሳቸው ቢጣሉ፤ ያረገዘችንም ሴት ቢያቆስሉ ተሥዕሎተ መልክእ ያልተፈጸመለት ዕንስም ቢያስወርዳት፤ የሴቲቱ ባል የጣለበትን ያህል ካሳ ይክፈል፤ ፳፻ተሥዕሎተ መልክእ የተፈጸመለት ዕንስ ቢያስወርዳት ግን ሕይወት በሕይወት፤ ፳፻ዐይን በዐይን፤ ጥርስ በጥርስ፤ እጅ በእጅ፤ እግር በእግር፤ ፳፻መቃጠል በመቃጠል፤ ቍስል በቍስል፤ ግርፋት በግርፋት ይክፈል።

፳፻“ሰውም የባሪያውን ዐይን ወይም የባሪያዬቱን ዐይን ቢመታ፤ ቢያጠፋውም፤ ስለ ዐይናቸው አርነት ያውጣቸው። ፳፻የባሪያውን ጥርስ ወይም የባሪያዬቱን ጥርስ ቢሰብር፤ ስለ ጥርሳቸው አርነት ያውጣቸው።

ስለ ንብረት የተሰጠ ሕግ

፳፻“በሬም ወንድን ወይም ሴትን ቢወጋ ቢሞቱም፤ በሬው በድንጋይ ይወገር፤ ሥጋውም አይበላ፤ የበሬው ባለቤት ግን ንጹሕ ነው። ፳፻በሬው ግን ከትናንትና ከትናንት ወዲያ ተዋጊ ቢሆን፤ ሰዎችም ለባለቤቱ ቢመሰክሩለት ባያስወግደውም፤ ወንድን ወይም ሴትን ቢገድል፤ በሬው ይወገር፤ ባለቤቱ ደግሞ ይገደል። ፳፻ከእርሱ ግን ካሳ ቢፈልጉ፤ የሕይወቱን ካሳ የጫኑበትን ያህል ይስጥ። ፳፻በሬው ወንድን ልጅ ቢወጋ፤ ሴትንም ልጅ ቢወጋ ይህንኑ ፍርድ ያድርጉበት። ፳፻በሬው ወንድ ባሪያ ወይም ሴት ባሪያ ቢወጋ፤ የበሬው ባለቤት ሠላሳ የብር ሰቅል ለጌታቸው ይስጥ፤ በሬውም ይወገር።

፳፻“ሰውም ጉድጓድ ቢከፍት ወይም ጉድጓድ ቢቁፍር ባይከድነውም፤ በሬም ወይም አህያ፤ ቢወድቅበት፤ ፳፻የጉድጓዱ ባለቤት

ዋጋቸውን ለባለቤታቸው ይክፈል፤ የሞተውም ለእርሱ ይሁን።

፳፻“የሰው በሬ የሌላውን በሬ ቢወጋ፤ ቢሞትም፤ ደኅናውን በሬ ይሸጠ፤ ዋጋውንም በትክክል ይካፈሉ፤ የሞተውንም ደግሞ በትክክል ይካፈሉ። ፳፻በሬውም ትናንትና ከትናንት ወዲያ ተዋጊ መሆኑ ቢታወቅ ለባለቤቱም ቢመሰክሩለት፤ ባለቤቱም ባያስወግደው በሬውን በበሬው ፋንታ ይስጥ፤ የሞተውም ለእርሱ ይሁነው።

ምዕራፍ ፳፪

ስለ ዕዳ አከፋፈል

፳፻“ሰው በሬ ወይም በግ ቢሰርቅ፤ ቢያርደው ወይም ቢሸጠው፤ በአንድ በሬ ፋንታ አምስት በሬዎች፤ በአንድ በግም ፋንታ አራት በጎች ይክፈል። ፳፻ሌባ ቤት ሲሆን ቢገኝ፤ እርሱም ቢመታ፤ ቢሞትም በመታው ሰው ላይ የደም ዕዳ አይሆንበትም። ፳፻ፀሐይ ግን ከወጣችበት የደም ዕዳ አለበት፤ የገደለው ይገደል፤ ፳፻ሌባው ቢያዝ የሚከፍለውም ቢያጣ ስለ ሰረቀው ይሸጥ። ፳፻የሰረቀው ደኅና ሆኖ በእጁ ቢገኝ፤ በሬ ወይም በግ ቢሆን፤ የሰረቀውን ያህል ሁለት እጥፍ ይክፈል።

፳፻“የሰውን አዝመራ ከብቱን ያስበላ፤ የሌላ ሰው ወይንንም ያስበላ ሰው ቢኖር ግምቱን ይክፈል። የሰውን አዝመራ ፈጽሞ ቢያስበላ ግን በአጠገቡ ባለ አዝመራ ልክ ይክፈል፤ ወይንም ቢሆን በአጠገቡ ባለ ወይን ልክ ይክፈል።

፳፻“እሳት ቢነሣ ጫካውንም ቢይዝ፤ ዐውድ ማውንም፤ ክምሩንም ወይም ያልታጩደውን እህል ወይም እርሻውን ቢያቃጥል እሳቱን ያነደደው ይክፈል።

፳፻“ሰው በባልንጀራው ዘንድ ብር ወይም ሌላ ዕቃ እንዲጠብቅለት አደራ ቢያኖር ከቤቱም ቢሰረቅ፤ ሌባው ቢገኝ እጥፍ ይክፈል። ፳፻ሌባው ባይገኝ ባለቤቱ ወደ ፈጣሪ ፊት ይቅረብ፤ ባልንጀራው አደራ በአስቀመጠበት ገንዘብም ላይ እንዳልተተኘሎና ክፉ እንዳላሰበ ይማል። ፳፻ሰዎች ስለ በሬ ወይም ስለ አህያ ወይም ስለ በግ ወይም ስለ ልብስ ወይም ስለ

፫ ግዕዙ “ይገደል” ይላል።
፬ ግዕዙ “ከሞት ይድናል” ይላል።
፭ ዕብ. “ሌባው የሰረቀውን ይመልስ” ይላል።
፮ ዕብ. “በባልንጀራው ከብት ላይ እጁን እንዳልዘረጋ ይማል” ይላል።

ሌላ ስለ ጠፋ ነገር ቢካሰሱ፣ አንዱም፡- ‘ይህ የእኔ ነው’ ቢል፣ ክርክራቸው በፈጣሪ ፊት፣ ይቅረብ፤ በፈጣሪ ፊት የተፈረደበት እርሱ ለባልንጀራው እጥፍ ይክፈል።

“ሰው በባልንጀራው ዘንድ አህያ ወይም በሪ ወይም በግ ወይም ሌላ እንስሳ እንዲጠብቅለት አደራ ቢያኖር፣ ማንም ላያይ ቢሞት ወይም ቢጎዳ ወይም ቢግረክ፣ በባልንጀራው ከብት ላይ እጁን እንዳልዘረጋ የእግዚአብሔር መሐላ በሁለታቸው መካከል ይሁን፤ የከብቱም ባለቤት ይህን ከተቀበለ፣ እርሱ ምንም አይክፈል። በክእርሱም ዘንድ ቢሰረቅ ለባለቤቱ ይክፈል። በምድረ በዳም አውሬ ቢበላው ውዳቂውን ያሳይ፤ አይክፈልም። ሰው ከባልንጀራው አንዳች ቢዋስ ባለቤቱ ከእርሱ ጋር ሳይኖር ቢጎዳ፣ ወይም ቢሞት፣ ወይም ቢነጠቅ ፈጽሞ ይክፈላው። በባለቤቱ ግን ከእርሱ ጋር ቢኖር አይክፈል፤ ቢከራየውም ከራዩን ይክፈል።

ማሳበራዊና ሃይማኖታዊ ሕጎች

“ሰው ያልታጩትን ድንግል ቢያስታት፣ ከእርስዋም ጋር ቢተኛ ሚስት አድርጎ ይውሰዳት። አባቷም እርስዋን እንዳይሰጠው ፈጽሞ እንቢ ቢል እንደ ደናግል ማጫ ያህል ማጫዋን ይሰጠው።

“ከመተተኛ ጋር አንድ አትሁኑ።

“ከእንስሳ የሚደርስ ሁሉ ሞትን ይሙት።

“ከእግዚአብሔር ብቻ በቀር ለአማልክት የሚሠዋ ፈጽሞ ይጥፋ። እናንተ በግብፅ ምድር ስደተኞች ነበራችሁና ስደተኛውን አት በድሉት፤ ግፍም አታድርጉበት። መበለቲቱ ነና ድሀ-አደጎቹን አታስጨንቁአቸው። ብታስጨንቁአቸውና ወደ እኔ ቢጮኹ እኔ ጩኸታቸውን ፈጽሞ እሰማለሁ፤ ቀጣዩም ይጸናባችኋል፤ በሰይፍም አስገድላችኋለሁ፤ ሚስቶቻችሁም መበለቶች፣ ልጆቻችሁም ድሀ-አደጎች ይሆናሉ።

“ከአንተ ጋር ለተቀመጠው ለድሃው ወገን ህ ብር ብታበድረው፣ አታስጨንቀው፤ አራጣም አታስከፍለው። የባልንጀራህን ልብስ ለመያዣ ብትወስድ ፀሐይ ሳትገባ መልስለት፤ ልብሱ ነውና፣ ዕርቃኑንም የሚሸፍንበት ይህ

ብቻ ነውና፤ የሚተኛበትም ሌላ የለውምና፤ ወደ እኔም ቢጮኹ ፈጥኜ እሰማለሁ፤ መሐሪ ነኝና።

“ፈራጆችን አትስደብ፤ የሕዝብህንም አለቃ ክፉ አትናገረው። የአውድማህንና የወይንህንም መጀመሪያ ለማቅረብ አትዘግይ፤ የልጆችህንም በኩር ትሰጠኛለህ። እንዲሁም በበሬዎችህና በበጎችህ፣ በአህያህም ታደርገዋለህ፤ ሰባት ቀን ከእናቱ ጋር ይቀመጥ፤ በስምንተኛውም ቀን ለእኔ ትሰጠዋለህ። ቅዱስ ወገን ትሆኑልኛላችሁ፤ ስለዚህ አውሬ የገደለውን ሥጋ ለውሻ ጣሉት እንጂ አትብሉት።

ምዕራፍ ፳፫

ትክክለኛ ፍርድ

“ሐሰተኛ ወሬ አትቀበል፤ የዐመፅ ምስክርም ትሆን ዘንድ ከዐመፀኛ ጋር አትቀመጥ። ለዐመፅ ከብዙ ሰው ጋር አንድ አትሁን፤ ፍርድንም ለማጣመም ከብዙ ሰው ጋር አትጨመር። በፍርድ ለድሀው አትራራ።

“የጠላትህን በሪ ወይም አህያውን ጠፍቶ ብታገኘው ፈጽሞ መልስለት። የጠላትህን አህያ ከጭነቱ በታች ወድቆ ብታገኘው አትለፈው፤ ነገር ግን ከእርሱ ጋር ለማንሳት ርዳው።

“በፍርድ የድሀውን ፍርድ አታጣምም። ከዐመፅ ፍርድ ሁሉ ራቅ፤ በደል የሌለበትንና ጻድቅን አትግደል፤ ኅጢአተኛውንም በመማለጃ አታድን፤ መማለጃን አትቀበል፤ መማለጃ የዐይናማዎችን ዐይን ያሳውራልና፣ እውነተኛ ቃልንም ያጣምማልና። በስደተኛው ግፍ አታድርጉ፤ እናንተ በግብፅ ምድር ስደተኞች ስለ ነበራችሁ የስደተኛ ነፍስ እንዴት እንደሆነች ዐውቃችኋልና።

ሰባተኛው ዓመትና ሰባተኛው ቀን

“ስድስት ዓመት ምድርህን ዝራ፤ ፍሬዋንም አግባ፤ በሰባተኛው ዓመት ግን ተዋት፤ አሳርፋትም፤ የሕዝብህም ድሆች ይበሉታል፤ እነርሱ ያስቀሩትንም የሜዳ እንስሳ ይብላው። እንዲሁም በወይንህና በወይራህ አድርግ። ስድስት ቀን ሥራህን ሁሉ ሥራ፤ በሪህና

፫ ዕብ. “በዳኞች ፊት” ይላል።
፬ ዕብ. “ማጫዋን ሰጥቶ ሚስት ያድርጋት” ይላል።
፭ ግሪክ ሰባ. ሊ. “ከዐመፅ ነገር ሁሉ” ይላል።

አህያህ ያርፉ ዘንድ ለባሪያህም ልጅ ለመጻተኛውም ዕረፍት ይሆን ዘንድ በሰባተኛው ቀን ዕረፍ። ፲ ያልጓችሁንም ነገር ሁሉ ጠብቁ፤ የሌሎችንም አማልክት ስም አትጥሩ፤ ከአፋችሁም አይሰማ።

ሦስቱ ዐበይት በዓላት
(ዘዐ. ፴፬፣ ፲፰-፳፮፣ ዘዳ. ፲፮፣ ፩-፲፯)

፲፪ “በዓመት ሦስት ጊዜ በዓል አድርጉልኝ። ፲፫ የቁጣውን በዓል ጠብቁ፤ በአዲስ ወር ከግብፅ ምድር ወጥታችኋልና በዚህ ወር እንዳዘዝኋችሁ ሰባት ቀን ቁጣ ትበላላችሁ። ፲፬ በፊቱ ባዶ እጅህን አትታይ። በእርሻም የምትዘራትን የፍሬህን በኩራት የመከር በዓል፣ ዓመቱም ሲያልቅ ፍሬህን ከእርሻ ባከማቸህ ጊዜ የመክተቻውን በዓል ጠብቁ። ፲፭ በዓመት ሦስት ጊዜ በአንተ ዘንድ ያለው ወንድ ሁሉ በአምላክህ በእግዚአብሔር ፊት ይታይ።

፲፮ “የመሥዋዕቱን ደም ከቦካ እንጀራ ጋር አትሠዋ፤ የበዓሌም ስብ እስኪነጋ አይደር። ፲፱ የምድርህን ፍሬ በኩራት ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ቤት አምጣ። ጠቦትን በእናቱ ወተት አትቀቅል።

የተሰፋዋን ምድር እንደሚወርሱ የተሰጠ ቃል ኪዳን

፳ “በመንገድ ይጠብቅህ ዘንድ፣ ወዳዘጋጀሁልህም ስፍራ ያገባህ ዘንድ፣ እነሆ፣ እኔ መልአኬን በፊትህ እልካለሁ። ፳፩ ራስህን ጠብቅ፤ ስማው፣ እንቢም አትበለው፤ ስሜ በእርሱ ስለሆነ ይቅር አይልምና። ፳፪ አንተ ግን ቃሌን ብትሰማ፣ ያልሁህንም ሁሉ ብታደርግ፣፤ ጠላቶችህን እጥላቸዋለሁ፤ የሚቃወሙህንም እቃወማለሁ። ፳፫ መልአኬ በፊትህ ይሄዳልና፣ ወደ አምራዎናውያንም፣ ወደ ኬዌዎናውያንም፣ ወደ ፊርዬዎናውያንም፣ ወደ ከነዓናውያንም፣ ወደ ጌርጊሴዎናውያንም፣ ወደ ኤዌዎናውያንም፣ ወደ ኢያቡሴዎናውያንም ያገባሃል፤ እኔም አጠፋቸዋለሁ። ፳፬ አማልክቶቻቸው አትስገድ፤ አታምልካቸውም፤ እንደ ሥራቸውም አትሥራ፤ ነገር ግን ፈጽመህ አፍርሳቸው፤ ምስሎቻቸውንም ሰባብራቸው። ፳፭ አምላክህንም እግ

ዚአብሔርን ታመልካለህ፤ እኔ እህልህንና ወደ ንህን፣ ውኃህንም እባርካለሁ፤ በሽታንም ከአንተ አርቃለሁ። ፳፮ በምድርህም መካን፣ ወይም የማይወልድ አይኖርም፤ የዘመንህንም ቍጥር እሞላለሁ። ፳፯ በፊትህ መፈራትን እሰድዳለሁ፤ የምትሄድበትን ሕዝብ ሁሉ አስደነግጣቸዋለሁ፤ ጠላቶችህንም ሁሉ እንዲሸሹልህ አደርጋለሁ። ፳፰ በፊትህም ተርብ እሰድዳለሁ፤ አሞራዊውንም፣ ኤዌዎናውያንም፣ ከነዓናዊውያንም፣ ኬዌዎናዊውያንም ከፊትህ ያባርራቸዋል። ፳፱ ምድር ባድማ እንዳትሆን፣ የምድር አራዊትም እንዳይበዙብህ፣ በአንድ ዓመት አላባርራቸውም። ፴ ነገር ግን እስክትበዛ፣ ምድርንም እስክትወርስ ድረስ ጥቂት በጥቂት አባርራቸዋለሁ። ፴፩ ደን በርህንም ከኤርትራ ባሕር እስከ ፍልስጥኤም ባሕር፣ ከምድረ በዳም እስከ ታላቁ እስከ ኤፍራጥስ ወንዝ ድረስ አሰፋለሁ፤ በምድር የሚኖሩትን በእጅህ እጥላለሁና፤ ከአንተም አስወጣቸዋለሁ። ፴፪ ከእነርሱና ከአማልክቶቻቸው ጋር ቃል ኪዳን አታድርግ። ፴፫ እኔን እንድትበድል እንዳያደርጉህ በሀገርህ ላይ አይቀመጡ፤ አማልክቶቻቸውንም ብታመልክ ወጥመድ ይሆኑ ብሃልና።”

ምዕራፍ ፳፬

እግዚአብሔር ቃል ኪዳንን እንደ አጻፍ

እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፣ “አንተ፣ አርንም፣ ናዳብም፣ አብዩድም፣ ከእስራኤልም ሰባ ሽማግሌዎች ወደ እግዚአብሔር ውጡ፤ በሩቁም ለእግዚአብሔር ስገዱ፤ ፪ ሙሴም ብቻውን ወደ እግዚአብሔር ይቅረብ፤ እነርሱ ግን አይቅረቡ፤ ሕዝቡም ከእነርሱ ጋር አይውጡ።” ፫ ሙሴም ገባ፤ ለሕዝቡም የእግዚአብሔርን ቃሎች ሁሉ ሥርዐቱንም ሁሉ ነገረ፤ ሕዝቡም ሁሉ በአንድ ድምፅ፣ “እግዚአብሔር የተናገራቸውን ቃሎች ሁሉ እንሰማለን፤ እናደርጋለንም” ብለው መለሱ። ፬ ሙሴም የእግዚአብሔርን ቃሎች ጻፈ፤ ማለዳም ተነሣ፤ ከተራራውም በታች መሠዊያን ሠራ፤ ዐሥራ ሁለትም ድንጋዮችን ለዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ አቆመ። ፭ የእስራኤልንም ልጆች ጎልማሶች ላከ፤ የሚቃጠል መሥዋዕትንም አቀረቡ፤ ለኔ

፪ ግሪክ ሰባ. ሊ. “ቃል ኪዳንንም ብትጠብቁ ምድር ሁሉ የእኔ ናትና ከአሕዛብ ሁሉ የተመረጠ ርስት ትሆኑኛላችሁ እናንተም የካህናት መንግሥት፣ የተቀደሰም ሕዝብ ትሆኑኛላችሁ፤ ለእስራኤልም ልጆች የምንግራቸው ቃል ይህ ነው ቃሌንም ብትሰማ፣ ያልሁህንም ብታደርግ” የሚለውን ከምዕ. ፲፱ ቀ. ፭ እና ፪ን አምጥቶ በምዕ. ፳፫ ቀ. ፳፪ ውስጥ አስገብቶ ይጽፋል።

ግዚአብሔርም ስለ ደገንነት መሥዋዕት በሬዎችን
ሠዉ። ፤ ሙሴም የደሙን እኩሌታ ወስዶ በቆራ
ውስጥ አደረገው፤ የደሙንም እኩሌታ በመሠዊ
ያው ረጨው። ፤ የቃል ኪዳንንም መጽሐፍ ወስዶ
ለሕዝቡ አነበበላቸው፤ እነርሱም፡ “እግዚአብሔር
ያለውን ሁሉ እንሰማለን፤ እናደርጋለንም” አሉ።
፤ ሙሴም ደሙን ወስዶ በሕዝቡ ላይ ረጨው፤
በዚህ ቃል ሁሉ “እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር
ያደረገው የቃል ኪዳን ደም እነሆ” አለ።

፤ ሙሴም፡ አሮንም፡ ናዳብም፡ አብዩድም፡
ከእስራኤልም ሰባ ሽማግሌዎች ወጡ፤ ፤ የእስራ
ኤል አምላክ እግዚአብሔርም የቆመበትን ቦታ
አዩ፤ ከእግሩም ቦታች እንደ ሰማይ መልክ የሚ
ያበራ፡ እንደ ብሩህ ሰንጠረዥ ድንጋይ የሚመ
ስል ወለል ነበረ። ፤ የሚመስላቸው የሌለ የእስ
ራኤል ምርጫችም በእግዚአብሔር ቦታ ታዩ፤
በሉም፤ ጠጡም።

ሙሴ በሲና ተራራ ላይ

፤ እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “ወደ እኔ ወደ ተራ
ራው ወጣ፤ በዚያም ሁን፤ እኔ የጻፍሁትን ሕግና
ትእዛዝ፡ የድንጋይም ጽላት እሰጥሃለሁ፤ ሕግንም
ትሠራላቸዋለህ” አለው። ፤ ሙሴም ከኢያሱ ጋር
ተነሣ፤ ወደ እግዚአብሔር ተራራም ወጡ። ፤ ሽማ
ግሌዎችንም፡ “ወደ እናንተ እስክንመለስ ድረስ
በዚህ ቁዩን፤ ግርግር አትበሉ፤ አሮንና ሆርም
እነሆ፡ ከእናንተ ጋር ናቸው፤ ነገረተኛም ቢኖር
ወደ እነርሱ ይሂድ” አላቸው። ፤ ሙሴም ከኢያሱ
ጋር ወደ ተራራ ወጣ፤ ደመናውም ተራራውን
ሸፈነው። ፤ የእግዚአብሔርም ክብር በሲና ተራራ
ላይ ወረደ፤ ደመናውም ስድስት ቀን ሸፈነው፤ በሰ
ባተኛውም ቀን እግዚአብሔር ከደመናው ውስጥ
ሙሴን ጠራው። ፤ በተራራውም ራስ ላይ በእስራ
ኤል ልጆች ፊት የእግዚአብሔር ክብር መታየት
እንደሚያቃጥል እሳት ነበረ። ፤ ሙሴም ወደ ደመ
ናው ውስጥ ገባ፤ ወደ ተራራውም ወጣ፤ ሙሴም
በተራራው ላይ አርባ ቀን፡ አርባ ሌሊትም ቁዩ።

ምዕራፍ ፳፭

ለቤተ እግዚአብሔር የሚቀርብ መባ
(ዘፀ. ፴፭፡ ፩-፱)

፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ሲል ተና
ገረው፡- “የእስራኤልን ልጆች በልባችሁ ያስ

ባችሁትን ከገንዘባችሁ መባ አምጡልኝ” በላ
ቸው። ፤ ከእነርሱም የምትቀበሉት መባ ይህ
ነው፤ ወርቅ፡ ብር፡ ናስም፡ ፤ ሰማያዊና ሐም
ራዊ፡ ቀይም ድርብ ግምጃ፡ ጥሩ በፍታም፡
፤ የፍየልም ጠጉር፡ ቀይ የተለፋ የአውራ በግ
ቀርቦት፡ ሰማያዊ ቀለም የገባ ቀርቦት፡ ፤ የማ
ይነቅዝ ዕንጨት፡ ፤ የሙብራትም ዘይት፡ ለቅ
ብዕት ዘይትና ለጣፋጭ ዕጣን ቅመም፡ ፤ መረ
ግድም፡ ለልብስ እንግድግና ለደረት ኪስ የሚ
ደረግ ፈርጥ። ፤ መቅደስ ትሠራልኛለህ፤ በመ
ካከላቸውም አድራሲሁ። ፤ በተራራው እንዳሳ
የሁህ ሁሉ፡ እንደ ማደሪያው ምሳሌ፡ እንደ
ዕቃውም ሁሉ ምሳሌ ለእኔ ትሠራለህ፤ እን
ዲሁ ትሠራለህ።

የቃል ኪዳን ታቦት
(ዘፀ. ፴፯፡ ፩-፱)

፤ “ከማይነቅዝ ዕንጨትም የምስክሩን ታቦት
ሥራ፤ ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፡ ወርዱም
አንድ ክንድ ተኩል፡ ቁመቱም አንድ ክንድ
ተኩል ይሁን። ፤ በውስጥና በውጭም በጥሩ
ወርቅ ለብጠው፤ በእርሱም ላይ በዙሪያው የወ
ርቅ አክሊል አድርግለት። ፤ አራት የወርቅ ቀለ
በቶችም አድርግለት፤ እነርሱንም በአራቱ እግ
ሮቹ ላይ አኑር፤ በአንድ ወገን ሁለት ቀለበ
ቶች፡ በሌላ ወገን ሁለት ቀለበቶች ይሁኑ።
፤ መሎጊያዎችንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ሥራ፤
በወርቅም ለብጣቸው። ፤ ለታቦቱ መሸከሚያ
በታቦቱ ጎን ባሉት አራት ቀለበቶች መሎጊያ
ዎቹን አግባ። ፤ መሎጊያዎቹም በታቦቱ ቀለ
በቶች ውስጥ ተዋድደው ይኑሩ፤ ከቶም አይ
ውጡ። ፤ በታቦቱም ውስጥ እኔ የምሰጥህን
ምስክር ታስቀምጣለህ። ፤ ከጥሩ ወርቅም ርዝ
መቱ ሁለት ክንድ ተኩል፡ ወርዱም አንድ
ክንድ ተኩል የሆነ የስርየት መክደኛ ሥራ።
፤ ሁለት ኪሩቤል ከተቀጠቀጠ ወርቅ ሥራ፤
በስርየት መክደኛውም ላይ በሁለት ወገን ታደ
ርጋቸዋለህ። ፤ ከስርየት መክደኛውም ጋር አን
ዱን ኪሩብ በአንድ ወገን፡ ሁለተኛውንም
ኪሩብ በሌላው ወገን አድርገህ በአንድ ላይ
ትሠራዋለህ፤ ሁለቱንም ኪሩቤል እንዲሁ በሁ
ለት ወገን ታደርጋቸዋለህ። ፤ ኪሩቤልም ክንፎ
ቻቸውን ወደ ላይ ይዘረጋሉ፤ የስርየት መክ
ደኛውንም በክንፎቻቸው ይሸፍናሉ፤ ፊታቸ

፩ ዕብ. “የአቆስጣ ቀርቦት” ይላል።
፪ ዕብ. “የግራሪ ዕንጨት” ይላል

ውም እርስ በርሱ ይተያያል፤ የኪሩቤልም ፊቶቻቸው ወደ ስርየት መክደኛው ይሁን። ጳጳሮች የት መክደኛውንም በታቦቱ ላይ ታደርገዋለህ፤ እኔም የምሰጥህን ምስክር በታቦቱ ውስጥ ታኖረዋለህ። ጳጳሮችም እገለጥላለሁ፤ ለእስራኤል ልጆች የማዝዝህን ሁሉ፤ በምስክሩ ታቦት ላይ ባለው በሁለት ኪሩቤል መካከል፤ በስርየት መክደኛውም ላይ ሆኜ እነጋርገላለሁ።

ኅብስተ ገጹ የሚቀመጥበት ገበታ
(ዘፀ. ፴፯፣ ፲-፲፮)

ጳጳርዝመቱም ሁለት ክንድ፣ ወርዱም አንድ ክንድ፣ ቁመቱም አንድ ክንድ ተኩል የሆነ ገበታ ከማይነቅዝ ዕንጨት ሥራ። ጳጳሮች ሩም ወርቅ ትለብጠዋለህ፤ በዙሪያውም የወርቅ አክሊል አድርግለት፤ ጳጳሮችም አንድ ጋት የሚያህል ክፈፍ አድርግለት፤ የወርቅም አክሊል በክፈፍ ዙሪያ አድርግለት። ጳጳራትም የወርቅ ቀለበቶች አድርግለት፤ ቀለበቶቹንም አራት እግሮቹ ባሉበት በአራቱ ማዕዘኖች አድርግ። ጳጳሮችም ገበታውን ለመሸከም መሎጊያዎቹ እንዲሰኩባቸው በክፈፍ አቅራቢያ ይሁኑ። ጳጳሮችም ከማይነቅዝ ዕንጨት ሥራ፤ በንጹሕ ወርቅም ለብጣቸው፤ ገበታውም በእነርሱ ይነሣ። ጳጳሮችም ሻም ይሆኑ ዘንድ ወጭቶችን፣ ጭልፋዎችንንም፣ መቅጃዎችንንም፣ ጽዋዎችንንም አድርግ፤ እነርሱንም ከጥሩ ወርቅ አድርጋቸው። በገበታም ላይ ኅብስተ ገጹን ሁልጊዜ በፊቱ ታደርጋለህ።

የቤተ እግዚአብሔር መቅረገ
(ዘፀ. ፴፯፣ ፲፯-፳፱)

ጳጳርዝመቱም ከጥሩ ወርቅ አድርግ፤ የመቅረገም እግሩና ቅርንጫፎቹ የተቀጠቀጠ ሥራ ይሁን፤ ጽዋዎቹም፣ ጉብጉቦቹም፣ አበቦቹም አንድነት በእርሱ ይደረጉበት። ጳጳሮችም ስድስት ቅርንጫፎች ይውጡለት፤ ሦስት የመቅረገ ቅርንጫፎች በአንድ ወገን፣ ሦስትም የመቅረገ ቅርንጫፎች በሌላ ወገን ይውጡ። ጳጳሮችም ውም ቅርንጫፍ ጉብጉብና አበባ፣ ሦስትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች፤ በሁለተኛውም ቅርንጫፍ ጉብጉብና አበባ፣ ሦስትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች፤ እንዲሁም ከመቅረገ ለሚወጡ ለስድስት ቅር

ንጫፎች አድርግ። ጳጳሮችም ጉብጉቦቹንና አበቦቹን፣ አራትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች ከእርሱ አድርግ። ጳጳሮችም ለሚወጡ ለስድስቱ ቅርንጫፎች ከሁለት ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጉብጉብ፣ ከሁለቱም ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጉብጉብ፤ ደግሞ ከሁለት ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጉብጉብ ይሁን። ጳጳሮችም ቅርንጫፎቹ ሁሉ ከእርሱ ጋር አንድ ይሁኑ፤ ሁሉም አንድ ሆኖ ከተቀጠቀጠ ከጥሩ ወርቅ ይደረግ። ጳጳሮችም መብራቶች ሥራ፤ በፊቱ ያበሩ ዘንድ መብራቶቹን ያቀጣጥሉአቸዋል። ጳጳሮችም ሻም ይሆኑ፤ የኩስታሪ ማድረጊያዎችንም ከጥሩ ወርቅ አድርግ። ጳጳሮችም፣ ዕቃውም ሁሉ ከአንድ መክሊት ጥሩ ወርቅ ይሠሩ። በተራራ ላይ እንዳሳየሁ ምሳሌ እንድትሠራ ተጠንቅቅ።

ምዕራፍ ፳፮

ስለ ተቀደሰው ድንኳን
(ዘፀ. ፴፯፣ ፳-፴፰)

ጳጳሮችም ከተፈተለ ከጥሩ በፍታ፣ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይም ግምጃ ዐሥር መጋረጆችን ሥራ፤ ኪሩቤልም በእነርሱ ላይ ይሁኑ፤ እንደ ሽመና ሥራም በብልሃት ትሠራቸዋለህ። የእያንዳንዱ መጋረጃ ርዝመት ሃያ ስምንት ክንድ፣ ወርዱም አራት ክንድ ይሁን፤ የመጋረጆችም ሁሉ መጠን ትክክል ይሁን። የአምስቱ መጋረጃዎች እርስ በርሳቸው የተጋጠሙ ይሁኑ፤ ሌሎችም አምስት መጋረጃዎች እንዲሁ እርስ በርሳቸው የተጋጠሙ ይሁኑ። ከሚጋጠሙት መጋረጆች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ የሰማያዊውን ግምጃ ቀለበቶች አድርግ፤ ደግሞ ከተጋጠሙት ከሌሎች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ በውጭ በኩል እንዲሁ አድርግ። የአምሳ ቀለበቶችን በአንድ መጋረጃ አድርግ፤ አምሳውንም ቀለበቶች በሁለተኛው መጋረጃ ዘርፍ አድርግ፤ ቀለበቶቹ ሁሉ እርስ በርሳቸው ፊት ለፊት ይሆናሉ። የአምሳ የወርቅ መያዣዎች ሥራ፤ መጋረጃዎችን እርስ በርሳቸው በመያዣዎች አጋጥማቸው፤ ድንኳንም አንድ ይሆናል።

፤ “ከማደሪያውም በላይ ለድንኳን የሚሆኑ መጋረጃዎች ከፍየል ጠጉር አድርግ፤ ዐሥራ

፫ ግሪክ ሰባ. ሊ. “ከንጹሕ ወርቅ” ይላል።

አንድ መጋረጃዎች ታደርጋለህ። ፳፮ እያንዳንዱም መጋረጃ ርዝመቱ ሠላሳ ክንድ፣ እያንዳንዱም መጋረጃ ወርዱ አራት ክንድ ይሁን፤ የዐሥራ አንዱም መጋረጃዎች መጠናቸው ትክክል ይሁን። ፳፯ አምስቱ መጋረጃዎች እርስ በርሳቸው አንድ ሆነው ይጋጠሙ፤ ስድስቱም መጋረጃዎች እርስ በርሳቸው አንድ ሆነው ይጋጠሙ፤ ስድስተኛውም መጋረጃ በድንኳኑ ፊት ይደረገዋል። ፳፰ በውጭ ከተጋጠሙት መጋረጃዎች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ አምሳ ቀለበቶች አድርግ፤ ደግሞ ከተጋጠሙት ከሌሎቹ በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ እንዲሁ አምሳ ቀለበቶች አድርግ። ፳፱ አምሳም የናስ መያዣዎችን ሥራ፤ መያዣዎችንም ወደ ቀለበቶች አግባቸው፤ መጋረጃዎችንም አጋጥማቸው፤ አንድም ይሆናሉ። ፳፳ ከድንኳኑ መጋረጃዎች የቀረቱ ርፍ ግማሽ መጋረጃ በድንኳኑ ጀርባ ይጋረድ። ፳፳፩ ድንኳኑን እንዲሸፍን ከርዝመቱ በአንድ ወገን አንድ ክንድ፤ በአንድ ወገንም አንድ ክንድ ከድንኳኑ መጋረጃዎች የቀረው ትርፍ በድንኳኑ ውጭ በወዲህና በወዲያ ይጋረድ። ፳፳፪ ለድንኳኑ መደረቢያ ከቀይ አውራ በግ ቊርበት፣ ከዚያም በላይ ሌላ መደረቢያ ከአቆስጣ ቊርበት አድርግ።

፳፳፫ ለድንኳኑም ሳንቆችን ከማይነቅዝ ዕንጨት አድርግ። ፳፳፬ የእያንዳንዱም ሳንቆ ርዝመቱ ዐሥር ክንድ፣ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል ይሁን። ፳፳፭ እያንዳንዱም ሳንቆ አንዱን በአንዱ ላይ የሚያያይዙ ሁለት ማጋጠሚያዎች ይሁኑለት፤ ለድንኳኑ ሳንቆች ሁሉ እንዲሁ አድርግ። ፳፳፮ ለድንኳኑም በደቡብ በኩል ሃያ ሳንቆችን አድርግ። ፳፳፯ ከሃያውም ሳንቆች በታች አርባ የብር እግሮችን አድርግ፤ ከእያንዳንዱ ሳንቆ በታች ለሁለት ማጋጠሚያዎች ሁለት እግሮች ይሁኑ። ከሌላውም ሳንቆ በታች ለሁለት ማጋጠሚያዎች ሁለት እግሮች ይሁኑ። ፳፳፰ ለድንኳኑ ለሁለተኛው ወገን በሰሜን በኩል ሃያ ሳንቆች፣ ፳፳፱ ለእነርሱም አርባ የብር እግሮች ይሁኑ፤ ከእያንዳንዱም ሳንቆ በታች ሁለት እግሮች ይሁኑ። ፳፳፻ ለድንኳኑም በምዕራብ በኩል በስተኋላ ስድስት ሳንቆች አድርግ። ፳፳፻፩ ለድንኳኑም ለሁለቱ ማዕዘን በስተኋላ ሁለት ሳንቆች አድርግ። ፳፳፻፪ ከታችም እኩል ይሁኑ፤ ከላይ እስከ አንደኛው መጋጠሚያ ድረስ እንደ አንደኛ ክፍል እኩል ይሁኑ፤ እንዲሁም ለሁለቱ ማዕዘን አድርግ፤ እኩልም ይሁኑ። ፳፳፻፫ ስምንት ሳንቆችና ዐሥራ ስድስት የብር እግሮቻቸው ይሁኑ፤ ከእያንዳንዱም ሳንቆ በታች በሁለቱም መጋጠሚያዎች ሁለት ሁለት እግሮች ይሆናሉ። ፳፳፻፬ ከማይነቅዝ ዕንጨት መወርወሪያዎችን ሥራ፤ በድንኳኑ በአንደኛው ገጽ ላሉ ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎችን፣ ፳፳፻፭ በድንኳኑ በሁለተኛ ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎችን፣ በድንኳኑም በስተኋላ በምዕራብ በኩል ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎችን አድርግ። ፳፳፻፮ መካከለኛውም መወርወሪያ በሳንቆቹ መካከል ከዳር እስከ ዳር ይለፍ። ፳፳፻፯ ሳንቆቹን በወርቅ ለብጣቸው፤ ቀለበቶቻቸውንም የመወርወሪያ ቤት እንዲሆኑላቸው ከወርቅ ሥራቸው፤ መወርወሪያዎችንም በወርቅ ለብጣቸው። ፳፳፻፰ ድንኳኑንም በተራራው ላይ በአሳየሁህ ምሳሌ ሥራ።

፳፳፻፱ መጋረጃውንም ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይም ግምጃ ከተፈተለ ከጥሩ በፍታም አድርግ፤ በሽመና ሥራም ኪሩቤልን ሥራ። ፳፳፻፳ በወርቅ በተለበጡት፣ ከማይነቅዝ ዕንጨትም በተሠሩት በአራቱ ምስሶዎች ላይ ስቀለው፤ ከላቦቻቸውም ከወርቅ፣ አራቱም እግሮቻቸው ከብር የተሠሩ ይሁኑ። ፳፳፻፳፩ መጋረጃውንም በምስሶዎች ላይ ስቀለው፤ በመጋረጃውም ውስጥ የምስክሩን ታቦት አግባው፤ መጋረጃውም በቅድስቱና በቅድስተ ቅዱሳኑ መካከል መለያ ይሁናችሁ። ፳፳፻፳፪ መጋረጃውም የምስክሩን ታቦት በቅድስተ ቅዱሳኑ ውስጥ ይጋርድ። ፳፳፻፳፫ ገበታውንም በመጋረጃው ውጭ፣ መቅረዙንም በገበታው ፊት ለፊት በድንኳኑ በደቡብ ወገን አድርግ፤ ገበታውንም በድንኳኑ በሰሜን ወገን አድርገው። ፳፳፻፳፬ ለድንኳኑ ደጃፍም ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይ ግምጃም ከተፈተለ ከጥሩ በፍታም በጥልፍ አሠራር የተሠራ መጋረጃ አድርግለት። ፳፳፻፳፭ ለመጋረጃውም አምስት ምስሶዎች ከማይነቅዝ ዕንጨት አድርግ፤ በወርቅም ለብጣቸው፤ ከላቦቻቸውም ከወርቅ የተሠሩ ይሁኑ፤ አምስትም የናስ እግሮች አድርግላቸው።

፳፳፻፳፮ ለድንኳኑም ሳንቆችን ከማይነቅዝ ዕንጨት አድርግ። ፳፳፻፳፯ የእያንዳንዱም ሳንቆ ርዝመቱ ዐሥር ክንድ፣ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል ይሁን። ፳፳፻፳፰ እያንዳንዱም ሳንቆ አንዱን በአንዱ ላይ የሚያያይዙ ሁለት ማጋጠሚያዎች ይሁኑለት፤ ለድንኳኑ ሳንቆች ሁሉ እንዲሁ አድርግ። ፳፳፻፳፱ ለድንኳኑም በደቡብ በኩል ሃያ ሳንቆችን አድርግ። ፳፳፻፳፻ ከሃያውም ሳንቆች በታች አርባ የብር እግሮችን አድርግ፤ ከእያንዳንዱ ሳንቆ በታች ለሁለት ማጋጠሚያዎች ሁለት እግሮች ይሁኑ። ከሌላውም ሳንቆ በታች ለሁለት ማጋጠሚያዎች ሁለት እግሮች ይሁኑ። ፳፳፻፳፻፩ ለድንኳኑ ለሁለተኛው ወገን በሰሜን በኩል ሃያ ሳንቆች፣ ፳፳፻፳፻፪ ለእነርሱም አርባ የብር እግሮች ይሁኑ፤ ከእያንዳንዱም ሳንቆ በታች ሁለት እግሮች ይሁኑ። ፳፳፻፳፻፫ ለድንኳኑም በምዕራብ በኩል በስተኋላ ስድስት ሳንቆች አድርግ። ፳፳፻፳፻፬ ለድንኳኑም ለሁለቱ ማዕዘን በስተኋላ ሁለት ሳንቆች አድርግ። ፳፳፻፳፻፭ ከታችም እኩል ይሁኑ፤ ከላይ እስከ አንደኛው መጋጠሚያ ድረስ እንደ አንደኛ ክፍል እኩል ይሁኑ፤ እንዲሁም ለሁለቱ ማዕዘን አድርግ፤ እኩልም ይሁኑ። ፳፳፻፳፻፮ ስምንት ሳንቆችና ዐሥራ ስድስት የብር እግሮቻቸው ይሁኑ፤ ከእያንዳንዱም ሳንቆ በታች በሁለቱም መጋጠሚያዎች ሁለት ሁለት እግሮች ይሆናሉ። ፳፳፻፳፻፯ ከማይነቅዝ ዕንጨት መወርወሪያዎችን ሥራ፤ በድንኳኑ በአንደኛው ገጽ ላሉ ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎችን፣ ፳፳፻፳፻፰ በድንኳኑ በሁለተኛ ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎችን፣ በድንኳኑም በስተኋላ በምዕራብ በኩል ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎችን አድርግ። ፳፳፻፳፻፱ መካከለኛውም መወርወሪያ በሳንቆቹ መካከል ከዳር እስከ ዳር ይለፍ። ፳፳፻፳፻፳ ሳንቆቹን በወርቅ ለብጣቸው፤ ቀለበቶቻቸውንም የመወርወሪያ ቤት እንዲሆኑላቸው ከወርቅ ሥራቸው፤ መወርወሪያዎችንም በወርቅ ለብጣቸው። ፳፳፻፳፻፳፩ ድንኳኑንም በተራራው ላይ በአሳየሁህ ምሳሌ ሥራ።

፳፳፻፳፻፳፪ መጋረጃውንም ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይም ግምጃ ከተፈተለ ከጥሩ በፍታም አድርግ፤ በሽመና ሥራም ኪሩቤልን ሥራ። ፳፳፻፳፻፳፫ በወርቅ በተለበጡት፣ ከማይነቅዝ ዕንጨትም በተሠሩት በአራቱ ምስሶዎች ላይ ስቀለው፤ ከላቦቻቸውም ከወርቅ፣ አራቱም እግሮቻቸው ከብር የተሠሩ ይሁኑ። ፳፳፻፳፻፳፬ መጋረጃውንም በምስሶዎች ላይ ስቀለው፤ በመጋረጃውም ውስጥ የምስክሩን ታቦት አግባው፤ መጋረጃውም በቅድስቱና በቅድስተ ቅዱሳኑ መካከል መለያ ይሁናችሁ። ፳፳፻፳፻፳፭ መጋረጃውም የምስክሩን ታቦት በቅድስተ ቅዱሳኑ ውስጥ ይጋርድ። ፳፳፻፳፻፳፮ ገበታውንም በመጋረጃው ውጭ፣ መቅረዙንም በገበታው ፊት ለፊት በድንኳኑ በደቡብ ወገን አድርግ፤ ገበታውንም በድንኳኑ በሰሜን ወገን አድርገው። ፳፳፻፳፻፳፯ ለድንኳኑ ደጃፍም ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይ ግምጃም ከተፈተለ ከጥሩ በፍታም በጥልፍ አሠራር የተሠራ መጋረጃ አድርግለት። ፳፳፻፳፻፳፰ ለመጋረጃውም አምስት ምስሶዎች ከማይነቅዝ ዕንጨት አድርግ፤ በወርቅም ለብጣቸው፤ ከላቦቻቸውም ከወርቅ የተሠሩ ይሁኑ፤ አምስትም የናስ እግሮች አድርግላቸው።

ምዕራፍ ፳፯

የመሠውያው አሠራር (ዘፀ. ፴፰፣ ፩-፯)

፩ “ርዝመቱ አምስት ክንድ፣ ወርዱም አምስት ክንድ መሠዊያን ከማይነቅዝ ዕንጨት

፩ ዕብ. “በቅድስተ ቅዱሳኑ ውስጥ የሰርየት መክደኛውን በምስክሩ ታቦት ላይ አድርግ” ይላል።

አድርግ፤ አራት ማዕዘንም ይሁን፤ ከፍታውም ሦስት ክንድ ይሁን። ፤ በአራቱም ማዕዘን ቀን ዶችን ታደርጋለህ፤ ቀንዶቹ ሥረ-ወጥ ይሁኑ፤ በናስም ለብጣቸው። ፤ ለመሠዊያው ክዳን ሥራ ለት፤ መሸፈኛውን፤ ጽዋዎቹን፤ የሥጋ ሜን ጦዎቹን፤ የእሳት መጫሪያዎቹንም አድርግ። ዕቃውንም ሁሉ ከናስ አድርግ። ፤ ለመሠዊያውም እንደ መረብ ሆኖ የተሠራ የናስ መከታ አድርግለት፤ ለመከታውም አራት የናስ ቀለ በት በአራት ማዕዘኑ አድርግለት። ፤ መከታውም እስከ መሠዊያው እኩሌታ ይደርስ ዘንድ ከመሠዊያው እርከን በታች አኑረው። ፤ ለመሠዊያውም ከማይነቅዝ ዕንጨት መሎጊያዎችን ሠር ተህ በናስ ለብጣቸው፤ መሎጊያዎቹም በቀለ በቶች ውስጥ ይግቡ፤ ፤ መሠዊያውንም ስትሸ ከሙ መሎጊያዎቹ በመሠዊያው በሁለት ወገን ይሁኑ። ፤ ሰሌዳውም ፍልፍል ይሁን፤ በተራራው እንዳሳየሁ ምሳሌ እንዲሁ አድርግ።

የቤተ እግዚአብሔር አደባባይ
(ዘፀ. ፴፰፣ ፱-፳)

፤ “ለድንኳኑም አደባባይ ሥራ፤ ከጥሩ በፍታ የተሠሩ የአደባባይ መጋረጃዎችም በደቡብ በኩል ይሁኑ። የአንዱም ወገን ርዝመት መቶ ክንድ ይሁን፤ ከናስ የተሠሩ ሃያ ምስሶዎችና ሃያ እግሮች ይሁኑለት፤ የምስሶዎቹም ኩላቦችና ዘንጎች የብር ይሁኑ። ፤ እንዲሁም በሰ ሜን ወገን መቶ ክንድ ርዝመት ያላቸው መጋረጃዎች፤ ከናስ የተሠሩ ሃያ ምስሶዎች፤ ሃያም እግሮች ይሁኑ፤ ለምስሶዎችም በብር የተለበጡ ኩላቦችና ዘንጎች ይሁኑ። ፤ በምዕራብም ወገን ለአደባባይ ስፋት አምሳ ክንድ ርዝመት ያላቸው መጋረጃዎች፤ ዐሥርም ምስሶዎች፤ ዐሥርም እግሮች ይሁኑለት። ፤ በምስራቅም ወገን የአደባባይ ስፋት አምሳ ክንድ ይሁን፤ ምስሶዎችም ዐሥር፤ እግሮቹም ዐሥር ይሁኑ። ፤ በአንድ ወገን የመጋረጃዎቹ ርዝመት ዐሥራ አምስት ክንድ ይሆናል፤ ምስሶዎቹም ሦስት፤ እግሮቹም ሦስት ይሁኑ። ፤ በሌላውም ወገን የመጋረጃዎቹ ርዝመት ዐሥራ አምስት ክንድ ይሆናል፤ ምስሶዎቹም ሦስት፤ እግሮቹም ሦስት ይሁኑ። ፤ በዙሪያውም ያሉ የአደባባይ ምስሶዎች ሁሉ በብር የተለበጡ ይሁኑ፤ የብርም ክባሶች፤ የና

ስም እግሮች ይሁኑላቸው። ፤ የአደባባይ ርዝመት በየገጹ መቶ ክንድ፤ ስፋቱም በየገጹ አምሳ ክንድ ይሁን፤ የመጋረጃውም ከፍታ አምስት ክንድ ይሁን፤ መጋረጃውም ከጥሩ በፍታ፤ እግሮቹም ከናስ የተሠሩ ይሁኑ። ፤ ለማገልገል ሁሉ የድንኳኑ ዕቃ ሁሉ፤ አውታሮቹ ካስማዎቹም ሁሉ፤ የአደባባይም ካስማዎች ሁሉ የናስ ይሁኑ።

የመብራቱ ዘይት
(ዘፀ. ፳፱፣ ፩-፬)

፤ “አንተም መብራቱን ሁል ጊዜ ያበሩት ዘንድ ለመብራት ተወቅጦ የተጠለለ ጥሩ የወይራ ዘይት እንዲያመጡልህ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው። ፤ በምስክሩ ድንኳን ውስጥ በቃል ኪዳኑ ታቦት ፊት ካለው መጋረጃ ውጭ አሮንና ልጆቹ ከማታ እስከ ማለዳ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት ያብሩት፤ በእስራኤል ልጆች ዘንድ ለልጅ ልጃቸው የዘለዓለም ሥርዐት ይሁን።

ምዕራፍ ፳፰

ስለ ልብሰ ተክህኖ አሠራር
(ዘፀ. ፴፱፣ ፩-፯)

፤ “አንተም ወንድምህን አሮንን ከእርሱም ጋር ልጆቹን ከእስራኤል ልጆች መካከል ለይተህ በክህነት ያገለግሉኝ ዘንድ ወደ አንተ አቅርብ፤ አሮንን የአሮንንም ልጆች፤ ናዳብን፤ አብዩድንም፤ አልዳዛርንም ኢታምርንም አቅርብ። ፤ የተቀደሰውንም ልብሰ ለክብርና ለመለያ እንዲሆን ለወንድምህ ለአሮን ሥራለት። ፤ አንተም የጥበብ መንፈስ ለሞላሁባቸው፤ በልባቸው ጥበቦች ለሆኑት ሁሉ ተናገር። እነርሱም ካህን ሆኖ እንዲያገለግሉኝ ለአሮን ለቤተ መቅደስ የሚሆን የተለየ ልብሰ ይሥሩ፤ የሚሠሩአቸውም ልብሶች እነዚህ ናቸው፤ ልብሰ እንግድዳ፤ ልብሰ መትከፍ፤ ቀሚሰም፤ ኸንጉርጉር እጅ ጠባብ፤ መጠምጠሚያ፤ መታጠቂያም፤ እነዚህንም በክህነት ያገለግሉኝ ዘንድ ለወንድምህ ለአሮን፤ ለልጆቹም የተቀደሰ ልብሰ ያድርጉ። ፤ ወርቅ፤ ሰማያዊና ሐምራዊ፤ ቀይ ግምጃ፤ ጥሩ በፍታም ይውሰዱ።

፤ “ልብሰ መትከፍንም ከወርቅ፤ ከሰማያዊና ከሐምራዊ፤ ከተፈተለ ከቀይ ግምጃ በግብረ መርፌ የተሠራ፤ የተለየ የሽመና ሥራ ያድርጉ። ፤ ሁለቱ ወገን አንድ እንዲሆን በሁለቱ

ጫንቃ ላይ የሚጋጠም ጨርቅ ይሁን። በላይም የተጠለፈው የልብስ መትከፍ ቋድ እንደ እርሱ፣ ከእርሱም ጋር አንድ ይሁን፤ ከወርቅ፣ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይ ግምጃም ከተፈተለ፣ ከጥሩ በፍታም የተሠራ ይሁን። ሁለትም የመረግድ ድንጋይ ወስደህ የእስራኤልን ልጆች ስም ሰማቸውን ቅረጽባቸው፤ እንደ አወላለዳቸው ስድስት ስሞችን በአንዱ ድንጋይ፣ የቀሩትንም ስድስቱን ስሞች በሌላው ድንጋይ ቅረጽ። ፤ በቅርጽ ሠራተኛ ሥራ እንደ ማኅተም ቅርጽ አድርገህ የእስራኤልን ልጆች ስሞች በሁለት ድንጋዮች ቅረጽ፤ በወርቅም ፈርጥ አድርግ። ፤ ለእስራኤል ልጆችም የመታሰቢያ ድንጋዮች ይሆኑ ዘንድ ሁለቱን ዕንቅጥዎች በልብስ መትከፍ ጫንቃዎች ላይ ታደርጋለህ፤ አሮንም በሁለቱ ጫንቃዎች ላይ ለመታሰቢያ ስማቸውን በእግዚአብሔር ፊት ይሸከማል። ፤ ፈርጦችንም ከጥሩ ወርቅ ሥራ፤ ፤ ሁለት ቋዶችንም ከጥሩ ወርቅ እንደ ተገነገነ ገመድ አድርገህ ሥራ፤ የተገነገኑትንም ቋዶች በፈርጦቹ ላይ አንጠልጥል።

ልብስ እንግድዓ
(ዘፀ. ፴፱፣ ፰-፳፩)

፤ “ብልህ ሠራተኛም እንደሚሠራ የፍርዱን ልብስ እንግድዓ ሥራው፤ እንደ ልብስ መትከፍም አሠራር ሥራው፤ ከወርቅና ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይም ግምጃ፣ ከጥሩ በፍታም ሥራው። ፤ ርዝመቱ ስንዝር ስፋቱም ስንዝር፣ ሆኖ አራት ማዕዘን ድርብ ይሁን። ፤ በአራት ተራ የሆነ የዕንቁ ፈርጥ አድርግበት፤ የድንጋዮቹም ተራ ስርድዮን፣ ጳዥን፣ መረግድ ነው፤ ይህም መጀመሪያው ተራ ነው፤ ፤ ሁለተኛውም ተራ በሉር፣ ፤ ሰንፔር፣ ኢያሰጲድ፣ ፤ ሦስተኛውም ተራ ለግርዮን፣ አካጥስ፣ አሜቴስጢኖስ፤ ፤ አራተኛውም ተራ ወርቃማ ድንጋይ፣ ቢረሌ፣ ሰም በየተራቸው በወርቅ የተለበጡና የታሠሩ ይሆናሉ። ፤ የዕንቁም ድንጋዮች እንደ እስራኤል ልጆች ስሞች ዐሥራ ሁለት ይሆናሉ፤ በየ ስማቸውም ማኅተም አቀራረጽ ይቀረጹ፤ ስለ ዐሥራ ሁለቱ ነገዶችም ይሁኑ። ፤ ለልብስ እንግድዓም የተገነገኑትን ቋዶች እንደ ገመድ አድርገህ ከጥሩ ወርቅ ሥራቸው። ፤ ፤ ለል

ብስ እንግድዓውም ሁለት የወርቅ ቀለቦቶች ሥራ፤ ሁለቱንም ቀለቦቶች በልብስ እንግድዓው በሁለቱ ወገን አድርጋቸው። ፤ የተገነገኑትንም ሁለቱን የወርቅ ቋዶች በልብስ እንግድዓው በሁለት ወገኖች ወዳሉት ወደ ሁለት ቀለቦቶች ታገባቸዋለህ። ፤ የሁለቱንም ቋዶች ጫፎች በሁለቱ ፈርጦች ውስጥ አግብተህ በልብስ መትከፍ ጫንቃዎች ላይ በስተፊት በመጋጠሚያቸው ታደርጋቸዋለህ። ፤ ሁለት የወርቅ ቀለቦቶችንም ሥራ፤ እነርሱንም ልብስ መትከፍ በውስጥ በሚያልፍበት በከንፈሩ በኩል በሁለቱ የልብስ እንግድዓ ጫፎች ላይ ታኖራቸዋለህ። ፤ ደግሞም ሁለት የወርቅ ቀለቦቶች ሥራ፤ በልብስ መትከፍ ፊት ከጫንቃዎች በታች በብልሃት ከተጠለፈ ከልብስ መትከፍ ቋድ በላይ በመጋጠሚያው አጠገብ ታደርጋቸዋለህ። ፤ ልብስ እንግድዓውም በብልሃት ከተጠለፈ ከልብስ መትከፍ ቋድ በላይ እንዲሆን፣ ከልብስ መትከፍም እንዳይለይ፣ ልብስ እንግድዓውን ከቀለቦቶቹ ወደ ልብስ መትከፍ ቀለቦቶች በሰማያዊ ፈትል ያያይዙታል። ፤ አሮንም ወደ መቅደስ በገባ ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ለዘለዓለም መታሰቢያ የእስራኤልን ልጆች ስሞች በፍርዱ ልብስ እንግድዓ ውስጥ በልብ ላይ ይሸከም። ፤ በፍርዱ ልብስ እንግድዓው ውስጥ ኡሪምንና ቱሚምን፤ ታደርጋለህ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ወደ ቤተ መቅደስ በገባ ጊዜ በአሮን ልብ ላይ ይሆናሉ፤ አሮንም በእግዚአብሔር ፊት ሁልጊዜ የእስራኤልን ልጆች ፍርድ በልብ ላይ ይሸከማል።

ልዩ ልዩ አልባስ ክህነት
(ዘፀ. ፴፱፣ ፳፪-፴፩)

፤ “ቀሚሱንም ሁሉ ሰማያዊ አድርገው። ፤ ከላይም በመካከል አንገትጌ ይሁንበት፤ እንዳይቀደድም በግብረ መርፌ የተሠራ ጥልፍ በአንገትጌው ዙሪያ ይሁንበት። ፤ በታችኛውም ዘርፍ ዙሪያ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይም ግምጃ ሮማኖችን አድርግ፤ በእነዚያም መካከል በዙሪያው በተመሳሳይ ቅርጽ የወርቅ ሮማኖች ሻኩራዎችን አድርግ፤ ፤ የወርቅ ሻኩራ ሮማንም፣ ሌላም የወርቅ ሻኩራ ሮማንም በቀሚሱ ዘርፍ ዙሪያውን ይሆናሉ። ፤ በማገልገል

፩ ግለዙ “ፍሕም” ይላል።
፪ ምዕ. ፳፰ ከቀ. ፳፫ እስከ ፳፰ ያለው ንባብ በአንዳንድ የግሪክ ሰባ. ሊ. አይገኝም።
፫ ግለዙ “መብርሂያት ወማኅተማት” ይላል።

ጊዜም በአሮን ላይ ይሆናል፤ እርሱም እንዳይሞት ወደ መቅደሱ በእግዚአብሔር ፊት ሲገባና ሲወጣ ድምፁ ይሰማል።

፳፮ “ከጥሩ ወርቅም የወርቅ ቅጠል ሥራ፤ በእርሱም እንደ ማኅተም ቅርጽ አድርገህ፡- ቅድስና ለእግዚአብሔር የሚል ትቀርጽበታለህ። ፳፯ በሰማያዊም ፈትል በመጠምጠሚያው ላይ በስተፊቱ ታንጠለጥለሃለህ ። ፳፰ በአሮንም ግንባር ላይ ይሆናል፤ አሮንም የእስራኤል ልጆች በሚያቀርቡትና በሚቀድሱት በቅዱሱ ስጦታቸው ሁሉ ላይ የሠሩትን ኅጢአት ይሸክም፤ በእግዚአብሔርም ፊት ተቀባይነት ያለው እንዲሆንላቸው ሁልጊዜ በግንባሩ ላይ ይሁን። ፳፱ ቀሚሱንም ከጥሩ በፍታ ዝንጉርጉር አድርገህ፤ አክሊልን ከበፍታ ትሠራለህ፤ በጥልፍ አሠራርም መታጠቂያ ትሠራለህ። ፳፲ አሮንም ልጆች የበፍታ ቀሚሶችን፣ መታጠቂያዎችንም፣ ቆሶችንም ለክብርና ለመለያ ታደርግላቸዋለህ። ፳፯ ይህንም ሁሉ ወንድምህን አሮንን፣ ከእርሱም ጋር ልጆቹን ታለብሳቸዋለህ፤ በክህነት እንዲያገለግሉኝ ትቀባቸዋለህ፤ እጆቻቸውንም ታነጻለህ፤ ትቀድሳቸውማለህ። ፳፯ ገፍረተ ሥጋቸውንም ይከድኑበት ዘንድ የተልባ እግር ሱሪ ታደርግላቸዋለህ፤ ከወገባቸውም እስከ ጭናቸው ይደርሳል፤ ፳፯ እንዲሁም ኅጢአት እንዳይሆንባቸው፣ እንዳይሞቱም፣ ወደ ምስክሩ ድንኳን ሲገቡ፣ በመቅደሱም ያገለግሉ ዘንድ ወደ መሠዊያው ሲቀርቡ በአሮንና በልጆቹ ላይ ይሆናል፤ ለእርሱ፣ ከእርሱም በኋላ ለዘሩ ለዘለዓለም ሥርዐት ይሆናል።

ምዕራፍ ፳፱

ለአሮንና ለልጆቹ ክህነትን ለመስጠት የተሰጠ ሕግ (ዘሌ. ፳፮፣ ፩-፴፮)

፩ “እኔንም በክህነት እንዲያገለግሉኝ ትቀድሳቸው ዘንድ የምታደርግላቸው ነገር ይህ ነው፤ ነውር የሌለባቸውን አንድ ወይፈንና ሁለት አውራ በጎች ትወስዳለህ። ፩ ቂጣ እንጀራ፣ በዘይትም የተለወሰ የቂጣ እንጎቻ፣ በዘይትም የተቀባ ስስ ቂጣ ከመልካም ስንዴ ታደርጋለህ። ፩ በአንድ መሶብም ታደርጋቸዋለህ፤ ከወይፈንና ከሁለቱ አውራ በጎች ጋር በመሶብ ታቀርባቸዋለህ። ፩ አሮንንና ልጆቹን ወደ ምስክሩ ድን

ኳን ደጃፍ ታቀርባቸዋለህ፤ በውኃም ታጥባቸዋለህ። ፩ ልብሶችን ወስደህ ለወንድምህ ለአሮን የነጭ ሐር እጆ ጠባብ ቀሚስ፣ ልብሰ መትከፍና ልብሰ እንግድግ ታለብሰላቸዋለህ፤ ለእርሱም ልብሰ እንግድግውን ከልብሰ መትከፍ ጋር አያይዝለት። ፩ አክሊልንም በራሱ ላይ ታደርጋለህ፤ የወርቁንም ቀጸላ በአክሊሉ ላይ ታኖራለህ። ፩ የቅብፀትንም ዘይት ወስደህ በራሱ ላይ ታፈሰሰላለህ፤ ትቀባውማለህ። ፩ ልጆቹንም ታቀርባቸዋለህ፤ ቀሚሶችንም ታለብሳቸዋለህ፤ ፩ በመታጠቂያም ታስታጥቃቸዋለህ፤ ቆብንም ታደርግላቸዋለህ፤ ለዘለዓለም ሥርዐትም ክህነት ይሆንላቸዋል፤ እንዲሁም የአሮንንና የልጆቹን እጆች ትቀባቸዋለህ።

፯ “ወይፈኑንም ወደ ምስክሩ ድንኳን በርታቀርብዋለህ፤ አሮንና ልጆቹም በምስክሩ ድንኳን በር በእግዚአብሔር ፊት እጆቻቸውን በወይፈኑ ራስ ላይ ይጭናሉ። ፯ ወይፈኑንም በምስክሩ ድንኳን በር አጠገብ በእግዚአብሔር ፊት ታርደዋለህ። ፯ ከወይፈኑም ደም ወስደህ በመሠዊያው ቀንዶች ላይ በጣትህ ትረጨዋለህ፤ የተረፈውንም ደም ሁሉ ከመሠዊያው በታች ታፈሰሰላለህ። ፯ የሆድ ዕቃውንም የሚሸፍነውን ስብ ሁሉ፣ በጉበቱም ላይ ያለውን መረብ፣ ሁለቱንም ኩላሊቶች፣ በላያቸውም ያለውን ስብ ወስደህ በመሠዊያው ላይ ታስቀምጣለህ። ፯ የወይፈኑን ሥጋ ግን፣ ቀርብቱንም፣ ፈርሱንም ከሰፈር ውጭ በእሳት ታቃጥለሃለህ፤ የኅጢአት መሥዋዕት ነውና።

፯ “አንደኛውንም አውራ በግ ትወስደዋለህ፤ አሮንና ልጆቹም በአውራው በግ ራስ ላይ እጆቻቸውን ይጭናሉ። ፯ አውራውንም በግ ታርደዋለህ፤ ደሙንም ወስደህ በመሠዊያው ላይ በዙሪያው ትረጨዋለህ። ፯ አውራውንም በግ በየብልቱ ትቁርጠዋለህ፤ የሆድ ዕቃውንና እግሮቹንም በውኃ ታጥባለህ፤ ከብልቱና ከራሱም ጋር ታኖረዋለህ። ፯ አውራውንም በግ በሞላው በመሠዊያው ላይ ታቃጥላለህ፤ ስለ ጣፋጭ ሽታ ለእግዚአብሔር የሚቃጠል መሥዋዕት ነው፤ ለእግዚአብሔር የቀረበ የእሳት ቀርባን ነው።

፯ “ሁለተኛውንም አውራ በግ ትወስደዋለህ፤ አሮንና ልጆቹም እጆቻቸውን በአውራው በግ ራስ ላይ ይጭናሉ። ፯ አውራውንም በግ ታርደዋለህ፤ ደሙንም ትወስዳለህ፤ የአሮንንም የቀኝ ጆሮ ጫፍ፣ የቀኝ እጁንና የቀኝ እግሩን አውራ

፩ ዕብ. “አሮንንና ልጆቹን” ይላል።

ጣት ጫፍ፡ የልጆቹንም የቀኝ ጀርቃቸውን ጫፍ፡ የቀኝ እጃቸውንና የቀኝ እግራቸውን አውራ ጣት ታስነካለህ፤ ደሙንም በመሠዊ ያው ላይ በዙሪያው ትረጨዋለህ። ፳፻ በመሠዊ ያውም ላይ ካለው ደም ከቅብዐት ዘይትም ወስ ደህ በአሮንና በልብሱ ላይ፤ ከእርሱም ጋር ባሉት በልጆቹና በልብሶቻቸው ላይ ትረጨዋለህ፤ እርሱም ልብሶቹም፤ ከእርሱም ጋር ልጆቹ፤ ልብሶቻቸውም ይቀደሳሉ። ፳፻ የበጉንም ስብ፤ የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ስብ፤ በጉ በቱም ላይ ያለውን መረብ፤ ሁለቱንም ኩላሊቶች፤ በላያቸውም ላይ ያለውን ስብ፤ የቀኙንም ወርች ትወስዳለህ፤ የሚቀደሱበት ነውና። ፳፻ በእግዚአብሔር ፊት በመሶብ ካለው አንድ የዘይት እንጀራና አንድ የቂጣ እንጉቻ ትወስዳለህ፤ ፳፻ ሁሉንም በአሮን እጆችና በልጆቹ እጆች ታኖረዋለህ፤ ለሚለይ ቍርባን በእግዚአብሔር ፊት ትለየዋለህ። ፳፻ ከእጃቸውም ትቀበለዋለህ፤ በመሠዊ ያውም ላይ ከሚቃጠል መሥዋዕት ጋር በእግዚአብሔር ፊት በጎ መዓዛ እንዲሆን ታቃጥለዋለህ፤ እርሱ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ነው።

፳፻ “ለአሮንም ክህነት የታረደውን የአውራውን በግ ፍርምባ ወስደህ ለሚለይ ቍርባን በእግዚአብሔር ፊት ትለየዋለህ፤ እርሱም የአንተ ወግ ይሆናል። ፳፻ ከሚካኑበትም አውራ በግ የተወሰደ ለአሮንና ለልጆቹ ወግ የሚሆን ለመሥዋዕት የተለየውን ፍርምባና የተነሣውን ወርች ትቀድሳለህ። ፳፻ ይህም የተለየ ቍርባን ነውና ከእስራኤል ልጆች ዘንድ ለዘለዓለም የአሮንና የልጆቹ ሕግ ይሁን፤ የእስራኤል ልጆች የሚያቀርቡት የደኅንነት መሥዋዕታቸው የተለየ ቍርባን ይሆናል፤ ለእግዚአብሔር የተለየ ቍርባን ይሆናል።

፳፻ “የአሮንም የቅድስናው ልብስ ይቀቡበትና እጆቻቸው ይቀደሱበት ዘንድ ከእርሱ በኋላ ለልጆቹ ይሁን። ፳፻ ከልጆቹም በእርሱ ፋንታ ካህን የሚሆነው በመቅደስ ለማገልገል ወደ ምስክሩ ድንኳን ሲገባ ሰባት ቀን ይልበሰው።

፳፻ “የቅድስናውንም፤ በግ ወስደህ ሥጋውን በተቀደሰ ስፍራ ትቀቅለዋለህ። ፳፻ አሮንና ልጆቹም የአውራውን በግ ሥጋ፤ በመሶብም ያለውን እንጀራ በምስክሩ ድንኳን በር ይበሉታል።

፳፻ ለመክበራቸው እጆቻቸውን ይቀድሱ ዘንድ በተቀደሱበት በዚያ ቦታ ይብሉት፤ የባዕድ ልጅ ግን አይብላው፤ የተቀደሰ ነውና። ፳፻ ከቅድስናው መሥዋዕት ሥጋ ወይም እንጀራ እስከ ነገ ቢተርፍ፤ የቀረውን በእሳት ታቃጥለዋለህ፤ የተቀደሰ ነውና አይበላም።

፳፻ “እንዳዘዘሁህም ሁሉ ለአሮንና ለልጆቹ እንዲህ አድርግ፤ ሰባት ቀን እጆቻቸውን ትቀድሳለህ። ፳፻ ዕለት ዕለትም ስለ ማስተሰሪያ ለጎ ጢአት መሥዋዕት ወይፈኑን ታቀርባለህ፤ ማስተሰሪያም ባደረግህ ጊዜ መሠዊ ያውን ታነጻዋለህ፤ ቅዱስም ይሆን ዘንድ ትቀባለህ። ፳፻ ሰባት ቀን መሠዊ ያውን ታነጻዋለህ፤ ትቀድሱማለህ፤ መሠዊ ያውም ቅዱስ ቅዱሳን ይሆናል፤ መሠዊ ያውንም የሚነካ ሁሉ ቅዱስ ይሆናል።

የዘወትር መሥዋዕት
(ዘኁ. ፳፭፡ ፩-፰)

፳፻ “በመሠዊ ያውም ላይ የምታቀርበው ይህ ነው፤ በቀን በቀን ዘወትር በመሠዊ ያው ላይ ሁለት ንጹሐን የዓመት ጠቦቶች ታቀርባለህ። ፳፻ አንዱን ጠቦት በነግህ፤ ሁለተኛውንም ጠቦት በሠርክ መሥዋዕት አድርገህ ታቀርባለህ። ፳፻ ከአንዱ ጠቦትም ጋር የኢን መስፈሪያ አራተኛ እጅ በሆነ ተወቅጦ በተጠለለ ዘይት የተለወሰ የአፍ መስፈሪያ ዐሥረኛ እጅ መልካም ዱቄት፤ ደግሞ ለመጠጥ ቍርባን የኢን መስፈሪያ አራተኛ እጅ የወይን ጠጅ ታቀርባለህ። ፳፻ ሁለተኛውንም ጠቦት በሠርክ ታቀርባለህ፤ እንደ ነግሁም የእህልና የመጠጥ ቍርባን ታደርግበታለህ፤ ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ እንዲሆን የእሳት ቍርባን ይሆናል። ፳፻ በዚያ እናገርህ ዘንድ ለአንተ በምገለጥበት በምስክሩ ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት ለልጅ ልጃችሁ የዘወትር መሥዋዕት ይሆናል። ፳፻ በዚያም የእስራኤልን ልጆች አዝዛለሁ፤ በክብራም እቀደሳለሁ። ፳፻ የምስክሩንም ድንኳን መሠዊ ያውንም እቀድሳለሁ፤ ፳፻ በክህነትም ያገለግሉኝ ዘንድ አሮንና ልጆቹን እቀድሳለሁ። ፳፻ በእስራኤልም ልጆች መካከል እኖራለሁ፤ አምላካቸውም እሆናቸዋለሁ። ፳፻ በእነርሱ እጠራ ዘንድ፤ አምላክም እሆናቸው ዘንድ ከግብፅ ምድር ያወጣ

፩ ዕብ. “አንድ እንጀራ፣ አንድም የዘይት እንጀራ፣ አንድም ስስ ቂጣ” ይላል።
 ፫ ዕብ. “የሚካኑበትን” ይላል።
 ፬ ዕብ. “ከእስራኤልም ልጆች ጋር በዚያ እገኛለሁ፤ ድንኳንም በክብራ ይቀደሳል” ይላል።

ኋቸው አምላካቸው እግዚአብሔር እኔ እንደ ሆንሁ ያውቃሉ።

ምዕራፍ ፴

የዕጣን መሠዊያ

(ዘፀ. ፴፯፣ ፳፭-፳፰)

፩“የዕጣን መሠዊያውን ከማይነቅዝ ዕንጨት ሥራ። ፪ርዝመቱ አንድ ክንድ፣ ስፋቱም አንድ ክንድ፣ አራት ማዕዘን ይሁን፤ ቁመቱም ሁለት ክንድ ይሆናል፤ ቀንዶቹም ከእርሱ ይሠሩ። ፫ወለሉንና የግድግዳውንም ዙሪያ፣ ቀንዶቹንም በጥሩ ወርቅ ትለብጠዋለህ፤ በዙሪያውም የጥሩ ወርቅ ክፈፍ ታደርግለታለህ። ፬ከክፈፉም በታች ሁለት የወርቅ ቀለበቶች አድርግለት። በዚህና በዚያ በሁለቱ ጎን ታደርጋቸዋለህ፤ እርሱን ያነሡባቸው ዘንድ የመሎጊያ ዎቹ መግቢያ ይሁኑ። ፭መሎጊያዎቹንም ከማይነቅዝ ዕንጨት አድርግ፤ በወርቅም ለብጣቸው። ፮ለአንተ በምገለጥበት በምስክሩ ታቦት ላይ ባለው መጋረጃ ፊት ታኖረዋለህ። ፯አሮንም በጎ መዓዛ ያለው የደቀቀ ዕጣን በውስጡ በየማለዳው ይጠንባቸዋል፤ መብራቶቹን ሲያዘጋጅ ይጠነው። ፪ ይህም በእግዚአብሔር ፊት ለልጅ ልጃችሁ የዘወትር ዕጣን ይሆን ዘንድ አሮን በማታ ጊዜ መብራቶቹን ሲያበራ ያጥነዋል። ፱ሌላም ዕጣን፣ የሚቃጠለውንም መሥዋዕት፣ የእህሉንም ቍርባን አታቀርብበትም፤ የመጠጥም ቍርባን አታፈስስበትም። ፲አሮንም በዓመት አንድ ጊዜ በቀንዶቹ ላይ ማስተሰሪያ ያደርጋል፤ በዓመት አንድ ጊዜ ኅጢአትን ከሚያነጻው ደም ይወስዳል፤ የልጅ ልጆቻቸውንም እንዲያነጻ ያደርጋል፤ ይህም ለእግዚአብሔር ቅዱስ ቅዱሳን ነው።”

ቤዛ ነፍስ

፲እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፡- ፲፫“አንተ የእስራኤልን ልጆች ቍጥር የወሰድህ እንደ ሆነ በቁጠርሃቸው ጊዜ መቅሠፍት እንዳይሆንባቸው፣ በቁጠርሃቸው ጊዜ ከእነርሱ ሰው ሁሉ እንደ ቍጥራቸው መጠን የነፍሱን ቤዛ ለእግዚአብሔር ይስጥ። ፲፪ይቁጠሩ ዘንድ የሚያልፉት ሁሉ የሚሰጡት ይህ ነው፤ እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን የሰቅል ግማሽ

ይሰጣል። ሰቅሉም ሃያ አቦሊ ነው፤ የሰቅሉም ግማሽ ለእግዚአብሔር ቍርባን ነው። ፲፬ይቁጠር ዘንድ የሚያልፈው ሁሉ፣ ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም ከፍ ያለ፣ የእግዚአብሔርን ስጦታ ይሰጣል። ፲፭ለነፍሳችሁ ቤዛ የእግዚአብሔርን ስጦታ ስትሰጡ ባለ ጠጋው ከሰቅል ግማሽ አይጨምር፤ ድሃውም አያጉድል። ፲፮የማስተሰሪያውንም ገንዘብ ከእስራኤል ልጆች ወስደህ ለምስክሩ ድንኳን ማገልገያ ትሰጠዋለህ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ለነፍሳችሁ ቤዛ እንዲሆን ለእስራኤል ልጆች መታሰቢያ ይሁን።”

የመታጠቢያ ሰን

፲እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፡- ፲፫“የመታጠቢያ ሰን ከናስ፣ መቀመጫውንም ከናስ ሥራ፤ በምስክሩ ድንኳንና በመሠዊያው መካከል ታኖረዋለህ፤ ውኃም ትጨምርበታለህ። ፲፪አሮንና ልጆቹም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን ይታጠቡበታል። ፳ወደ ምስክሩ ድንኳን በገቡ ጊዜ፣ ለእግዚአብሔርም የእሳት መሥዋዕት ያቃጥሉ ዘንድ ወደ መሠዊያው ሊያገለግሉ በቀረቡ ጊዜ እንዳይሞቱ ይታጠቡበታል። ፳፻ወደ ምስክሩም ድንኳን በገቡ ጊዜ እንዳይሞቱ እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን ይታጠቡ፤ ይህም ለእነርሱ ከእነርሱም በኋላ ለልጆቻቸው የዘለዓለም ሥርዐት ይሆንላቸዋል።”

የቅብዕት ዘይት

፲እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፡- ፲፫“አንተም ክቡሩን ሽቱ ውሰድ፤ የተመረጠ የከርቤ አበባ አምስት መቶ ሰቅል፣ የዚህም ግማሽ ጣፋጭ ቀረፋ ሁለት መቶ አምሳ ሰቅል፤ ያማረ የጠጅ ሣርም እንዲሁ ሁለት መቶ አምሳ ሰቅል፤ ፳ብርጉድም አምስት መቶ ሰቅል እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን፣ የወይራ ዘይትም አንድ የኢን መስፈሪያ ትወስዳለህ። ፳፻በቀማሚም ብልሃት እንደ ተሠራ ቅመም። የተቀደሰ የቅብዕት ዘይት ታደርገዋለህ፤ የተቀደሰ የቅብዕት ዘይት ይሆናል። ፳፻የምስክሩንም ድንኳን፣ የምስክሩንም ታቦት፣ ፳፻ገበታውንም፣ ዕቃውንም ሁሉ፣ መቅረዙንም፣ ዕቃውንም፣ የዕጣን መሠዊያውንም፣ ፳፻ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን መሠዊያና ዕቃውንም ሁሉ፣ የመታጠቢያውን ሰንና መቀመጫ

፩ ዕ.ብ. “ይህንም አንተን በምገናኝበት ከምስክሩ በላይ ባለው በስርየት መክደኛው ፊት ታኖረዋለህ” ይላል።
 ፪ ምዕ. ፴ ቍ. ፯ “መብራቶቹን ሲያዘጋጅ ይጠነው” የሚለው በግእዙ የለም።

ጫውንም ትቀባበታለህ። ጭሁሉንም ትቀድሳ ቸቀለህ፤ ቅዱስ ቅዱሳንም ይሆናሉ፤ የሚነካቸውም ሁሉ ቅዱስ ይሆናል። ጠክህነትም ያገለግሉኝ ዘንድ አሮንንና ልጆቹን ቅባቸው፤ ቀድሳቸውም። ጭአንተም ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ተናገር፤ ይህ ለልጅ ልጃችሁ የተቀደሰ የቅብዕት ዘይት ይሁን። ጭበሌላ ሰው ሥጋ ላይ አይፍሰስ፤ እንደ እርሱም የተሠራ ሌላ ቅብዕት አታድርጉ፤ ቅዱስ ነው፤ ለእናንተም ቅዱስ ይሁን። ጭእንደ እርሱ ያለውን የሚያደርግ ሰው፤ በሌላም ሰው ላይ የሚያፈስ ሰው ከሕዝቡ ተለይቶ ይጥፋ።”

የዕጣን ዝግጅት

ጭእግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “ጣፋጭ ሽቱ ውሰድ፤ የሚንጠባጠብ ሙጫ፤ በዛጎል ውስጥ የሚገኝ ሽቱ፤ የሚሸትትም ሙጫ፤ ጥሩም ዕጣን ውሰድ፤ የሁሉም መጠን ትክክል ይሁን። ጭበቀማሚ ብልሃት እንደ ተሠራ፤ የተቀመመ ንጹሕና ቅዱስ ዕጣን አድርገው። ጭከእርሱም ጥቂት ትወቅጣለህ፤ ታልመውማለህ፤ ከዚያም ለአንተ በምገለጥበት በምስክሩ ድንኳን ውስጥ በምስክሩ ፊት ታኖረዋለህ። እርሱም ቅዱስ ቅዱሳን ይሁንላችሁ። ጭበዚህም አሠራር የዚህን ዕጣን ዐይነት ለእናንተ አታድርጉ፤ በእናንተም ዘንድ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ይሁን። ጭሊያሸትተውም እንደ እርሱ የሚያደርግ ሰው ከሕዝቡ ተለይቶ ይጥፋ።”

ምዕራፍ ፱፩

ደብተራ አሪትን የሠሩ ባስልኤልና ኤልያብ (ዘፀ. ፴፭፡ ፱-፴፮)

ጭእግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፡- “እይ! ከይሁዳ ነገድ የሚሆን የሆር የልጅ ልጅ የአራ ልጅ ባስልኤልን በስሙ ጠርቼቸዋለሁ። በሥራ ሁሉ ያስተውል ዘንድ በጥበብም፤ በማስተዋልም፤ በዕውቀትም የእግዚአብሔርን መንፈስ ሞላሁበት፤ የአናጺዎች አለቃ ይሆን ዘንድ ወርቅንና ብርን፤ ናስንም፤ ብጫና ሰማያዊ፤ እጥፍ ሆኖ የተፈተለ ነጭና ቀይ ሐርን፤ ይሠራ ዘንድ፤ በሥራውም ሁሉ የሚደረገውን የድንጋይ ማለዘብን፤ ከዕንጨትም የሚጠረበውን ይሠራ ዘንድ። ፤እኔም እነሆ፡

ከዳን ነገድ የሚሆን የአሂሳሚክን ልጅ ኤልያብን ሰጠሁ፤ ያዘዘሁህን ሁሉ ያደርጉ ዘንድ በልባቸው ጥበቦች ለሆኑት ሁሉ ዕውቅትን ሰጠሁ። ፤የምስክሩን ድንኳን፤ የቃል ኪዳንንም ታቦት፤ በእርሱም ላይ ያለውን የስርየት መክደኛውን፤ የድንኳንንም ዕቃ ሁሉ፤ ፤የዕጣን መሠዊያውን፤ ገበታውንም፤ ዕቃውንም፤ ከዕቃው ሁሉ የነጻውን መቅረዝ፤ ፤ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን መሠዊያ፤ ዕቃውንም ሁሉ፤ ፤የመታጠቢያውን ሰንና መቀመጫውንም፤ ፤በክህነት እኔን የሚያገለግሉበትን የካህኑን የአሮንን ልብሰ ተክህኖና የልጆቹን ልብስ፤ ፤የሚቀበትን የቅብዕቱንም ዘይት፤ ለመቅደሱ የሚያጥኑትን ዕጣን እንዳዘዘሁህ ሁሉ ያድርጉ።”

የሰንበት ሕግ

ጭእግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፡- “ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው፡- እኔ የምቀድሳችሁ እግዚአብሔር እንደሆንሁ ታውቁ ዘንድ በእኔና በእናንተ ዘንድ ለልጅ ልጃችሁ ምልክት ነውና ሰንበቱን ፈጽሞ ጠብቁ። ፤ለእናንተ በእግዚአብሔር የተቀደሰች ናትና ሰንበቱን ጠብቁ፤ የሚያረክሳትም ሰው ሁሉ ፈጽሞ ይገደል፤ ሥራንም በእርስዋ የሠራ ሰው ሁሉ ያች ነፍስ ከሕዝብዋ መካከል ተለይታ ትጥፋ። ፤ስድስት ቀን ሥራህን ሥራ፤ ሰባተኛዋ ቀን ግን ለእግዚአብሔር የተቀደሰች የዕረፍት ሰንበት ናት፤ በሰንበት ቀን የሚሠራ ሁሉ ፈጽሞ ይገደል። ፤የእስራኤልም ልጆች ለልጅ ልጃቸው ለዘለዓለም ቃል ኪዳን ዕረፍት ያደርጉ ዘንድ ሰንበትን ይጠብቁ። ፤እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን በስድስት ቀን ስለ ፈጠረ፤ በሰባተኛውም ቀን ሥራውን ፈጽሞ ስላረፈ፤ በእኔና በእስራኤል ልጆች ዘንድ የዘለዓለም ምልክት ነው።”

ጭእግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር በሲና ተራራ የተናገረውን በፈጸመ ጊዜ ሁለቱን የምስክር ጽላት፤ በእግዚአብሔር ጣት የተጻፈባቸውን የድንጋይ ጽላት ለሙሴ ሰጠው።

ምዕራፍ ፱፪

የወርቅ ጥጃው ምስል (ዘዳ. ፱፡ ፯-፳፱)

፤ሕዝቡም ሙሴ ከተራራው ላይወርድ እንደ ዘገየ ባዩ ጊዜ፤ ወደ አሮን ተሰብስበው፤ “ይህ

፩ “ብጫና ሰማያዊ እጥፍ ሆኖ የተፈተለ ነጭና ቀይ ሐር” የሚለው በዕብ. የለም።
 ፪ “ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን መሠዊያ ዕቃውንም ሁሉ” የሚለው በግሪክ ሰባ. ሊ. የለም።

ከግብፅ ምድር ያወጣን ሰው ሙሴ ምን እንደ ሆነ እናውቅምና ተነሥተህ በፊታችን የሚ ሄዱ አማልክት ሥራልን” አሉት። ፪አሮንም፡ “በሚሰቶቻችሁና በሴቶች ልጆቻችሁ ጀሮ ያሉትን የወርቅ ጌጦች አምጡልኝ” አላቸው። ፫ሕዝቡም ሁሉ በጀሮዎቻቸው ያሉትን የወርቅ ጌጦች ወደ አሮን አመጡለት። ፬ከእጃቸውም ተቀብሎ በመቅረጫ ቀረጸው፤ ቀልጦ የተሠራ ጥጃም አደረገው፤ እርሱም፡ “እስራኤል ሆይ፡ እነዚህ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ ናቸው” አላቸው። ፭አሮንም በአየው ጊዜ መሠዊያውን በፊቱ ሠራ፤ አሮንም፡ “ነገ የእግዚአብሔር በዓል ነው” ሲል አወጀ። ፮አሮንም በነጋው ማልዶ ተነሣ፤ የሚቃጠል መሥዋዕትንም ሠዋ፤ የደገንነት መሥዋዕትንም አቀረበ፤ ሕዝቡም ሊበሉና ሊጠጡ ተቀመጡ፤ ሊዘፍኑም ተነሡ።

፯እግዚአብሔርም ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፡ “ከግብፅ ምድር ያወጣኻቸው ሕዝብህ በድለዋልና ሂድ፤ ፈጥነህ ውረድ። ፱ካዘዘኋቸው መንገድ ፈጥነው ፈቀቅ አሉ፤ ቀልጦ የተሠራ የጥጃ ምስል ለራሳቸው አደረጉ፤ ሰገዱለትም፤ ሠወለትም፤ ፲እስራኤል ሆይ፡ እነዚህ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ ናቸው” አሉ። ፫አሁንም ተቁጥቼ አጠፋቸው ዘንድ ተወኝ፤ አንተንም ለታላቅ ሕዝብ አደርግሃለሁ።” ፲፮ሙሴም በእግዚአብሔር በአምላኩ ፊት ጸለየ፤ አለም፡ “አቤቱ፤ በታላቅ ኅይልና በጽኑ እጅ ከግብፅ ምድር በአወጣኸው በሕዝብህ ላይ ለምን ተቆጣህ? ፲፱ግብፅ ግድያንስ፡- በተራራ መካከል ሊገድላቸው፤ ከምድርም ፊት ሊያጠፋቸው ለክፋት አወጣቸው” ብለው ስለ ምን ይናገራሉ? ከመዓትህ ተመለስ፤ ለሕዝብህም በክፋታቸው ላይ ራራ። ፲፲ዘራችሁን እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛለሁ፤ ይህችንም የተናገርኋትን ምድር ሁሉ ለዘራችሁ እሰጣታለሁ፤ ለዘለዓለምም ይወርሱአታል ብለህ በራስህ የማልህላቸው ባሪያዎችህን አብርሃምንና ይስሐቅን ያዕቆብንም ዐስብ።” ፲፫እግዚአብሔርም በሕዝቡ ላይ ሊያደርግ ስላሰበው ክፋት ይቅር አለ።

፲፮ሙሴም ተመለሰ፤ ሁለቱንም የምስክር ጽላት በእጁ ይዞ ከተራራው ወረደ፤ የድንጋይ

ጽላቱም በዚህና በዚያ በሁለት ወገን ተጽፎ ባቸው ነበር። ፲፯ጽላቱ የእግዚአብሔር ሥራ ነበሩ፤ ጽሕፈቱም በጽላቱ ላይ የተቀረጸባቸው የእግዚአብሔር ጽሕፈት ነበረ። ፲፰ኢያሱም ሲጮሁ የሕዝቡን ድምፅ ሰምቶ ሙሴን፡ “የሰልፍ ድምፅ በሰፈሩ ውስጥ አለ” አለው። ፲፱ሙሴም፡ “ይህ የድል ነሺዎች ወይም የድል ተነሺዎች ድምፅ አይደለም፤ ነገር ግን የወይን ስካር ድምፅ እሰማለሁ” አለው። ፳እንዲህም ሆነ፤ ወደ ሰፈሩ ሲቀርብ ጥጃውንም ዘፈኑንም አየ፤ የሙሴም ቀጣ ተቃጠለ፤ እነዚያንም ሁለቱን ጽላት ከእጁ ጥሎ ከተራራው በታች ሰበራቸው። ፳፻ሠሩትንም ጥጃ ወስዶ በእሳት አቀለጠው፤ ፈጨው፤ አደቀቀውም፤ በውኃም ላይ በተነው፤ ለእስራኤልም ልጆች አጠጣቸው።

፳፻ሙሴም አሮንን፡ “ይህን ታላቅ ኅጢአት ታመጣበት ዘንድ ይህ ሕዝብ ምን አደረገህ?” አለው። ፳፻አሮንም እንዲህ አለ፡ “ጌታዬ ሆይ፡ በእኔ ላይ አትቁጣ፤ የዚህን ሕዝብ ጠባይ አንተ ታውቃለህ። ፳፻እነርሱም ይህ ከግብፅ ምድር ያወጣን ሰው ሙሴ ምን እንደ ሆነ እናውቅምና በፊታችን የሚሄዱ አማልክት ሥራልን አሉኝ። ፳፻እኔም ከእናንተ ወርቅ ያለው ሰው ያምጣልኝ አልኋቸው፤ ሰጡኝም፤ በእሳትም ላይ ጣልሁት፤ ይህም ጥጃ ወጣ።”

፳፻ሙሴም በጠላቶቻቸው ፊት እንዲነውሩ አሮን ስድ ለቅቆአቸዋልና ሕዝቡ ስድ እንደ ተለቀቀ በአየ ጊዜ፡ ፳፻ሙሴ በሰፈሩ ደጅ ቆሞ፡ “የእግዚአብሔር ወገን የሆነ ወደ እኔ ይምጣ” አለ፤ የሌዊ ልጆች ሁሉ ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። ፳፻እርሱም፡- የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “እያንዳንዱ ሰይፉን በወገቡ ላይ ይታጠቅ፤ ሂዱና በሰፈሩ ውስጥ ከበር እስከ በር ተመላለሱ፤ እያንዳንዱም ወንድሙን፤ እያንዳንዱም ጎረቤቱን፤ እያንዳንዱም የቅርቡን ይግደል” አላቸው። ፳፻የሌዊም ልጆች ሙሴ እንዳለ አደረጉ፤ በዚያም ቀን ከሕዝቡ ሦስት ሺህ ሰዎች ሞቱ። ፳፻ሙሴም፡ “ዛሬ በፈከትን እንዲያወርድላችሁ ከእናንተ እያንዳንዱ ከልጁና፤ ከወንድሙ የተነሣ እግዚአብሔርን በእጃችሁ ደስ አሰኛችሁት” አላቸው።

፳፻በነጋውም ሙሴ ለሕዝቡ፡ “እናንተ ታላቅ በደል ሠርታችኋል፤ አሁንም አስተ

፩ ዕብ. “በበነጋው ማልደው ተነሥተው የሚቃጠል መሥዋዕት ሠዋ፤ የደገንነት መሥዋዕትም አቀረቡ” ይላል።
 ፪ ዕብ. “እግዚአብሔርም ሙሴን፡ እኔ ይህን ሕዝብ አየሁት፤ እነሆም አንተ ደንዳና ሕዝብ ነው” የሚል ይጨምራል።

ሰርይላችሁ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር እወጣለሁ፤” አላቸው። ፳፩ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ፤ “ጌታዬ ሆይ፤ እለምን ሃለሁ፤ እኒህ ሕዝብ ታላቅ ኅጢአት ሠርተዋል፤ ለራሳቸውም የወርቅ አማልክት አድርገዋል፤ ፳፪ አሁንም ይህን ኅጢአታቸውን ይቅር ትላቸው እንደሆነ ይቅር በላቸው፤ ያለዚያ ግን ከጻፍኸው መጽሐፍ ደምስሰኝ” አለ። ፳፫ እግዚአብሔርም ሙሴን፤ “በፊቴ የበደለውን እርሱን ከመጽሐፌ እደመስሰዋለሁ። ፳፬ አሁንም ሂድ፤ ይህንም ሕዝብ ወደ ነገርሁህ ቦታ ምራ፤ እነሆ፤ መልአኬ በፊትህ ይሄዳል፤ ነገር ግን በምጐብኝበት ቀን ኅጢአታቸውን አመጣባቸዋለሁ” አለው። ፳፭ አሮን የሠራውን ጥጃ ስለ ሠሩ እግዚአብሔር ሕዝቡን ቀሠፈ።

ምዕራፍ ፴፫

እስራኤል ከሲና ተራራ እንደ ተነሡ

፩ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ “ሂድ፤ አንተ ከግብፅ ከአወጣኸው ሕዝብህ ጋር ለአብርሃምና ለይስሐቅ ለያዕቆብም ለዘራችሁ እሰጣታለሁ ብዬ ወደ ማልሁባት ምድር ውጣ። ፪ መልአኬንም ከአንተ ጋር በፊትህ እልካለሁ፤ ከነዓናዊውን፣ አሞራዎናዊውንም፣ ኬጤዎናዊውንም፣ ፊርዜዎናዊውንም፣ ጌርጌሴዎናዊውንም፣ ኤዌዎናዊውንም፣ ኢያቡሴዎናዊውንም ያወጣቸዋል። ፫ ወተትና ማርም ወደ ምታፈስሰው ምድር አስገባሃለሁ፤ አንገተ ደንዳና ስለሆኑ ሕዝብህ በመንገድ ላይ እንዳላጠፋህ እኔ ከአንተ ጋር አልወጣም።”

፬ ሕዝቡም ይህን ክፉ ወሬ ሰምተው ታላቅ ጎዘን አዘኑ፤ ፭ እግዚአብሔርም ሙሴን፤ “ለእስራኤል ልጆች እናንተ አንገተ ደንዳና ሕዝብ ናችሁ፤ ሌላ መቅሠፍት እንዳላመጣችሁና እንዳላጠፋችሁ ተጠንቀቁ፤ አሁንም የክብር ልብሳችሁንና ጌጣችሁን ከእናንተ አውጡ፤ የማደርግባችሁንም አሳያችኋለሁ በላቸው” አለው። ፮ የእስራኤልም ልጆች ከኮራብ ተራራ ጀምረው ልብሶቻቸውንና ጌጣቻቸውን አወጡ።

ደብተራ አራት

፩ ሙሴም ድንኳኑን ወስዶ ከሰፈር ውጭ ይተክለው ነበር፤ ከሰፈሩም ራቅ ያደርገው ነበር፤ “የምስክሩም ድንኳን” ብሎ ጠራው። እግዚአብሔርንም የፈለገ ሁሉ ከሰፈር ውጭ ወደ አለው ወደ ድንኳኑ ይወጣ ነበር። ፪ ሙሴም ከሰፈር ውጭ ወደአለው ድንኳን በሄደ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ፤ እያንዳንዱም በድንኳኑ ደጃፍ እየጠበቀ ይቆም ነበር፤ ሙሴም ወደ ድንኳኑ እስኪገባ ድረስ ይመለከቱት ነበር። ፫ ሙሴም ወደ ድንኳኑ በገባ ጊዜ ዐምዶ ደመና ይወርድ ነበር፤ በድንኳኑም ደጃፍ ይቆም ነበር፤ እግዚአብሔርም ሙሴን ይናገረው ነበር። ፬ ሕዝቡም ሁሉ ዐምዶ ደመናው በድንኳኑ ደጃፍ ሲቆም ያየው ነበር፤ ሕዝቡም ሁሉ ተነሥቶ እያንዳንዱ በድንኳኑ ደጃፍ ይሰግድ ነበር። ፭ እግዚአብሔርም፤ ሰው ከባልንጀራው ጋር እንደሚነጋገር ፊት ለፊት ከሙሴ ጋር ይነጋገር ነበር። ሙሴም ወደ ሰፈሩ ይመለስ ነበር፤ ነገር ግን አገልጋዩ ብላቴና የነዌ ልጅ ኢያሱ ከድንኳኑ አይወጣም ነበር።

ሙሴና የእግዚአብሔር ክብር

፪ ሙሴም እግዚአብሔርን፤ “እነሆ፤ አንተ፡-ይህን ሕዝብ አውጣ ተለኛለህ፤ ነገር ግን ከእኔ ጋር የምትልከውን አላስታወቅኸኝም። አንተም ከሁሉ ይልቅ፤ ዐወቅሁህ፤ ደግሞም በእኔ ፊት ሞገስን አገኘህ አልኸኝ። ፫ አሁንም በፊትህ ሞገስን አግኝቼ እንደ ሆነ፤ ዐውቅህ ዘንድ በፊትህም ሞገስን አገኝ ዘንድ ይህም ትልቅ ሕዝብ ሕዝብህ እንደ ሆነ ዐውቅ ዘንድ ተገለጥልኝ” አለው። ፬ እግዚአብሔርም፤ “እኔ በፊትህ እሄዳለሁ፤ አሳርፍህማለሁ” አለው። ፭ እርሱም፤ “አንተ ከእኛ ጋር ካልወጣህስ፤ ከዚህ አታውጣን። ፮ በምድርም ከአለው ሕዝብ ሁሉ እኔና ሕዝብህ ተለይተን እንከብር ዘንድ አንተ ከእኛ ጋር ካልሄድህ፤ እኔና ሕዝብህ በአንተ ዘንድ በእውነት ሞገስ ማግኘታችን በምን ይታወቃል?” አለው።

፯ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፤ “ይህን ያልኸኝን ነገር አደርግልሃለሁ፤ በፊቴ ሞገስን አግኝተህልና ከሁሉ ይልቅ ዐውቁሃለሁና” አለው።

፩ ዕብ. “ከእነርሱም ማንም ጌጡን አልለበሰም” የሚል ይጨምራል።
 ፪ ዕብ. “በስምህ” ይላል።
 ፫ ዕብ. “በስምህ ዐውቁሃለሁ” ይላል።

፮እርሱም፡ “ክብርህን አሳዩኝ” አለው። ፯እግ ዚአብሔርም፡ “እኔ በክብራ በፊትህ አልፋ ለሁ፤ የእግዚአብሔርንም ስም በፊትህ እጠራ ለሁ፤ ይቅርም የምለውን ይቅር እላለሁ፤ የም ምረውንም እምራለሁ” አለ። ፳እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “ሰው አይቶኝ አይድንምና ፊቴን ማየት አይቻልህም” አለ። ፳፩እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “እነሆ፡ ስፍራ በእኔ ዘንድ አለ፡ በዐ ለቱም ላይ ትቆማለህ፤ ፳፪ክብራም በአለፈ ጊዜ በአለቱ ሰንጥቅ ውስጥ አኖርሃለሁ፤ ፳፫እስከ አል ፍም ድረስ እጄን በላይህ እጋርዳለሁ፤ እጄንም ፈቀቅ አደርጋለሁ፤ በዚያ ጊዜ ጀርባዬን ታያ ለህ፤ ፊቴ ግን ለአንተ አይታይም።”

ምዕራፍ ፴፬

እንደ ገና የተሠሩት ጽላቶች (ዘዳ. ፲፣ ፩-፭)

፳እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “ሁለት የድንጋይ ጽላት እንደ ፊተኞቹ አድርገህ ቅረጽ፤ ወደ እኔም ወደ ተራራ ውጣ፤ በሰበር ሃቸው በፊተኞቹ ጽላት የነበሩትን ቃላት እጽ ፍባቸዋለሁ። ፯ለጥቅም የተዘጋጀህ ሁን፤ ወደ ሲና ተራራ ወጥተህ በዚያ በተራራው ራስ ላይ በፊቴ ቁም። ፯ከአንተም ጋር ማንም ሰው አይ ውጣ፤ በተራራውም ሁሉ ማንም አይታይ፤ መንጎችና ከብቶችም በዚያ ተራራ አጠገብ አይሰማሩ። ፯ሙሴም እንደ ፊተኞቹ አድርጎ ሁለት የድንጋይ ጽላት ቀረጸ፤ ሁለቱንም የድን ጋይ ጽላት በእጁ ወሰደ፤ በነጋውም ማልዶ እግ ዚአብሔር እንዳዘዘው ወደ ሲና ተራራ ወጣ፤ ፳እግዚአብሔርም በደመናው ውስጥ ወረደ፤ በዚያም ከእርሱ ጋር ቆመ፤ የእግዚአብሔርንም ስም ጠራ። ፯ጌታም በፊቱ አለፈ፡ “ስሜም ጌታ እግዚአብሔር፡ መሐሪ፡ ይቅር ባይ፡ ከመ ዓት የራቀ ምሕረቱ የበዛ ጻድቅ፡ ፯ለብዙ ሺህ ጽድቅን የሚጠብቅ፡ ቸርነትን የሚያደርግ፡ አበሳንና መተላለፍን፡ ጎጢአትንም ይቅር የሚል፡ በደለኛውንም ከቶ የማያነጻ፡ የአባቶች ንም ጎጢአት በልጆች፡ እስከ ሦስትና እስከ አራት ትውልድም በልጅ ልጆች የሚያመጣ አምላክ ነው” ሲል አወጀ። ፳ሙሴም ፈጥኖ ወደ መሬት ተጎበስና ለእግዚአብሔር ሰገደ፡- ፯“አቤቱ በፊትህስ ሞገስን አግኝቼ እንደ ሆነ፡

ይህ ሕዝብ አንገተ ደንዳና ነውና ጌታዬ ከእኛ ጋር ይሂድ፤ ጠማማነታችንን፡ ጎጢአታችን ንና በደላችንን ይቅር በለን፤ ለአንተም እንሆ ናለን” አለ።

እግዚአብሔር ቃል ኪዳኑን እንደ ገና ማደሱ (ዘዐ. ፳፫፣ ፲፬-፲፱፣ ዘዳ. ፯፣ ፩-፭፣ ፲፮፣ ፩-፲፯)

፯እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡ “እነሆ፡ እኔ በሕዝብህ ፊት ሁሉ ቃል ኪዳን አደርጋ ለሁ፤ በምድር ሁሉ፡ በአሕዛብም ሁሉ ዘንድ እንደ እርሱ ያለ ከቶ ያልተደረገውን ታላቅ ተአምራትን አደርግልሃለሁ፤ እኔም የማደርግ ልህ ነገር ድንቅ ነውና አንተ በመካከሉ ያለህ በት ይህ ሕዝብ ሁሉ የእግዚአብሔርን ሥራ ያያል። ፯በዚህ ቀን የማዝዘህን ነገር ጠብቅ፤ እነሆ፡ እኔ አሞሬዎናዊውን፡ ከነዓናዊውንም፡ ኬጤዎናዊውንም፡ ፊርዜዎናዊውንም፡ ጌርጌ ሴዎናዊውንም፡ ኤዌዎናዊውንም፡ ኢያቡሴዎ ናዊውንም ከፊትህ አወጣለሁ። ፯በመካከልህ ወጥመድ እንዳይሆኑብህ አንተ በምትገባበት ምድር ከሚኖሩ ሰዎች ጋር ቃል ኪዳን እንዳታ ደርግ ተጠንቀቅ፤ ፯ነገር ግን መሠውያዎቻቸውን ታፈርሳላችሁ፤ ሐውልቶቻቸውንም ትሰ ብራላችሁ፤ የማምለኪያ ዐፀዶቻቸውን ትቁር ጣላችሁ፤ ጣዖቶቻቸውንም በእሳት ታቃጥላ ችሁ፤ ፯ስሙ ቀናተኛ የሆነ እግዚአብሔር ቅንዕት ያለው አምላክ ነውና ለሌላ አምላክ አትሰገድ። ፯በዚያች ምድር ከሚኖሩ ሰዎች ጋር ቃል ኪዳን እንዳታደርግ፡ እነርሱ አም ላኮቻቸውን ተከትለው በአመነዘሩና በሠዉላ ቸው ጊዜ እንዳይጠሩህ፡ ከመሥዋዕታቸውም እንዳትበላ፡ ፯ሴቶች ልጆቻቸውንም ከወንድ ልጆች ልጆችህ፡ ሴቶች ልጆችህንም ከወንድ ልጆች ቸው ጋር እንዳታጋባ፡ ልጆቻቸውም አምላኮቻ ቸውን ተከትለው ሲያመነዘሩ ከአምላኮቻቸው በኋላ ሄደው አመንዝረውም ልጆችህን እንዳያ ስቱ ተጠንቀቅ። ፯ቀልጠው የተሠሩትን አማ ልክት ለአንተ አታድርግ።

፯“የቂጣውን በዓል ትጠብቀዋለህ። በሚያ ዝያ ወር ከግብፅ ወጥተሃልና በታዘዘው ዘመን በሚያዝያ ወር እንዳዘዘህሁ ሰባት ቀን ቂጣ ብላ። ፯መጀመሪያ የሚወለድ ተባት ሁሉ የእኔ ነው፤ የላምህም በኩር፡ የበግህም በኩር፡ የበ ሬህም በኩር ሁሉ የእኔ ነው። ፳የአህያውንም

፬ ግሪክ ሰባ. ሊ. “በስሜ እግዚአብሔርን እጠራለሁ” ይላል።
፭ “ጣዖቶቻቸውን በእሳት ታቃጥላላችሁ” የሚለው በዕብ. የለም።

በኩር በበግ ትዋጀዋለህ፤ ባትዋጀው፤ ግን ዋጋውን ትሰጣለህ። የልጆችህንም በኩር ሁሉ ትዋጀለህ። በፊቴም ባዶ እጅህን አትታይ።

፳፻፲፩፡ ስድስት ቀን ሥራህን ትሠራለህ፤ በሰባተኛውም ቀን ታርፋለህ። በምትዘራበትና በምታጭድበት ዘመን ታርፋለህ። የሰባተኛውም ሰባዔ በዓል ታደርጋለህ፤ እርሱም የሰንዴ መከር መጀመሪያ ነው፤ በዓመቱም መካከል የመክተቻ በዓል ታደርጋለህ። የደንድ ልጅህ ሁሉ በእስራኤል አምላክ በእግዚአብሔር ፊት በዓመት ሦስት ጊዜ ይታይ። ፳፻፲፪፡ አሕዛብን ከፊትህ በአወጣሁ ጊዜ ሀገርህን አሰፋለሁ፤ በአምላክህ በእግዚአብሔር ፊትም ለመታየት በዓመት ሦስት ጊዜ ስትወጣ ማንም ምድርህን አይመኝም።

፳፻፲፫፡ የመሥዋዕቱን ደም ከቦካ እንጀራ ጋር አትወድቅ፤ የፋሲካውም በዓል መሥዋዕት እስከ ነገ አይደር። የመጀመሪያውን የምድርህን ፍሬ ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ቤት ትወስዳለህ። ጠቦቱን በእናቱ ወተት አትቀቅል።

፳፻፲፬፡ እግዚአብሔርም ሙሴን፡ “በእነዚህ ቃሎች ከአንተና ከእስራኤል ጋር ቃል ኪዳን አድርጌአለሁና እነዚህን ቃሎች ጻፍ” አለው። ፳፻፲፭፡ በዚያም አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በእግዚአብሔር ፊት ነበረ፤ እንጀራም አልበላም፤ ውኃም አልጠጣም። በጽላቱም ዐሥሩን የቃል ኪዳን ቃሎች ጻፈ።

የሙሴ ፊት እንደ አበራ

፳፻፲፮፡ እንዲህም ሆነ፤ ሙሴ ከሲና ተራራ በወረደ ጊዜ ሁለቱ፣ ጽላት በሙሴ እጅ ነበሩ፤ ሙሴም ከተራራው በወረደ ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጋገር ፊቱ እንዳንጸባረቀ አላወቀም ነበር። ፳፻፲፯፡ የእስራኤልም ልጆች ሁሉ እነሆ፡ ፊቱ እንዳንጸባረቀ ሙሴን በአዩ ጊዜ፡ ወደ እርሱ ለመቅረብ ፈሩ። ፳፻፲፰፡ ሙሴም ጠራቸው፤ አሮንም የማኅበሩም አለቆች ሁሉ ወደ እርሱ ተመለሱ፤ ሙሴም ተናገራቸው። ፳፻፲፱፡ ከዚያም በኋላ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ወደ እርሱ ቀረቡ፤ እግዚአብሔርም በሲና ተራራ የተናገረውን ነገር ሁሉ አዘዛቸው። ፳፻፳፬፡ ሙሴም ለእነርሱ ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ በፊቱ መሸፈኛ አደረገ። ፳፻፳፭፡ ሙሴም ከእርሱ ጋር ይነጋገር

ዘንድ ወደ እግዚአብሔር በገባ ጊዜ እስኪወጣ ድረስ መሸፈኛውን ከፊቱ ያነሣ ነበር፤ በወጣም ጊዜ ለእስራኤል ልጆች የታዘዘውን ነገር ይነግራቸው ነበር። ፳፻፳፮፡ የእስራኤልም ልጆች የሙሴን ፊት እንዳንጸባረቀ ያዩ ነበር፤ እርሱም ከእርሱ ጋር ሊነጋገር እስኪገባ ድረስ እንደ ገና በፊቱ መሸፈኛ ያደርግ ነበር።

ምዕራፍ ፴፭

የሰንበት አከባባር ሥርዐት

፳፻፶፬፡ የእስራኤልን ልጆች ማኅበር ሁሉ ሰብስቦ እንዲህ አላቸው፡ “ታደርጉ ዘንድ እግዚአብሔር ያለው ነገር ይህ ነው፤ ፳፻፶፭፡ ስድስት ቀን ሥራህን ትሠራለህ፤ በሰባተኛው ቀን ታርፋለህ፤ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ የዕረፍት ሰንበት ነው፤ የሚሠራበትም ሁሉ ይሙት። በማደሪያዎቻችሁ ውስጥ በሰንበት ቀን እሳትን አታንድዱ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።”።

ለድንኳኑ ሥራ የቀረበ መባ

(ዘፀ. ፳፭፡ ፩-፱)

፳፻፶፮፡ የእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ አላቸው፡ “እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ያዘዘው ነገር ይህ ነው፤ ፳፻፶፯፡ ከእናንተ ዘንድ ለእግዚአብሔር ቅርባንን አቅርቡ፤ የልብ ፈቃድ ያለው ከገንዘቡ የመጀመሪያውን ለእግዚአብሔር ያምጣ፤ ወርቅና ብር፡ ናስም፤ ፳፻፶፰፡ ሰማያዊ ዊም፡ ሐምራዊም፡ ድርብ ቀይ ግምጃም፡ የተፈተለ በፍታም፡ የፍየል ጠጉርም፤ ፳፻፶፱፡ ቀይ ቀለምም የገባበት የአውራ በግ ቅርብ፡ የአቆስ ጣም ቅርብ፡ የማይነቅዝም ዕንጨት፤ ፳፻፷፬፡ ለመብራትም ዘይት፡ ለቅብዐት ሽቱን፡ ለማዕጠንት ዕጣንን፤ ፳፻፷፭፡ የመረግድ ድንጋይና የተቀረጸ ድንጋይ፡ ለልብሰ መትከፍና ለልብሰ እንግድግ የሚደረግ ፈርጥ ያምጣ።

የድንኳኑ መገልገያ ዕቃዎች

(ዘፀ. ፴፱፡ ፴፬-፵፫)

፳፻፷፮፡ በእናንተ ዘንድ ያለ፡ በልቡ ጥበበኛ የሆነ ሁሉ መጥቶ እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ያድርግ። ፳፻፷፯፡ ድንኳኑንም፡ አደባባዩንም፡ መደረቢያ

፪ ዕብ. “አንገቱን ትሰብረዋለህ” ይላል።
፫ ዕብ. “የምስክር ጽላት” ይላል።
፬ “እኔ እግዚአብሔር ነኝ” የሚለው በዕብ. የለም።
፭ ምዕ. ፴፭ ቀ. ፰ በሙሉ በግሪክ ሰባ. ሊ. የለም።

ውንም፤ መያዣዎቻችንም፤ ሳንቆቹንም፤ መወርወሪያዎቻችንም፤ ምስሶዎችንና እግሮቻቸውን፤ ፤የቃል ኪዳኑን ታሰብንም፤ መሎጊያዎቻችንም፤ የስርየት መክደኛውንም፤ መጋረጃውንም፤ ፤ገበታውንና መሎጊያዎቻችንም፤ ዕቃውንም ሁሉ፤ ጎብስተ ገጹንም፤ ፤መብራት የሚያበሩበትን መቅረዙን፤ ዕቃውንም ሁሉ፤ ቀንዲሉንም፤ የመብራቱንም ዘይት፤ ፤የዕጣኑንም መሠዊያ፤ መሎጊያዎቻችንም፤ የቅብባቱንም ዘይት፤ ጣፋጩንም ዕጣን፤ ለማደሪያውም ደጃፍ የሚሆን የደጃፋን መጋረጃ፤ ፤ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን መሠዊያውን፤ የናሱንም መከታ፤ መሎጊያዎቻችንም፤ ዕቃውንም ሁሉ፤ የመታጠቢያውን ሰንም፤ መቀመጫውንም፤ ፤የአደባባዩን መጋረጃች፤ ምስሶዎችንም፤ እግሮቻቸውንም፤ የአደባባዩንም ደጃፍ መጋረጃ፤ ፤የማደሪያውን ካስማዎች፤ የአደባባዩንም ካስማዎች፤ አውታሮቻቸውንም፤ ፤በመቅደስ ውስጥ ለማገልገል በብልሃት የተሠሩትን ልብሶች፤ በክህነት ያገለግሉበት ዘንድ የተቀደሱትን የካህኑን የአርንን ልብሶች፤ የልጆቹንም ልብሶች።”

፤የእስራኤልም ልጆች ማኅበር ሁሉ ከሙሴ ዘንድ ወጡ። ፤ከእነርሱም ሰው ሁሉ እያንዳንዱ ልቡ እንዳነሣሣው፤ መንፈሱም እሺ እንዳሰኘው ለምስክሩ ድንኳን ሥራ ለማገልገያውም ሁሉ ለመቅደስ ልብስ ለእግዚአብሔር ስጦታ አመጡ። ፤ወንዶችና ሴቶችም ልባቸው እንደፈቀደ ማርዳዎችን፤ ሎቲዎችንም፤ ቀለበቶችንም፤ ድሪዎችንም፤ የወርቅ ጌጦችንም ሁሉ አመጡ፤ ሰዎችም ሁሉ የወርቅ ስጦታ ለእግዚአብሔር አቀረቡ። ፤የሰማያዊም፤ ሐምራዊም፤ ቀይ ግምጃም፤ የተፈተለ በፍታም፤ የፍየል ጠጉርም፤ ቀይ የአውራ በግ ቅርብትም፤ የአቆስጣ ቅርብትም ያላቸው ሰዎች ሁሉ አመጡ። ፤፤ሰዕለት የተሳለ ሁሉ፤ የብርንም፤ የናስንም ስጦታ ለእግዚአብሔር ቅርባን አቀረበ፤ የማይነቅዝ ዕንጨት ያለው ሁሉ ለድንኳኑ ማገልገያ ለሚያስፈልገው ሥራ አመጣ። ፤በልባቸው ጥበበኞች የሆኑ ሴቶችም በእጃቸው ፈተሉ፤ የፈተሉትንም ሰማያዊውን፤ ሐምራዊውንም፤ ቀይንም ግምጃ፤ ጥሩውንም በፍታ አመጡ። ፤ልባቸውም በጥበብ ያስነሣቸው ሴቶች ሁሉ የፍየልን ጠጉር ፈተሉ። ፤አለቆችም የመረግድ ድንጋይና የተቀረጸ ድንጋይን ለልብስ መትክ ፍና ለልብስ እንግድዓ የሚገቡትንም ፈርጠ

ችን፤ ፤ለመብራትም፤ ለቅብባት ዘይትም፤ ለጣፋጭ ዕጣንም ሽቱንና ዘይትን አመጡ። ፤ከእስራኤል ልጆችም ያመጡ ዘንድ ልባቸው ያስነሣቸው ወንዶችና ሴቶች ሁሉ ሙሴ ይሠራ ዘንድ እግዚአብሔር ላዘዘው ሥራ ሁሉ ለእግዚአብሔር ስጦታ በፈቃዳቸው አመጡ።

ባስልኤልና ኤልያብ
(ዘፀ. ፴፭፣ ፩-፲፩)

፤ሙሴም የእስራኤልን ልጆች አላቸው፤ “እዩ፤ እግዚአብሔር ከይሁዳ ነገድ የሆነውን የሆር የልጅ ልጅ፤ የኡሪ ልጅ ባስልኤልን በስሙ ጠራው። ፤በሥራ ሁሉ ብልሃት፤ በጥበብም፤ በማስተዋልም፤ በዕውቀትም የእግዚአብሔርን መንፈስ ሞላበት፤ ፤በአናጺዎች ላይ አለቃ ይሆን ዘንድ፤ የጥበብንም ሥራ ያስተውል ዘንድ፤ በወርቅና በብር፤ በናስም ይሠራ ዘንድ፤ ፤በፈርጥ የሚሆነውን የዕንቁ ድንጋይ ይቀርጽ ዘንድ፤ ዕንጨቱንም ይጠርብ ዘንድ፤ የብልሃት ሥራውንም ሁሉ ይሠራ ዘንድ። ፤እርሱና የዳን ነገድ የሆነው የአሐሳሚክ ልጅ ኤልያብ ያስተምሩ ዘንድ በልባቸው አሳደረባቸው። ፤በአንጥረኛ፤ በብልህ ሠራተኛም፤ በሰማያዊና በሐምራዊ፤ በቀይም ግምጃ፤ በጥሩ በፍታም በሚሠራ ጠላፊ፤ በሰማያም ሥራ የሚሠራውን፤ ማናቸውንም ሥራና በብልሃት የሚሠራውን ሁሉ ያደርጉ ዘንድ በእነርሱ ልብ ጥበብን ሞላ።

ምዕራፍ ፴፮

፤“ባስልኤልና ኤልያብ፤ ለመቅደስም ማገልገያ ሥራ ሁሉ ያደርጉ ዘንድ እንዲያውቁ እግዚአብሔር ጥበብንና ማስተዋልን የሰጣቸው በልባቸውም ጥበበኞች የሆኑ ሁሉ እግዚአብሔር ያዘዘውን ነገር ሁሉ አደረጉ።”

ሕዝቡ ያቀረቡት ስጦታ

፤ሙሴም ባስልኤልና ኤልያብን፤ እግዚአብሔርም ዕውቀትንና ጥበብን በልቡናቸው ያሳደረባቸውንና ጥበብ ያላቸውን፤ ሥራውንም ለመሥራት ይቀርብ ዘንድ ልቡ ያስነሣውን ሁሉ ሥራውን ሠርተው ይፈጽሙ ዘንድ ጠራቸው። ፤እነርሱም የእስራኤል ልጆች ለመቅደስ ማገልገያ ሥራ ያመጡትን ስጦታ ሁሉ ይሠሩ ዘንድ ከሙሴ ተቀበሉ። እነዚያም እንደ ፈቃዳቸው

፫ ምዕ. ፴፭ ቀ. ፳፪ እና ፳፫ ግእዙ እና ግሪክ ሰባ. ሊ. አይስማሙም።

ማለዳ ማለዳ ስጦታውን ገና ወደ እርሱ ያመጡ ነበር። ፳፻፲፱ ዓ.ም. ለሰላም ለመጣት የሚሠሩት የመቅደሱን ሥራ የሚሠሩ ጠቢባን ሁሉ መጡ፤ ፳፻፲፱ ሱም ለሙሴ፣ “እግዚአብሔር ይደረግ ዘንድ ላዘዘው ሥራ ከሚበቃ በላይ እጅግ የሚበልጥ ሕዝቡ አመጡ” ብለው ነገሩት። ፳፻፲፱ም አዘዘና፣ “ወንድ ወይም ሴት ለመቅደስ ስጦታ ከዚህ የበለጠ የሚያመጣ አይኑር” ብሎ በሰፊ ፈሩ ውስጥ አወጀ። ሕዝቡም እንዲያመጡ ተከለከሉ። ፳፻፲፱ም ገና ሥራን ሁሉ ለመፈጸም በቅቶ ገና ይተርፍ ነበረና።

የድንኳኑ አሠራር
(ዘፀ. ፳፻፲፱፣ ፩-፴፯)

*በእነርሱም ዘንድ ያሉት፣ ሥራ ሲሠሩ የነበሩት በልባቸው ጥበቦች ሁሉ ድንኳኑን ከዐሥር መጋረጃዎች ሠሩ፤ እነርሱንም ከተፈተለ ከጥሩ በፍታ፣ ከሰማያዊም፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይም ግምጃ ሠሩ፤ በእነርሱም ላይ በጥልፍ ሥራ ከሩቤልን አደረጉባቸው። ፳፻፲፱ ዓ.ም. መጋረጃ ርዝመት ሃያ ስምንት ክንድ፣ ወርዱም አራት ክንድ ነበረ፤ የመጋረጃዎቹ ሁሉ ልክ ትክክል ነበረ። ፳፻፲፱ም መጋረጃዎች እርስ በርሳቸው አንዱን ከሌላው ጋር አጋጠሙ፤ አምስቱንም መጋረጃዎች እርስ በርሳቸው እንዲሁ አጋጠሙ። ፳፻፲፱ም መጋረጃዎች መጋረጃዎች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ የሰማያዊውን ግምጃ ቀለቦች አደረጉ፤ ደግሞ ከተጋጠሙት ከሌሎቹ በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ እንዲሁ አደረጉ። ፳፻፲፱ም ለቀለቦችን በአንድ መጋረጃ አደረጉ፤ አምሳውንም ቀለቦች በሁለተኛው መጋረጃ ዘርፍ አደረጉ፤ ቀለቦቹ እርስ በርሳቸው ፊት ለፊት የሚተያዩ ነበሩ። ፳፻፲፱ም የወርቅ መያዣዎችን ሠሩ፤ መጋረጃዎችንም አንዱን ከሌላው በመያዣዎች አጋጠሙአቸው፤ አንድ ድንኳንም ሆነ። ፳፻፲፱ም በላይ የሚሆኑ መጋረጃዎችን ከፍየል ጠጉር አደረጉ፤ ዐሥራ አንድ መጋረጃዎችንም አደረጉ። ፳፻፲፱ም መጋረጃ ርዝመቱ ሠላሳ ክንድ፣ እያንዳንዱም መጋረጃ ወርዱ አራት ክንድ ነበረ፤ የእያንዳንዱም መጋረጃ ርዝመት ትክክል ነበረ። ፳፻፲፱ም መጋረጃዎች እርስ በርሳቸው አንድ አደረጉ፤ ስድስቱንም መጋረጃዎች አንድ አድርገው አጋጠ

ሙአቸው። ፳፻፲፱ም መጋረጃዎች በአንደኛው መጋረጃ ጠርዝ ላይ አምሳ ቀለቦችን አደረጉ፤ እንዲሁም በሁለተኛው መጋረጃ ጠርዝ በሚጋጠሙበት በኩል አምሳ ቀለቦችን አደረጉ። ፳፻፲፱ም አንድ እንዲሆን ያጋጥሙት ዘንድ አምሳ የናስ መያዣዎችን ሠሩ። ፳፻፲፱ም መደረቢያ ከቀይ አውራ በግ የተለፉ ቅርቦች፣ ከዚያም በላይ ሌላ መደረቢያ ከአቆስጣ ቅርቦች አደረጉ።

፳፻፲፱ም ከማይነቅዝ ዕንጨት የሚቆሙትን ሳንቆች አደረጉ። ፳፻፲፱ም ሁሉ ርዝመቱ ዐሥር ክንድ፣ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል ነበረ። ፳፻፲፱ም ሳንቆች አንዱን በአንዱ ላይ የሚያይዙ ሁለት ማጋጠሚያዎች ነበሩ፤ ፳፻፲፱ም ሳንቆች ሁሉ እንዲሁ አደረጉ። ፳፻፲፱ም በደቡብ ወገን ሃያ ሳንቆችን አደረጉ፤ ፳፻፲፱ም ሳንቆች በታች አርባ የብር እግሮች አደረጉ፤ ከእያንዳንዱም ሳንቆች በታች ለሁለቱ ማጋጠሚያዎች ሁለት እግሮች ነበሩ። ፳፻፲፱ም ለሁለተኛው ወገን በሰሜን በኩል ሃያ ሳንቆች አደረጉ፤ ፳፻፲፱ም ሳንቆች በታች ሁለት እግሮች አደረጉ። ፳፻፲፱ም በምዕራቡ ወገን በስተኋላ ስድስት ሳንቆች አደረጉ። ፳፻፲፱ም ለሁለቱ ማዕዘን በስተኋላ ሁለት ሳንቆች አደረጉ። ፳፻፲፱ም እስከ ላይ እስከ አንደኛው ቀለበት ድረስ አንድ ሳንቆች ድርብ ነበረ፤ ለሁለቱም ማዕዘን እንዲሁ ሁለት ነበሩ። ፳፻፲፱ም ሳንቆችና ዐሥራ ስድስቱ የብር እግሮቻቸው፣ ከእያንዳንዱም ሳንቆች በታች ሁለት ሁለት እግሮች ነበሩ።

፳፻፲፱ም ከማይነቅዝ ዕንጨት በድንኳኑ በአንደኛው ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎችን፣ ፳፻፲፱ም በሁለተኛው ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎችን፣ ከድንኳኑም በስተኋላ በምዕራቡ ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎችን አደረጉ። ፳፻፲፱ም መካከለኛውንም መወርወሪያ በሳንቆቹ መካከል ከዳር እስከ ዳር እንዲያልፍ አደረጉ። ፳፻፲፱ም በወርቅ ለበጠሉአቸው፣ ቀለቦቻቸውንም የመወርወሪያ ቤት እንዲሆኑላቸው ከወርቅ አደረጉ፤ መወርወሪያዎቹንም በወርቅ ለበጠሉአቸው። ፳፻፲፱ም መጋረጃውንም ከሰማያዊና ከሐምራዊ፣ ከቀይም ግምጃ፣ ከተፈተለም ከጥሩ በፍታ አደ

፩ ምዕ. ፴፮ ከቀ. ፳ እስከ ፴፰ የግሪክ ሰባ. ሊ. ከግእዘና ከዕብ. ይለያል።
፪ “ሌላ መደረቢያ ከአቆስጣ ቅርቦች” የሚለው በግእዘ. የለም።

ረገ፤ ኪሩቤልንም በጥልፍ ሥራ በእርሱ ላይ አደረገ። ፳፻ከማይነቅዝም ዕንጨት አራት ምሰሶዎች አደረገለት፤ በወርቅም ለበጡአቸው፤ ኩላቦቻቸውም የወርቅ ነበሩ፤ ለእነርሱም አራት የብር እግሮች አደረገ። ፳፻ለድንጃኑም ደጃፍ ከሰማያዊና ከሐምራዊ፣ ከቀይም ግምጃ፣ ከተፈተለም ከጥሩ በፍታ በጥልፍ አሠራር የተሠራ መጋረጃ አደረገ፤ ፳፻አምስቱንም ምሰሶዎች፣ ኩላቦቻቸውንም አደረገ፤ ጉልላቶቻቸውንና ዘንጎቻቸውንም በወርቅ ለበጡአቸው፤ አምስቱም እግሮቻቸው የናስ ነበሩ።

ምዕራፍ ፴፯

የቃል ኪዳን ታቦት አሠራር
(ዘፀ. ፳፭፣ ፲-፳፪)

፻ባስልኤልም ከማይነቅዝ ዕንጨት ታቦትን ሠራ፤ ርዝመቷ ሁለት ክንድ ተኩል፣ ወርድ ድዋ አንድ ክንድ ተኩል፣ ቁመቷም አንድ ክንድ ተኩል ነበረ። ፻በውስጥዋም፣ በውጭዋም በጥሩ ወርቅ ለበጣት፤ በዙሪያዋም የወርቅ አክሊል አደረገላት። ፻አራት የወርቅ ቀለበቶችም አደረገላት፤ እነርሱንም በአራቱ እግሮች ላይ አኖረ። በአንድ ወገን ሁለት ቀለበቶች፣ በሌላውም ወገን ሁለት ቀለበቶች ሆኑ። ፻መሎጊያዎችንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠራ፤ በወርቅም ለበጣቸው። ፻ታቦቷንም ለመሸከም በታቦቷ አጠገብ ባሉት አራት ቀለበቶች መሎጊያዎችን አገባ። ፻ከጥሩ ወርቅም ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፣ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል የሆነ የስርየት መክደኛ ሠራላት። ፻ሁለት ኪሩቤልንም ከተቀጠቀጠ ወርቅ ሠራ፤ በስርየት መክደኛውም ላይ በሁለት ወገን አደረጋቸው። ፻ከስርየት መክደኛውም ጋር አንዱን ኪሩብ በአንድ ወገን፣ ሁለተኛውንም ኪሩብ በሌላ ወገን በዚህና በዚያ ሁለቱን ኪሩቤል ከስርየት መክደኛው በላይ ሠራ፤ ፻ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ወደ ላይ የዘረጉ ሆኑ፣ የስርየት መክደኛውንም በክንፎቻቸው ሸፈኑ፤ እርስ በርሳቸውም ተያዩ፤ የኪሩቤልም ፊቶቻቸው ወደ መክደኛው ተመለከቱ።

የኅብስት ገጹ ገበታ አሠራር
(ዘፀ. ፳፭፣ ፳፫-፴)

፻ርዝመቱ ሁለት ክንድ፣ ወርዱም አንድ ክንድ፣ ቁመቱም አንድ ክንድ ተኩል የሆነውን ገበታ ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠራ። ፻በጥ

ሩም ወርቅ ለበጠው፤ በዙሪያውም የወርቅ አክሊል አደረገለት። ፻በዙሪያውም አንድ ጋት የሚያህል ክፈፍ አደረገለት፤ የወርቅም አክሊል በክፈፍ ዙሪያ አደረገለት። ፻አራትም የወርቅ ቀለበቶች አደረገለት፤ ቀለበቶቹንም አራቱ እግሮቹ ባሉበት በአራቱ ማዕዘኖች አደረገ። ፻ገበታውንም ለመሸከም መሎጊያዎቹ እንዲሰኩባቸው ቀለበቶች በክፈፍ አቅራቢያ ነበሩ። ፻ገበታውንም ይሸከሙባቸው ዘንድ መሎጊያዎቹን ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠርቶ በወርቅ ለበጣቸው። ፻ለማፍሰሻም ይሆኑ ዘንድ በገበታው ላይ የሚኖሩትን ዕቃዎች፣ ወጭቶቹንና ጭልፋዎቹን፣ ጽዋዎቹንም፣ መቅጃዎቹንም ከጥሩ ወርቅ አደረጋቸው።

የመቅረዙ አሠራር
(ዘፀ. ፳፭፣ ፴፩-፴)

፻መቅረዝንም ከጥሩ ወርቅ አደረገ፤ መቅረዝንም ከእግርዋና ከአገዳዋ ጋር በተቀረጸ ሥራ አደረገ፤ ጽዋዎችንም፣ ጉብጉቦችንም፣ አበሮችንም ከዚያው በአንድነት አደረገ። ፻በስተጎንዎ ስድስት ቅርንጫፎች ወጡላት፤ ሦስቱ የመቅረዝ ቅርንጫፎች በአንድ ወገን፣ ሦስቱም የመቅረዝ ቅርንጫፎች በሁለተኛው ወገን ወጡ። ፻በአንደኛው ቅርንጫፍ ጉብጉብንና አበባውን፣ ሦስትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች፣ በሁለተኛውም ቅርንጫፍ ጉብጉብንና አበባውን፣ ሦስትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች፣ እንዲሁም ከመቅረዝ ለወጡ ለስድስቱ ቅርንጫፎች አደረገ። ፻በመቅረዝንም ጉብጉቦችንና አበሮችን፣ አራትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች አደረገ። ፻ከመቅረዝ ለወጡ ለስድስት ቅርንጫፎች ከሁለት ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጉብጉብ፣ ከሁለትም ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጉብጉብ፣ ደግሞ ከሁለት ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጉብጉብ ነበረ። ፻ጉብጉቦችንና ቅርንጫፎችን ከእርሱ ጋር አንድ ነበሩ፤ ሁሉም አንድ ሆኖ ከተቀረጸ ከጥሩ ወርቅ ተሠርቶ ነበር። ፻ሰባቱንም መብራቶችን መኩስተሪያዎችንም፣ የተስታሪ ማድረጊያዎችንም ከጥሩ ወርቅ ሠራ። ፻መቅረዙንም፣ ዕቃውንም ሁሉ ከአንድ መክሊት ጥሩ ወርቅ አደረገ።

የዕጣን መሠዊያው አሠራር
(ዘፀ. ፴፣ ፩-፮)

፻የዕጣን መሠዊያንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠራ፤ ርዝመቱ አንድ ክንድ፣ ስፋቱ አንድ

የልጅ ልጅ፣ የኡራ ልጅ ባሰልኤል እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳዘዘው ሁሉ አደረገ። ፳፻ከእርሱም ጋር ከዳን ነገድ የሆነ የአሒሳሚክ ልጅ ኤልያብ ነበረ፤ እርሱም በሰማያዊ፣ በሐምራዊ፣ በቀይም ግምጃ፣ በጥሩ በፍታ የሽመና ሥራ ይሠራ ዘንድ የቅርጽ፣ የሽመናና የጥልፍ ሥራ አለቃ ነበረ።

፳፻የተሰጠው ወርቅ ሁሉ፣ ለድንኳኑ ሥራ ሁሉ የተደረገው ወርቅ፣ እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን ሃያ ዘጠኝ መክሊት ሰባት መቶ ሠላሳ ሰቅል ነበረ። ፳፻በማኅበሩም ከሚቆጠሩት የተገኘ ብር፣ እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን፣ መቶ መክሊትና አንድ ሺህ ሰባት መቶ ከሰባ አምስት ሰቅል ነበረ። ፳፻እያንዳንዱም ሰው አንድ አንድ ዲድርክም አዋጣ፤ አንድ ዲድርክም እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን የሰቅል ግማሽ ነው፤ ይህም የተዋጣው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ከተቆጠሩ ሁሉ ስድስት መቶ ሦስት ሺህ አምስት መቶ አምሳ ሰዎች ነበረ። ፳፻መቶውም የብር መክሊት ለድንኳኑ ምሰሶዎች እግሮችና ለመጋረጃው ምሰሶዎች እግሮች ተደረገ፤ መቶውም መክሊት ለመቶ እግሮች፣ ለአንድ እግርም አንድ መክሊት ሆነ። ፳፻ከሺህ ሰባት መቶ ሰባ አምስት ሰቅል የምሰሶዎቹን ዙላቦችና ዘንጎች አደረገ፤ የምሰሶዎቹንም ጉልላቶች ለበጠ። ፳፻የተሰጠውም ናስ አራት መቶ ሰባ መክሊትና ሁለት ሺህ አራት መቶ ሰቅል ነበረ። ፳፻ከእርሱም የምሰክሩን ድንኳን ደጃፍ እግሮች፣ የናሱንም መሠዊያ፣ ለእርሱም የሆነውን የናሱን መከታ፣ የመሠዊያውንም ዕቃ ሁሉ፣ ፳፻በአደባባዩ ዙሪያ ያሉትን እግሮች፣ የአደባባዩንም ደጃፍ እግሮች፣ የድንኳኑንም ካስማዎች ሁሉ፣ በአደባባዩ ዙሪያም ያሉትን ካስማዎች ሁሉ አደረገ።

ምዕራፍ ፴፱
የልብስ ተክህኖ አሠራር
(ዘፀ. ፳፰፣ ፩-፲፱)

፩የቀረውም የመባ ወርቅ በእግዚአብሔር ፊት ይሠሩበት ዘንድ ንዋየ ቅድሳት ሆኖ ተሠራ። ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም ከቀይ ግምጃም ለመቅደሱ አገልግሎት ልብሶችን ሠሩ፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ለአሮን የተቀደሰውን ልብስ ሠሩ። ፪ልብስ እንግድዳውንም

ከወርቅ፣ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይ ግምጃም፣ ከተፈተለ ከጥሩ በፍታም ሠሩ። ፫ወርቁንም ቀጥቅጠው እንደ ቅጠል ስስ አደረጉት፤ እንደ ፈትልም ቁረጡት። ብለህ ሠራተኛም እንደሚሠራ ሰማያዊ፣ ሐምራዊም፣ ቀይ ግምጃም፣ የተፈተለም ጥሩ በፍታ፣ ከእርሱ ጠለፉ። ፬ሁለቱ ወገን እንዲጋጠሙ፣ በሁለት ጫንቃዎች ላይ የሚጋጠም ልብስ መትከፍ ሠሩ። ፭እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው እርሱን ከወርቅ፣ ከሰማያዊና ከሐምራዊ፣ ከቀይ ግምጃም፣ ከተፈተለ ከጥሩ በፍታም እንደ ሠሩ የልብስ መትከፉን ቋድ ሠሩ።

፮በወርቅ ፈርጥ የተያዙ የመረግድ ድንጋዮች ሠርተው እንደ ማኅተም ቅርጽ የእስራኤልን ልጆች ስም ቀረጹባቸው። ፯ለእስራኤልም ልጆች የመታሰቢያ ድንጋዮች ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው፣ በልብስ መትከፉ ጫንቃዎች ላይ አደረገቸው።

የልብስ እንግድዳ አሠራር
(ዘፀ. ፳፰፣ ፲፭-፴)

፩ልብስ እንግድዳውን ብለህ ሠራተኛ እንደሚሠራ፣ እንደ ልብስ መትከፉ አሠራር ከወርቅና ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይም ግምጃ፣ ከተፈተለም ከጥሩ በፍታ አደረጉ። ፪አራት ማዕዘንም ነበረ፤ ልብስ እንግድዳውም ድርብ ነበር፤ ርዝመቱ ስንዝር፣ ወርዱም ስንዝር፣ ድርብም ነበረ። ፫ዕንቅጥዎቹንም በአራት ተራ አደረጉበት፤ በፊተኛውም ተራ ሰርድዮን፣ ቶጳዥዮን፣ መረግድ፤ ፬በሁለተኛውም ተራ በሉር፣ ሰንጅር፣ ኢያሰጲድ፤ ፭በሦስተኛውም ተራ ለግርዮን፣ አካጥስ፣ ፮አሜቱስጢኖስ፤ ፯በአራተኛውም ተራ ወርቃማ ድንጋይ፣ ቢረሌ፣ ሶም፤ ዙሪያውም በወርቅ ፈርጥ ተደረገ። ፱የዕንቅጥዎችም ድንጋዮች እንደ ዐሥራ ሁለቱ እንደ እስራኤል ልጆች ስሞች ነበሩ፤ በየሰማቸውም ማተሚያ እንደሚቀረጹ ተቀረጹ፤ ስለ ዐሥራ ሁለቱም ነገዶች ነበሩ። ፺ለልብስ እንግድዳውም የተገነገጉትን ድሪዎች እንደ ገመድ አድርገው ከጥሩ ወርቅ ሠሩ። ፻ሁለትም የወርቅ ፈርጦች፣ ሁለትም የወርቅ ቀለበቶች ሠሩ፤ ሁለቱንም የወርቅ ቀለበቶች በልብስ እንግድዳው በሁለቱ ወገን አደረጉ። ፻፱ሁለቱንም የተገነገጉትን የወርቅ ድሪዎች በልብስ እንግድዳው በሁለቱ ወገኖች ወዳሉት ወደ ሁለቱ ቀለበቶች አገቡ።

፩ ዕብ. “ያክንት ኬላቄዶን” ይላል።

፳፻፲፱-ለቱንም ድሪዎች ጫፎች በሁለቱ ፈር ጠች ውስጥ አግብተው በልብሰ መትከፉ ጫን ቃዎች ላይ ፊት ለፊት አደረጉቸው። ፲፱ሁለቱ ንም የወርቅ ቀለቦቶች ሠሩ፤ እነርሱንም ከልብሰ መትከፉ ፊት ለፊት ባለው በልብሰ እንግዳዳው በሁለቱ ጫፎች ላይ አደረጉቸው። ፳፻፲፱ም ሁለት የወርቅ ቀለቦቶች ሠሩ፤ በመደረገያው ፊት፣ ከጫንቃዎች በታች፣ በብልሃት ከተጠለፈ ከመደረገያው ቋድ በላይ፣ በመያዣው አጠገብ አደረጉቸው። ፳፻፲፱ ለእንግዳዳው በብልሃት ከተጠለፈው ከመደረገያው ቋድ በላይ እንዲሆን፣ ከመደረገያው እንዳይለይ ልብሰ እንግዳዳውን ከቀለቦቶቹ ጋር ወደ መደረገያው ቀለቦቶች በሰማያዊ ፈትል አሰሩት።

የልዩ ልዩ አልባሳተ ክህነት አሠራር (ዘፀ. ፳፰፣ ፴፩-፴፫)

፳፻፲፱ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው፣ የመደረገያውን ቀሚስ ሞላውን በሸማኔ ሥራ ሰማያዊ አድርጎ ሠራው። ፳፻፲፱ በቀሚሱም መካከል አንገትጌ ነበረ፤ እንዳይቀደድም በአንገትጌው ዙሪያ በአንድነት የተያያዘ ጥልፍ ነበረ። ፳፻፲፱ በቀሚሱም ታችኛ ዘርፍ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይ ግምጃም፣ ከተፈተለ በፍታም የአበቡ ሮማኖችን አደረጉ። ፳፻፲፱ ከጥሩ ወርቅም ሻኩራዎችን ሠሩ፤ ሻኩራዎቹንም ከሮማኖች መካከል በቀሚሱ ዘርፍ ዙሪያ አደረጉ። ፳፻፲፱ በቀሚሱ ዘርፍ ዙሪያ ሻኩራንና ሮማንን፣ ሻኩራንና ሮማንን እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ለማገልገል አደረጉ።

፳፻፲፱ እንደ ሸማኔ ሥራ ከጥሩ በፍታ ለአርንና ለልጆቹ እጆ ጠባቦችን፣ ከጥሩ በፍታም አክሊልን፣ ፳፻፲፱ ከጥሩ በፍታም መልካሞቹን ቆቦች፣ ከተፈተለ ከጥሩ በፍታም የእግር ሱሪዎችን፣ ፳፻፲፱ ከተፈተለም ከጥሩ በፍታ፣ ከሰማያዊም፣ ከሐምራዊም፣ ከቀይም ግምጃ በጥልፍ አሠራር የተሠራ መታጠቂያውን እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አደረጉ።

፳፻፲፱ ከጥሩ ወርቅ የተለየ የወርቅ ቅጠል ሠሩ፤ በእርሱም እንደ ማኅተም ቅርጽ አድርገው፣ “ቅድስና ለእግዚአብሔር” የሚል ጻፉበት። ፳፻፲፱ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው፣ በአክሊሉ ላይ ያንጠለጥሉት ዘንድ ሰማያዊውን ፈትል አሰሩበት።

፳፻ ምዕ. ፴፱ ቀ. ፳ በግእዙ የለም።

የድንኳን ሥራ ፍጻሜ (ዘፀ. ፴፭፣ ፲-፲፱)

፳፻፲፱ እንዲሁም የምስክሩ ድንኳን ሥራ ሁሉ ተፈጸመ። እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው ሁሉ የእስራኤል ልጆች አደረጉ፤ እንዲሁ አደረጉ። ፳፻፲፱ ድንኳንንም፣ መደረገያውንም፣ ዕቃውንም ሁሉ ወደ ሙሴ አመጡ፤ መያዣዎቹን፣ ሳንቆቹን፣ መወርወሪያዎቹን፣ ምሰሶዎቹን፣ እግሮቹንም፣ ፳፻፲፱ ከቀይ አውራ በግ ቍርብ ትም የተሠራ መደረገያ፣ ከአቆስጣ ቁርባትም የተሠራ መደረገያ፣ የሚሸፍነውንም መጋረጃ፣ ፳፻፲፱ የምስክሩንም ታቦት፣ መሎጊያዎቹንም፣ የስርየት መክደኛውንም፣ ፳፻፲፱ ገበታውንም፣ ዕቃውንም ሁሉ፣ ጎብስተ ገጹንም፣ ፳፻፲፱ ጥሩውንም መቅረዝ፣ መብራቶቹንም፣ በተራ የሚሆኑትንም ቀንዲሎች፣ ዕቃውንም ሁሉ፣ የመብራቱንም ዘይት፣ ፳፻፲፱ የወርቅንም መሠዊያ፣ የቅብዑንም ዘይት፣ ጣፋጩንም ዕጣን፣ የድንኳኑንም ደጃፍ መጋረጃ፣ ፳፻፲፱ የናሱንም መሠዊያ፣ የናሱንም መክታ፣ መሎጊያዎቹንም፣ ዕቃውንም ሁሉ፣ የመታጠቢያውን ሰንም፣ መቀመጫውንም፣ ፳፻፲፱ የአደባባዩንም መጋረጃች፣ ምሰሶዎቹንም፣ እግሮቹንም፣ የአደባባዩንም ደጃፍ መጋረጃ፣ አውታሮቹንም፣ ካስማዎቹንም፣ ለምስክሩ ድንኳን ማገልገያ የሚሆኑትን ዕቃዎች ሁሉ፣ ፳፻፲፱ መቅደስ ውስጥ ለማገልገል በብልሃት የተሠሩትን ልብሶች፣ በክህነትም ያገለግሉበት ዘንድ የተቀደሱትን የካህንን የአርንን ልብሶች፣ የልጆቹንም ልብሶች አመጡ። ፳፻፲፱ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘ ሁሉ እንዲሁ የእስራኤል ልጆች ሥራውን ሁሉ ሠሩ። ፳፻፲፱ ሙሴም ሥራውን ሁሉ አየ፤ እነሆም፣ አድርገውት ነበር፤ እግዚአብሔር እንዳዘዘው እንዲሁ አድርገውት ነበር፤ ሙሴም ባረካቸው።

ምዕራፍ ፵

ድንኳኑ ተተክሎ ለአገልግሎት መዋሉ

፳፻፲፱ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፦ “በመጀመሪያው ወር በፊተኛው ቀን የምስክሩን ድንኳን ትተክላለህ። በእርሱም ውስጥ የምስክሩን ታቦት ታኖራለህ፤ ታቦቱንም በመጋረጃ ትጋርዳለህ። ፳፻፲፱ ገበታውንም ታገባለህ፤ በሥርዐቱም ታሰናዳለህ፤ መቅረዙንም

አግብተህ ቀንዲሎቹን ትለጡላለህ። የወርቁንም ማዕጠንት በምስክሩ ታቦት ፊት ታኖራለህ፤ በድንኳኑም ደጃፍ ፊት መጋረጃውን ትጋርዳለህ። ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውንም መሠዊያ በምስክሩ ድንኳን ደጅ ፊት ታኖረዋለህ። ፤ የመታጠቢያውን ሰንም በምስክሩ ድንኳንና በመሠዊያው መካከል ታኖረዋለህ፤ በውስጡም ውኃ ትጨምርበታለህ። ፤ በዙሪያውም አደባባዩን ትሠራለህ፤ የአደባባዩንም ደጃፍ መጋረጃ ትዘረጋለህ። ፤ የቅብዑቱንም ዘይት ወስደህ ድንኳኑን፣ በውስጥም ያለውን ሁሉ ትቀባለህ፤ እርስዎንም ዕቃዎንም ሁሉ ትቀድሳለህ፤ ቅድስትም ትሆናለች። ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕትም የሚሆነውን መሠዊያ፣ ዕቃውንም ሁሉ ትቀባለህ፤ መሠዊያውንም ትቀድሳለህ፤ መሠዊያውም ቅዱስ ቅዱሳን ይሆናል። ፤ የመታጠቢያውን ሰንና መቀመጫውንም ቀብተህ ትቀድሳለህ። ፤ አሮንንና ልጆቹንም ወደ ምስክሩ ድንኳን ደጃፍ አቅርበህ በውኃ ታጥቻለህ። ፤ ለእርንም የተቀደሰውን ልብስ ታለብሰሃለህ፤ ትቀባለህ፤ ትቀድሰውማለህ፤ ካህንም ይሆነኛል። ፤ ልጆቹንም ታቀርባቸዋለህ፤ ቀሚሳቸውንም ታለብሳቸዋለህ፤ ፤ አባታቸውን እንደ ቀባህ ትቀባቸዋለህ፤ ካህናትም ይሆኑኛል። ይህም ለልጅ ልጃቸው ለዘለዓለም የካህነት ቅብዑት ይሆንላቸዋል።” ፤ ሙሴም እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ አደረገ፤ እንዲሁም አደረገ።

፤ እንዲህም ሆነ፤ ከግብፅ ምድር ከወጡ በኋላ በሁለተኛው ዓመት በፊተኛው ወር በመጀመሪያው ቀን ድንኳንዎ ተተክለች። ፤ ሙሴም ድንኳንዎን ተክለ፤ እግሮችዎንም አኖረ፤ ሳንቆችዎንም አቆመ፤ መወርወሪያዎችዎንም አደረገባቸው፤ ምሰሶዎችዎንም አቆመ። ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው መጋረጃውን በድንኳኑ ላይ ዘረጋው፤ የድንኳኑንም መደረቢያ በላዩ አደረገበት።

፤ ሙሴም ጽላቱን ወስዶ በታቦቱ ውስጥ አኖረው፤ መሎጊያዎቹንም በታቦቱ ቀለበቶች ውስጥ አደረገ፤ የስርየት መክደኛውንም በታቦቱ ላይ አኖረው። ፤ ታቦቷንም ወደ ድንኳኑ አገባ፤ የሚሸፍነውንም መጋረጃ አድርጎ የምስክሩን ታቦት ሸፈነ።

፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው ገባ ታውን በምስክሩ ድንኳን ውስጥ፣ ከመጋረጃው ውጭ በድንኳኑ በመስዕ በኩል አኖረው። ፤ ግብፅ ገጹንም በላዩ በእግዚአብሔር ፊት አስናዳ።

፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው መቅረዙን በምስክሩ ድንኳን ውስጥ፣ በገበታውም ፊት ለፊት፣ በድንኳኑ በአዜብ በኩል አኖረ፤ ፤ ቀንዲሎቹንም በእግዚአብሔር ፊት አበራ።

፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው የወርቁን ማዕጠንት በምስክሩ ድንኳን ውስጥ በመጋረጃው ፊት አኖረ። ፤ የአዘጋጀውንም ዕጣን ዐጠነበት።

፤ ሙሴም እግዚአብሔር እንደ አዘዘው በድንኳኑ ደጅ ፊት መጋረጃውን ዘረጋ። ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን መሠዊያም በምስክሩ ድንኳን ደጅ አኖረ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው በላዩ መሥዋዕቱንና ቍርባኑን አቀረበ።

፤ የመታጠቢያውንም ሰን በምስክሩ ድንኳንና በመሠዊያው መካከል አኖረ፤ ለመታጠቢያው ውኃን ጨመረበት። ፤ በእርሱም ሙሴና አሮን፣ ልጆቹም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን ታጠቡ፤ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው ወደ ምስክሩ ድንኳን በገቡ ጊዜ፣ ወደ መሠዊያውም በቀረቡ ጊዜ ይታጠቡ ነበር። ፤

፤ በድንኳኑና በመሠዊያውም ዙሪያ አደባባዩን ሠራ፤ የአደባባዩንም ደጃፍ መጋረጃ ዘረጋ። እንዲሁም ሙሴ ሥራውን ፈጸመ።

የእግዚአብሔር ክብር ድንኳኑን እንደ ሞላው (ዘጉ. ፱፣ ፲፭-፳፫)

፤ ደመናውም የምስክሩን ድንኳን ከደነ፤ ድንኳንዎም የእግዚአብሔርን ክብር ተሞላች። ፤ ደመናውም በላዩ ስለነበር ድንኳኑም የእግዚአብሔርን ክብር ስለ ተሞላ ሙሴ ወደ ምስክሩ ድንኳን ይገባ ዘንድ አልቻለም። ፤ ደመናውም ከድንኳኑ በተነሣ ጊዜ የእስራኤል ልጆች በየነገዳቸው፣ ይጓዙ ነበር። ፤ ደመናው ካልተነሣ ግን ደመናው እስከሚነሣበት ቀን ድረስ አይጓዙም ነበር። ፤ ደመና በቀን በድንኳኑ ላይ ነበርና፣ እሳቱም በሚጓዙበት ሁሉ በሌሊት በእስራኤል ሁሉ ፊት በእርስዎ ላይ ነበርና።

፩ ምዕ. ፱ ቀ. ፯ እና ፰ በግሪክ ሰባ. ሊ. የለም።
 ፪ ምዕ. ፱ ቀ. ፳፰፣ ፴፣ ፴፩ እና ፴፪ በግሪክ ሰባ. ሊ. የለም።
 ፫ ዕብ. “መንገዳቸውን” ይላል።